

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสปริธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

กฤติคุณ พิทักษ์ภูเบศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

กฤตติคุณ พิทักษ์ภูเบศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

SAFETY MANAGEMENT BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISA
DHAMMA IN PATTAYA CITY, CHONBURI PROVINCE

The logo of Mahamakut Buddhist University is a large, intricate emblem. It features a central shield with a sunburst at the top, a stupa in the middle, and a lotus at the bottom. The shield is flanked by two lions and a banner with Thai script. Above the shield is a large, multi-tiered umbrella. The entire emblem is set against a background of radiating lines.

KRITTIKUN PHITAKPUBES

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL SCIENCE
PROGRAM IN POLITICAL SCIENCE
FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
ชื่อนักศึกษา	กฤติคุณ พิทักษ์ภูเบศ
ชื่อปริญญา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	รัฐศาสตร์
ปีพุทธศักราช	2568
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษฎา ผาทอง

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(พระมหาสุรไกร ชื่นพุทธสิริ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพธนา ปราณีต)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษฎา ผาทอง)

กรรมการ

(พระอรุณ ปัญญารูโณ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(พระมหาชินกร สุจิตโต, ดร.)

กรรมการ

(พระครูสังฆรักษ์ ยศวีร์ ปมุตโต, ดร.)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี
ชื่อนักศึกษา	กฤติคุณ พัทธกัญเบศ
ชื่อปริญญา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	รัฐศาสตร์
ปีพุทธศักราช	2568
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษม ฆาทอง

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี 2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงผสม (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการแจกแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในการวิจัยครั้งนี้ ประชากร ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว ในเมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 4,410 คน (จากสถิติในการแจ้งเหตุด้านความไม่สงบ และความปลอดภัย ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567 - มีนาคม พ.ศ. 2568) การสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยนำจำนวนประชากร มาหาขนาดตัวอย่างจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 367 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง และนำผลการตอบแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อคำนวณค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมุติฐานการวิจัยให้ครบถ้วน ตามลำดับขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล และมีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า :

1. ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร รองลงมาคือ ด้าน

งานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ และด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่เพศ และระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ คือ

1) ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะดังนี้ 1) เจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้ทั้งความปลอดภัย และความมั่นใจแก่ประชาชน จึงควรมีจำนวนเจ้าหน้าที่มาอำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ให้ทั่วถึง 2) เจ้าหน้าที่ต้องประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เช่น ไม่ควรดื่มสุราหรือของมึนเมาให้ประชาชนเห็น, ใช้วาจาสุภาพเรียบร้อยขณะที่พูดคุยกัน

2) ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะดังนี้ 1) เจ้าหน้าที่ต้องใส่ใจ และทำหน้าที่ในการป้องกันทั้งยาเสพติด และการเกิดอาชญากรรม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและนักท่องเที่ยว อย่างเต็มที่ 2) เจ้าหน้าที่ต้องคอยออกตรวจตราในที่เปลี่ยวและตึกร้าง ให้สม่ำเสมอ

3) ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะ ดังนี้ 1) ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ไปอำนวยความสะดวกในพื้นที่ที่มีปัญหา เพื่อให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วมมากขึ้น 2) เจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยเสมอภาค เท่าเทียมกัน และต้องใช้กิริยาท่าทางที่สุภาพ

4) ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะ ดังนี้ 1) ช่วงมีงานใหญ่ระดับนานาชาติควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว 2) ควรจัดให้มีร้านค้าให้น้อยลง เพราะจะได้เพิ่มพื้นที่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น 3) การพูดจาต้องยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย

คำสำคัญ: สัปปุริสธรรม 7, การจัดการความปลอดภัย

ABSTRACT

Thesis Topic	SAFETY MANAGEMENT BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISA DHAMMA IN PATTAYA CITY, CHONBURI PROVINCE
Student's Name	Krittikun Phitakpubes
Degree Sought	Master of Political Science
Program	Political Science
Anno Domini	2025
Advisor	Assistant Professor Dr. Ketsada Phathong

The thesis has the following objectives: 1. To study the Safety Management Based on the Seven Principles of Sappurisa Dhamma in Pattaya City, Chonburi Province. 2. To compare opinions on Safety Management Based on the Seven Principles of Sappurisa Dhamma in Pattaya City, Chonburi Province. 3. To suggest guidelines for Safety Management Based on the Seven Principles of Sappurisa Dhamma in Pattaya City, Chonburi Province. It is mixed methods research between quantitative research by distributing questionnaires and qualitative research. by interviewing key informants in this research. The population included residents and tourists in Pattaya City, Chonburi Province, totaling 4,410 people. (From statistics on reports of unrest and insecurity from November 2024 - March 2025) The researcher used the population sampling method to find the sample size. Therefore, he used the Simple Random Sampling method. He used Taro Yamane's formula to calculate the sample size. The sample size was 367 people. The instrument used for data collection was a questionnaire. The researcher distributed the questionnaires to the sample group and analyzed and processed the data using a ready-made computer program. To calculate the statistical values to answer the research objectives and hypotheses completely according to the steps of data analysis and there were 5 data providers. The research instruments were interview forms, statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation using ready-made statistical software, and content analysis.

The research results found that

1. People have opinions on safety management based on the seven principles of Sappurisa Dhamma in Pattaya City, Chonburi Province, at the highest level in all aspects. In order of average values from highest to lowest, it was found that the aspect with the highest average value is: The traffic facilitation work was followed by the work supporting Pattaya City's missions that were requested and the work maintaining peace and order in Pattaya City. The work with the lowest average value was the work preventing crime and disasters, respectively.

2. The results of the comparison found that the opinions of people with different ages, occupations, and incomes on safety management based on the seven principles of Sappurisa Dhamma in Pattaya City, Chonburi Province, were significantly different overall at the 0.05 level. People with different genders and education levels had no different opinions on safety management based on the seven principles of Sappurisa Dhamma in Pattaya City, Chonburi Province.

3. Suggestions regarding Safety Management Based on the Seven Principles of Sappurisa Dhamma in Pattaya City, Chonburi Province, in all 4 areas are as follows:

1) In terms of maintaining peace and order in Pattaya City, it was found that the sample group of respondents made the following suggestions: 1) Officials are the ones who provide both safety and confidence to the public. Therefore, there should be a number of officials to facilitate the public and tourists, as well as provide advice to everyone. 2) Officers must act as a role model for the public, such as not drinking alcohol or being intoxicated in front of the public, and using polite and respectful language while talking.

2) In terms of crime and disaster prevention, it was found that the sample group of respondents made the following suggestions: 1) Officials must be attentive and perform their duties to fully prevent both drugs and crimes for the safety of the lives and property of citizens and tourists possible. 2) Officers must regularly patrol isolated areas and abandoned buildings.

3) In terms of traffic facilitation work, it was found that the sample group of respondents made the following suggestions: 1) More officers should be added to

facilitate problem areas to provide more convenience and speed. 2) Officers must perform their duties with equality and equality and must use polite manners.

4) In terms of the work supporting Pattaya City's missions that were requested, it was found that the sample group of respondents made the following suggestions: 1) During major international events, more staff should be added to facilitate the public and tourists. 2) There should be fewer shops so that there will be more space for the public and tourists. 3) Speaking must be cheerful and polite.

Keywords: Sappurisa Dhamma, Safety management

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตาอนุเคราะห์ของ ผศ.ดร. เกษฎา ผาทอง ประธานที่ปรึกษา ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำและตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนสำเร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย สถาบันอันทรงคุณค่า ที่เปิดโอกาสอันมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม สามารถเข้าถึงหลักธรรมของพระพุทธศาสนา พร้อมนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และสามารถบูรณาการ องค์ความรู้จากสหวิทยาการให้เกิดประโยชน์อันสูงสุด ผู้วิจัยมีความซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอธิการบดี และคณบดีคณะสังคมศาสตร์ ที่อำนวยความสะดวกในการศึกษาตลอดหลักสูตร กราบขอบพระคุณพระมหาอรุณ ปัญญารุโณ, ผศ.ดร. พระมหาชินกร สุจิตโต, ดร. , พระครูสังฆรักษ์ศวีร์ ปมุดโต, ดร. คณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้คำแนะนำด้วยดีเสมอมา และขอบคุณนางสาวอริษา เอี่ยมวิสัย นักวิชาการการศึกษาที่คอยอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ แก่ผู้วิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ รศ.ดร.สุกิจ ชัยมุสิก, ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์, ผศ.ดร.สมพงษ์ พิพัฒน์เอกสกุล, รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ, พระครูสุตสารบัณฑิต, ดร. ทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยให้มีคุณภาพพร้อมทั้งให้คำแนะนำเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์

ขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่าน นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์ (นายกเมืองพัทยา), พ.ต.ต.จิรวัฒน์ สุคนทรทรัพย์, นายคมกฤช พลวิจิตร, นางอรรณพ สุขอนันต์วงศ์, นายศักดิ์ไชย เจริญอยู่คงรอด และเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยาทุกคน ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้ความอนุเคราะห์ให้ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ที่ให้ความสำคัญและส่งเสริมเรื่องการศึกษามาโดยตลอด ขอขอบคุณครอบครัว ที่คอยให้กำลังใจตลอดมา และขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโท รุ่นที่ 18 ทุกคน ที่มีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยดี

ประโยชน์ คุณค่า และความดีของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นพุทธบูชาแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่เคารพและมีพระคุณอย่างสูง ตลอดจนครูอาจารย์ในอดีตที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้มาให้ และหากมีข้อผิดพลาดของงานชิ้นนี้อันอาจมีเกิดขึ้นได้ ผู้วิจัยขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

กฤติคุณ พัทธกัญญเบศ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ญ
สารบัญ.....	ฎ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.4 สมมุติฐานการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย.....	8
2.2 หลักสัปปุริสธรรม 7.....	12
2.3 ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา.....	20
2.4 บริบทพื้นที่วิจัย.....	33
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	39
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	41
3.1 วิธีการและขั้นตอนการวิจัย.....	41
3.2 ระเบียบวิธีวิจัย.....	42
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	49
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี.....	52
4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	61

4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพิทยา จังหวัดชลบุรี.....	107
4.4 สรุป.....	117
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	121
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	121
5.2 อภิปรายผล.....	126
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	135
บรรณานุกรม	137
ภาคผนวก	140
ภาคผนวก ก รายนามผู้ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	141
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์.....	148
ภาคผนวก ค ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	155
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	160
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูล.....	163
ภาคผนวก ฉ ภาพประกอบการสัมภาษณ์.....	170
ประวัติผู้วิจัย	176

สารบัญตาราง

หน้า

4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	53
4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	53
4.3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	54
4.4 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	54
4.5 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามรายได้.....	55
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการจัดการด้านความปลอดภัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน.....	56
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา.....	57
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ.....	58
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร.....	59
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ.....	60
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	61
4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	62
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้าน ความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงาน รักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามเพศ.....	62

4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อย ของเมืองพัทยา จำแนกตามเพศ.....	63
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามเพศ.....	63
4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และ ภัยพิบัติ จำแนกตามเพศ.....	64
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามเพศ.....	64
4.18 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามเพศ.....	65
4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงาน สนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามเพศ.....	65
4.20 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยา ที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามเพศ.....	66
4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	67
4.22 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	68
4.23 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตาม อายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé.....	68
4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอายุ.....	69
4.25 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อย ของเมืองพัทยา จำแนกตามอายุ.....	70

4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามการศึกษา.....	78
4.39 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบ เรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามการศึกษา.....	78
4.40 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงาน ป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามการศึกษา.....	79
4.41 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามการศึกษา.....	79
4.42 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงาน อำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามการศึกษา.....	80
4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวก ด้านการจราจร จำแนกตามการศึกษา.....	80
4.44 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงาน สนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามการศึกษา.....	81
4.45 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของ เมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามการศึกษา.....	81
4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	82
4.47 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัย ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	83
4.48 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้าน ความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	83
4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงาน รักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอาชีพ.....	84

4.50 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอาชีพ.....	85
4.51 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé).....	85
4.52 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามอาชีพ.....	86
4.53 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามอาชีพ.....	87
4.54 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé).....	88
4.55 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามอาชีพ.....	89
4.56 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามอาชีพ.....	90
4.57 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé).....	91
4.58 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามอาชีพ.....	92
4.59 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามอาชีพ.....	92

4.60 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé).....	93
4.61 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามรายได้.....	94
4.62 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามรายได้.....	95
4.63 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	95
4.64 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามรายได้.....	96
4.65 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามรายได้.....	97
4.66 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	97
4.67 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามรายได้.....	98
4.68 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามรายได้.....	99
4.69 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	100
4.70 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามรายได้.....	101

4.71 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามรายได้.....	102
4.72 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé).....	103
4.73 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามรายได้.....	104
4.74 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามรายได้.....	104
4.75 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé).....	105
4.76 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	106
4.77 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา.....	107
4.78 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ.....	108
4.79 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร.....	109
4.80 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ.....	110

สารบัญรูปภาพ

หน้า

2.1 ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา.....	21
2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	40
4.1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย.....	119

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยมีการขยายตัวสูง และมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างยิ่ง เนื่องด้วยเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ และนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ การสร้างงาน การกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค รัฐบาลกำหนดนโยบายสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว และดำเนินมาตรการเชิงรุกให้แต่ละพื้นที่ โดยพื้นที่ยุทธศาสตร์หลักได้ส่งเสริมให้เมืองพัทยาเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวและกีฬาหรือ Tourism & Sport City (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554) อีกทั้งเป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ของเมืองพัทยามีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการให้บริการ ประชากรร้อยละ 87 ประกอบอาชีพด้านการค้า และการบริการนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ มีการจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวมากกว่าร้อยละ 90 เช่น โรงแรม ไนท์คลับ และประกอบการด้านพาณิชยกรรมประมาณร้อยละ 4 ได้แก่ การทำธุรกิจ การค้าปลีก ธุรกิจนำเข้า-ส่งออก และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ประเภทขายหรือเช่าอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก และความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว เช่น การให้เช่า รถจักรยานยนต์ รถยนต์ เรือเจ็ทสกี เรือนำเที่ยว เรือลากรุ่ม เรือลากกล้วย เป็นต้น (แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เมืองพัทยา, 2557)

ปัจจัยด้านความปลอดภัยเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างชาติ แต่ทว่าเมืองพัทยากลับประสบปัญหาด้านความปลอดภัยแก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอยู่บ่อยครั้ง ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ การลักทรัพย์ ปลดทรัพย์ หรือเหตุความไม่ปลอดภัยทั้งทางบก และทางน้ำ ส่งผลให้เมืองพัทยาดึงดูดนักท่องเที่ยวลดลง และนโยบายที่เข้มงวดด้านการสร้างความปลอดภัยให้กับประชาชน และนักท่องเที่ยวอีกครั้ง

ประเด็นสำคัญ คือ ปัญหาด้านการจัดการความปลอดภัยของภาครัฐ และภาคเอกชนที่ขาดแผนงานย่อยในหน่วยงาน การให้นำนโยบายไปปฏิบัติที่ขาดทิศทางที่ชัดเจน การบูรณาการปฏิบัติงานของหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรม และติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องด้วย รวมถึงขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนอย่างจริงจัง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประเด็นการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักธรรมสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นต้นแบบในการจัดการด้านความปลอดภัยของจังหวัด และของประเทศ เพื่อสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวในพื้นที่ยุทธศาสตร์หลัก และสามารถดำเนินมาตรการเชิงรุกเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การใช้ชีวิตของประชากรเมืองพัทยา ส่วนมากใช้ชีวิตกันประมาท ขาดการวางแผนในการใช้ชีวิต จึงทำให้มีความเสี่ยง และไม่ปลอดภัย ทั้งต่อตัวเอง ชุมชน และสังคม ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรใช้หลักธรรมเข้ามาขัดเกลาจิตใจของประชากร เมืองพัทยา เพื่อให้ทุกคน รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาลเวลาอันเหมาะสม รู้จัก ชุมชน และรู้จักบุคคล ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ตั้งอยู่บนหลักธรรม “สัปปุริสธรรม 7” ประกอบด้วย ฉั่มมัญญาตา รู้จักเหตุ คือ รู้หลักความจริง รู้หลักการ รู้หลักเกณฑ์ รู้กฎแห่งธรรมดา รู้กฎเกณฑ์แห่ง เหตุผล รู้จักวิเคราะห์สาเหตุของสถานการณ์ และรู้หลักการที่จะทำให้เกิดผล, อุตตัญญาตา รู้จักผล คือ รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์ รู้จักผลที่จะเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการกระทำหรือ ความเป็นไปตามหลัก, อุตตัญญาตา ความรู้จักตน คือ รู้ว่าตัวเรานั้นมีสถานภาพเป็นอะไร ฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ ความสามารถ ความถนัด และคุณธรรม, มัตตัญญาตา รู้จักประมาณ คือ ความพอดี เช่น ภิกษุรู้จักประมาณในการรับ และบริโภคปัจจัยสี่ คฤหัสถ์รู้จักประมาณในการใช้จ่าย โภคทรัพย์, กาลัญญาตา ความรู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการ ประกอบกิจ กระทำหน้าที่การงาน, ปริสฺสัญญาตา รู้จักชุมชน สังคม คือ รู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม และสุดท้ายบุคคลปโรปรัญญาตา ความรู้จักบุคคล คือ รู้จักความแตกต่าง แห่งบุคคลว่า มีอริยาศัย มีความสามารถ มีคุณธรรม เป็นต้น (หนังสือ PD 008 พุทธธรรม 2)

จะเห็นได้ว่า หลักธรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยนี้ เป็นหลักธรรมของคนดี เป็นหลักธรรมของสัตบุรุษ ในเมื่อเราสามารถทำให้ประชากรในเมืองพัทยาคือคนดีได้ รู้จักผิดชอบ ชั่วดี รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบแล้ว มันก็เป็นเรื่องง่ายสำหรับการจัดการด้านความปลอดภัยของ เมืองพัทยา พร้อมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างชาติได้ แล้วจะส่งผลดี ต่อเมืองพัทยา เพราะว่าเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้แก่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และประเทศชาติต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 สิ่งที่สำคัญของการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี คืออะไร

1.2.2 แนวทางในการแก้ไขปัญหาของการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ควรแก้ไขอย่างไร

1.2.3 แนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรในเมืองพัทยา ควรทำอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรี

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรี

1.3.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรี

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

1.4.1 ประชากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน

1.4.2 ประชากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน

1.4.3 ประชากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน

1.4.4 ประชากรที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน

1.4.5 ประชากรที่มีรายได้ที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรี” มีรายละเอียดของขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวในเมืองพญา จังหวัดชลบุรี จำนวน 4,410 คน (จากสถิติในการแจ้งเหตุด้านความไม่สงบ และความไม่ปลอดภัย ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2567 - มีนาคม พ.ศ.2568)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวในเมืองพญา จังหวัดชลบุรี จำนวน 367 คน โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane)

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ โดยเนื้อหา การศึกษาครอบคลุมในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยของเมืองพญา แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับด้านความปลอดภัยต่าง ๆ และหลักสัปปุริสธรรม 7

1.5.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรตาม คือ การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา ได้แก่ การรักษาความสงบเรียบร้อยเมืองพญา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพญาที่ได้รับการ ร้องขอ

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพญา จังหวัด ชลบุรี” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2567 - มีนาคม พ.ศ.2568

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัยเล่มนี้ ดังนี้

สัปปุริสธรรม 7 คือ ธรรมของคนดี ธรรมของสัตบุรุษ ธรรมที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ ธรรมที่ เป็นคุณสมบัติของคนดี ได้แก่ 1) อัมมัญญา 2) อตถัญญา 3) อตตัญญา 4) มัตตัญญา 5) กาลัญญา 6) ปริสสัญญา และ 7) บุคคลปโรปรัญญา หลักที่กล่าวมานี้หากประชากรของเมือง พญาได้ฝึกปฏิบัติ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ก็จะทำให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ชีวิตอยู่บนหลักของความดี พร้อมทั้งจะเกิดผลดี และความปลอดภัยในสังคมต่อไป หลักสัปปุ ริสธรรม 7 ในที่นี้ประกอบด้วย

1. อัมมัญญา คือ รู้จักเหตุ

ความรู้จักเหตุ คือ รู้หลักความจริง รู้หลักการ รู้หลักเกณฑ์ รู้กฎแห่งธรรมดา รู้กฎเกณฑ์แห่งเหตุผล รู้จักวิเคราะห์สาเหตุของสถานการณ์ และรู้หลักการที่จะทำให้เกิดผล อาทิเช่น ภาณุรู้ว่หลักธรรมข้อนั้น ๆ คืออะไร มีอะไรบ้าง พระมหากษัตริย์ทรงทราบว่หลักการ

ปกครองตามราชประเพณีเป็นอย่างไร มีอะไรบ้าง รู้ว่าจะต้องกระทำเหตุอันนี้ หรือกระทำตามหลักการข้อนี้ จึงจะให้เกิดผลที่ต้องการอันนั้น นักเรียนรู้ว่าจะเรียนหนังสืออย่างไร ต้องปฏิบัติตนอย่างไร เป็นต้น

2. อัตถัญญตา คือ รู้จักผล

ความรู้จักผล คือ รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์ รู้จักผลที่จะเกิดขึ้น สืบเนื่องจากการกระทำหรือความเป็นไปตามหลัก อาทิเช่น รู้ว่าหลักธรรมหรือภาสิตข้อนั้น ๆ มีความหมายว่าอย่างไร หลักนั้น ๆ มีความมุ่งหมายอย่างไร กำหนดไว้หรือพึงปฏิบัติเพื่อประสงค์ในประโยชน์อะไรบ้าง การที่ตนกระทำอยู่มีความมุ่งหมายอย่างไร เมื่อทำไปแล้วจะบังเกิดผลอะไรบ้าง ดังนี้ เป็นต้น

3. อัตตัญญตา คือ รู้จักตน

ความรู้จักตน คือ รู้ว่าตัวเรานั้นว่ามีสถานภาพเป็นอะไร ฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ ความสามารถ ความถนัด และคุณธรรม ว่าขณะนี้เท่าไร อย่างไร แล้วประพฤติให้เหมาะสม และรู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงต่อไป เป็นต้น

4. มัตตัญญตา คือ รู้จักประมาณ

ความรู้จักประมาณ คือ ความพอดี เช่น ภิกษุรู้จักประมาณในการรับ และบริโภค ปัจจัยสี่ ศกฺษีรู้จักประมาณในการใช้จ่ายโภครทรัพย์ นักเรียนรู้จักประมาณกำลังของตนเองในการเรียนหนังสือ รัฐบาลรู้จักประมาณการเก็บภาษี และการใช้งบประมาณแผ่นดินในการบริหารประเทศ เป็นต้น

5. กาลัญญตา คือ รู้จักกาล

ความรู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการประกอบกิจ กระทำหน้าที่การงาน เช่น ให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลา ให้ทันเวลา ให้พอเวลา และให้เหมาะสมกับเวลา เป็นต้น

6. ปริสัณญตา คือ รู้จักชุมชน

ความรู้จักชุมชน คือ รู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักชุมชน และรู้กิจที่ควรปฏิบัติต่อชุมชนนั้น ๆ ว่าชุมชนนี้เมื่อเข้าไปหาแล้ว ต้องทำกิจหรือปฏิบัติแบบนั้น จะต้องพูดอย่างไร ชุมชนนี้ควรจะสงเคราะห์อย่างไร เป็นต้น

7. ปุคคลปโรปรัญญตา คือ รู้จักบุคคล

ความรู้จักบุคคล คือ ความแตกต่างแห่งบุคคลว่า มีอธยาศัย มีความสามารถ มีคุณธรรม ผู้ใดหยิ่งหรือหย่อนอย่างไร และรู้ที่จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้น ๆ ด้วยดี ว่าควรจะคบหรือไม่ จะใช้ทำงาน จะตำหนิหรือจะยกย่อง และแนะนำสั่งสอนอย่างไร เป็นต้น

ประกอบด้วย งาน 4 ด้านดังนี้

ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา หมายถึง งานควบคุมตรวจสอบ และดำเนินการให้เป็นไปตามบัญญัติ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง งานประสานงานกับจังหวัด อำเภอ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง พร้อมกับงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ หมายถึง การมุ่งเน้นการป้องกัน อาชญากรรมก่อนเกิดเหตุ อันเป็นการป้องกันความเสียหายในด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ความเสียหายทางด้านชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สิน และภัยธรรมชาติต่าง ๆ โดยการจัดสายตรวจออก ตรวจท้องที่ตามชุมชนต่าง ๆ มีเจ้าหน้าที่รับการแจ้งเหตุ และจัดเจ้าหน้าที่ไปถึงที่เกิดเหตุอย่างรวดเร็ว มีการจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจสามารถระงับเหตุ และแก้ปัญหาให้ประชาชน ให้คำแนะนำแก่ประชาชน ในการป้องกันตนเอง ตั้งจุดตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะเพื่ออำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้แก่ประชาชน จัดเจ้าหน้าที่รณรงค์ และป้องกันปราบปรามยาเสพติด จัดเจ้าหน้าที่ ทำการตรวจค้น และจับกุมแหล่งอบายมุขอย่างจริงจัง เพื่อประโยชน์ของประชาชน และสังคม

ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร หมายถึง จัดเจ้าหน้าที่ให้การอบรมให้ ความรู้แก่ประชาชน ในการปลูกฝังวินัยจราจร เมื่อประชาชนเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน หรือรถเสีย ได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี และจัดการจราจรในจุดที่มีปัญหา ปฏิบัติต่อประชาชน ด้วยกิริยาจากที่สุภาพ ในการปฏิบัติงานในชั่วโมงเร่งด่วน และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมใน การแก้ไขปัญหาจราจรของเมืองพัทยาร่วมด้วย

ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ หมายถึง ภารกิจที่ได้รับ การร้องขอมาจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อไปช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเครื่องมืออุปกรณ์ หรือด้านกำลังพล อาทิเช่น สำนักท่องเที่ยวและกีฬา จัดกิจกรรมคอนเสิร์ต งานพุลานาชาติ งานเคาท์ดาวน์ งานพัทยานมารathon ต้องจัดเครื่องมืออุปกรณ์ และกำลังพล เพื่อไปช่วยในงาน ที่ได้รับร้องขอมา เช่น ตั้งจุดตรวจค้นก่อนเข้างานพร้อมเครื่อง Walk Through Metal Detector เพื่อตรวจค้นอาวุธต่าง ๆ อย่างละเอียด จัดรถโมบายเคลื่อนที่ (รถกล้องวงจรปิดเคลื่อนที่) เพื่อเฝ้าระวัง เหตุ จัดชุดจราจรอำนวยความสะดวก และปิดถนนในจุดต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้แจ้งเหตุ ซึ่งในที่นี้หมายถึง ผู้ที่แจ้งเหตุ กับฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยาจังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน โดยในที่นี้หมายถึง

เพศ หมายถึง เพศของประชากรเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในเมืองพัทยา โดยแบ่งเป็น 2 เพศ ได้แก่ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของประชากรเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่วง ได้แก่ 1) อายุ 18-27 ปี, 2) อายุ 28-37 ปี, 3) อายุ 38-47 ปี, 4) อายุ 48-57 ปี และ 5) อายุ 58 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของประชากรเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ระดับปริญญาตรี และ 3) สูงกว่าปริญญาตรี

อาชีพ หมายถึง อาชีพของประชากรเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา โดยแบ่งออกเป็น 5 อาชีพ ได้แก่ 1) อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ, 2) พนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง, 3) ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย, 4) นิสิต/นักศึกษา และ 5) พ่อบ้าน/แม่บ้าน

รายได้ที่แตกต่างกัน หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชากรเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ 1) รายได้น้อยกว่า 15,000 บาท, 2) รายได้ 15,001 - 20,000 บาท, 3) รายได้ 20,001 - 25,000 บาท และ 4) รายได้มากกว่า 25,000 บาท

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.7.1 ได้ทราบถึงการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

1.7.2 ได้ทราบถึงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชากรเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

1.7.3 ได้ทราบถึงข้อเสนอแนะของประชากรเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

1.7.4 สามารถนำเสนองานวิจัยชิ้นนี้เพื่อเป็นแนวทางในการให้บริการ และการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ของท้องถิ่น และประเทศต่อไปได้

1.7.5 ที่สำคัญที่สุดคือ ทำให้ประชากรในเมืองพัทยา และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยาจะเป็นคนดีได้โดยสมบูรณ์แบบ และยังจะทำให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าได้ใกล้ชิดกับพระพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น สมดังที่ว่า “เมืองไทยเป็นเมืองพุทธ”

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย
- 2.2 หลักสัปปุริสธรรม 7
- 2.3 ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา
- 2.4 บริบทพื้นที่วิจัย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย

การจัดการความปลอดภัย (Safety Management) หมายถึง การจัดดำเนินการให้ปราศจากภัย ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีแนวโน้มจะเกิดอันตรายต่อบุคคลหรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน เช่น แก้ว แหวน เงินทอง ยานพาหนะ และอันตรายถึงขั้นชีวิต ซึ่งในทางปฏิบัติเป็นไปได้ยาก แต่มีความเป็นไปได้ที่จะป้องกัน และลดการเกิดภัยได้

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้มีนักวิชาการหรือผู้รู้หลายท่านให้ความหมายแตกต่างกันออกไป แต่ก็ยังอยู่ในแนวทางเดียวกัน ดังที่จะได้นำเสนอต่อไปนี้

สนิทเดช จินตนา, อาริวรรณ หัสดิน (2563, หน้า35) กล่าวว่า ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมาย อาทิ 1) ปัญหาการทำร้ายร่างกาย เช่น ข่าวนักท่องเที่ยวชาวเช็กถูกรุมทำร้ายร่างกายที่วอร์กกิ้งสตรีทจากการไม่ยอมจ่ายค่าเหล้า 2) ปัญหาแท็กซี่ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ เช่น ข่าวนักท่องเที่ยวชาวชาวจีน 4 คน ขึ้น แท็กซี่มอเตอร์จากแอร์พอร์ตลิงค์สถานีนพญาไท ไปลงที่โรงแรมธาราเพลส ถนนสามเสน ถูกเรียกเก็บค่าโดยสารจำนวน 2,540 บาท 3) ปัญหาการจัดการการท่องเที่ยวที่ด้อยประสิทธิภาพ เช่น เหตุการณ์ทัวร์ศูนย์เหรียญ 4) ปัญหาการโกงราคานักท่องเที่ยวเกินกว่าความเป็นจริงทั้งในร้านอาหารของฝากของที่ระลึก ค่าทำกิจกรรมต่างๆ ฯลฯ โดยเหตุการณ์ที่ได้ยกตัวอย่างมานั้นเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้น และสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ยังคงเป็นปัญหาสำหรับภาคการท่องเที่ยวเสมอมา และเพิ่มขึ้นอยู่ตลอด

เพชร คล่องแคล่ว, ทักษิณ แสงทองดี, สุพจน์ บุญวิเศษ (2566, หน้า273) ได้กล่าวไว้ว่า ความปลอดภัยของประชาชนในชุมชนเป็นความจำเป็นพื้นฐานที่จะต้องถูกกำหนดให้เป็นสิทธิที่ประชาชนควรจะมีพึงได้ และรัฐต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการตามสิทธินั้น และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของในชุมชนเป็นกระบวนการในระดับท้องถิ่นระดับชาติและระดับนานาชาติ ที่ประชาชนชุมชนรัฐบาลและองค์กรอื่น ๆ รวมทั้งภาคธุรกิจและองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐนำมาใช้เพื่อพัฒนาความยั่งยืนของความปลอดภัย

ดังนั้น การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และนักท่องเที่ยว จึงเป็นหน้าที่หลักของหน่วยงานภาครัฐที่จะต้องร่วมมือกัน ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ประชาชน และนักท่องเที่ยวพ้นจากภัยอันตรายทุกรูปแบบ ทั้งในด้านชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีการดำเนินการร่วมมือประสานงานกันอย่างเป็นระบบ และต้องได้รับสิทธิ และบริการจากภาครัฐอย่างเสมอภาคกัน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สรุปได้ว่า ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และนักท่องเที่ยว เป็นความมั่นคงที่สำคัญของมนุษย์ในการดำรงชีวิต โดยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปลอดภัยจากอาชญากรรม และความรุนแรงต่าง ๆ ซึ่งการจัดการในเรื่องดังกล่าวเป็นภารกิจหลักของหน่วยงานภาครัฐ และปัจจุบันได้พัฒนารูปแบบ แนวคิด วิธีการทำงาน ให้ภาคเอกชน ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการทำงานของรัฐบาลให้ดียิ่งขึ้น โดยขจัดปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นวาระเร่งด่วนที่ประเทศไทยต้องพิจารณา ได้แก่ พัฒนานโยบายแห่งชาติ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ให้ข้อมูลที่เหมาะสมเกี่ยวกับความปลอดภัย และความมั่นคงแก่นักท่องเที่ยวตั้งแต่จุดที่เดินทางมาถึง และจุดที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวต่อไป เป็นต้น

ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนพร้อมทั้งนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทย และต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามายังประเทศไทยเป็นครั้งแรก อันส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยนั้น รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงมอบหมายให้ทุกหน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการแผนปฏิบัติงานให้มีความสอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พร้อมทั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติควบคุมกำกับดูแลให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล จึงทำให้เกิดแนวคิดการจัดการความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวที่มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น

2.1.2 แนวคิดการจัดการความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว

แนวคิดการจัดการความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว เป็นแนวคิดที่ช่วยผลักดันให้เกิดการจัดทำมาตรการด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกัน และรับมือกับภัยต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างชาติ

โดยมุ่งเน้นให้ทุกหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ตลอดจนนักท่องเที่ยวให้มีการปฏิบัติตามความปลอดภัยที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน และการสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในทุกพื้นที่ของประเทศไทย ทั้งนี้นอกจากจะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศแล้ว ยังเป็นการสนับสนุนการท่องเที่ยวให้เป็นที่ยอมรับ และเชื่อถือในระดับโลกอีกต่อไปอีกด้วย

ศราวุธ ทองหมั่น, พรชัย ศักดิ์ศิริโสภณ และนิมิต ชื่นสัน (2566, หน้า 280) ได้กล่าวว่าการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวในประเทศไทย จึงมีความจำเป็นและความต้องการสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ความปลอดภัยสำหรับการท่องเที่ยว ความปลอดภัยทางทะเลชายฝั่ง ความปลอดภัยทางบก และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว และการนำเทคโนโลยีเพื่อการจัดการความปลอดภัยสำหรับการท่องเที่ยว ซึ่งข้อมูลครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจสูงสุดของนักท่องเที่ยว

พงษ์ดนัย ปริงฤทธิ์ ,กรรณิกา กุกุดเรือ (2562, หน้า228) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนปลอดภัย สามารถสร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การให้ความสำคัญกับคุณภาพของสภาพแวดล้อม ทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรม และความปลอดภัยในการท่องเที่ยว รวมถึงวิถีชีวิตท้องถิ่น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมเยือนประเทศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ให้ความสำคัญ เพราะหากการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่ปลอดภัย จะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการท่องเที่ยวได้

ดังนั้น หากรัฐบาลมีนโยบายที่จะใช้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมอย่างแท้จริงแล้ว ก็จำเป็นต้องดำเนินนโยบายในด้านการให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างจริงจังควบคู่กันไปด้วย

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรมและการป้องกัน

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมนับว่าเป็นภัยคุกคามที่มีความร้ายแรง และเป็นปัญหาเรื้อรังใน สังคมไทย ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคง และสร้างความเสียหายแก่ประเทศชาติโดยรวม ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ที่สำคัญคือส่งผลกระทบด้านการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ซึ่งปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ มีหลากหลายรูปแบบด้วยกัน เช่น การปล้นจี้ ชิงทรัพย์ การขโมยทรัพย์สินในสถานที่พักผ่อน การฉกชิง

วิ่งราวตามสถานที่ท่องเที่ยว สถานีรถไฟ การทำร้ายร่างกาย และการล่อลวง ช่มชู้ขึ้นนักท่องเที่ยว โดยสถานที่เกิดอาชญากรรมส่วนใหญ่มักเป็นสถานที่ที่มีผู้คนหนาแน่น แออัด และพลุกพล่าน ซึ่งพวกมิจฉาชีพมักจะแฝงตัวปะปนอยู่ด้วย เช่น ศูนย์การค้า แหล่งท่องเที่ยวที่มีคนนิยม ตลาดนัด เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น ดังนั้น นักท่องเที่ยวจึงควรมีความระมัดระวังตัวเองให้มาก และควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับลักษณะของอาชญากรรมที่จะแฝงตัวมาในรูปแบบต่าง ๆ ให้ดี

สุริศักดิ์ พิริยะภิโย และภมร ชันชะหัตต์ (2568, หน้า 426) กล่าวว่า การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พบว่า สาเหตุแห่งอาชญากรรมโดยทั่วไปมักเกิดจากปัจจัยหลายปัจจัยทั้งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม และวัฒนธรรม ปัจจัยทางด้านการขาดการศึกษาของประชาชน ตลอดจนปัจจัยทางด้านอิทธิพลของสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ

พงษ์พันธ์ นารีน้อย, กัญญาณัฐ เสียงใหญ่ และจริยาภรณ์ เจริญชีพ (2566, หน้า 50-51) ได้กล่าวว่า ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาสำคัญสำหรับการแก้ไขของรัฐบาล ซึ่งแนวโน้มของอาชญากรรมมีความรุนแรงและเพิ่มสูงขึ้น ก่อให้เกิดผลเสียต่อความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติที่สำคัญ คือ มีผลกระทบต่อจิตใจของประชาชนที่ส่งผลให้สังคมความไม่สงบสุข เกิดความไม่มั่นใจในความปลอดภัยของตน เกิดความสูญเสียหลาย ๆ ด้านตามมา ซึ่งเป็นการบั่นทอนเสถียรภาพในการพัฒนาประเทศ จากอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ที่เป็นโลกยุคไร้พรมแดนทางข้อมูลข่าวสาร ทำให้ มีความเจริญทางวัตถุหรือที่เรียกว่าวัตถุนิยมการพัฒนาจึงเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ มิติโดยเฉพาะมิติชุมชนอย่างเป็นไปตามธรรมชาติ ดังนั้น การป้องกันอาชญากรรมยุคใหม่ จำเป็นต้องแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ตลอดจนหน่วยราชการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ร่วมคิด ร่วมเสนอแนะ และจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา อาชญากรรมและเข้าร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนตนเอง

สรุปได้ว่า แนวคิดเรื่องอาชญากรรมและการป้องกัน คือ การกระทำที่ละเมิดกฎหมาย ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคม ชีวิต และทรัพย์สิน ส่วนการป้องกันอาชญากรรมมีหลายแนวทาง ตั้งแต่การจัดการสภาพแวดล้อมเชิงรุก เช่น เพิ่มไฟส่องสว่าง ติดตั้งกล้องวงจรปิด การปรับปรุงพื้นที่เสี่ยง การปลูกฝังจิตสำนึกในสังคม การใช้กฎหมายบังคับ และการปรับปรุงแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด การป้องกันอาชญากรรมยุคใหม่ จำเป็นต้องแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนตลอดจนหน่วยราชการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ร่วมคิด ร่วมเสนอแนะ และจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและเข้าร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนตนเอง เพื่อลดโอกาสในการก่ออาชญากรรม

2.2 หลักสัปปริสธรรม 7

ในการจัดการด้านความปลอดภัยของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยการนำหลักสัปปริสธรรม 7 มาใช้นั้น จะสามารถขัดเกลาลจิตใจของเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา และประชากรเมืองพัทยา เพื่อให้ทุกคนรู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาลเวลาอันเหมาะสม รู้จักชุมชน และรู้จักบุคคล ซึ่งทางเมืองพัทยายกให้เจ้าหน้าที่ และประชากรได้ยึดหลักสัปปริสธรรม 7 มาจัดการด้านความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน ดังนี้

2.2.1 ความหมายของหลักสัปปริสธรรม 7

สัปปริสธรรม 7 คือ ธรรมของสัตบุรุษ ธรรมที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ คุณสมบัติของคนดี ธรรมของผู้ดี หลักสัปปริสธรรม เป็นธรรมของสัปปริสชนคนดี ซึ่งมีคุณสมบัติของความเป็นคนที่สมบูรณ์ และถือเป็นคุณธรรมที่สำคัญของการเป็นผู้นำ ในการนิยามความหมายของหลักสัปปริสธรรม ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้แสดงทัศนะต่าง ๆ ไว้ดังนี้

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) (2546) พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม พิมพ์ครั้งที่ 12 พ.ศ.2546 ได้ให้ความหมายไว้ว่า สัปปริสธรรม 7 คือ ธรรมของสัตบุรุษ, ธรรมที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ, คุณสมบัติของคนดี, ธรรมของผู้ดี (qualities of a good man; virtues of a gentleman)

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) (2546 : 25– 28) ได้อธิบายความหมายของ สัปปริสธรรม 7 ว่าเป็นคุณสมบัติสำหรับผู้บริหารที่ดีประกอบด้วย 1) ัมมัญญตา (รู้หลักและรู้จักเหตุ) คือ การรู้หลักความจริงของธรรมชาติ 2) อุตถัญญตา (รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล) คือ รู้ความหมายหรือความมุ่งหมายของหลักธรรม 3) อุตตัญญตา (รู้จักตน) คือ รู้ฐานะ ภาวะเพศ กำลังความรู้ ความถนัด ความสามารถและคุณธรรม 4) มัตตัญญตา (รู้จักประมาณ) คือ รู้จักความพอเหมาะพอดี 5) กาลัญญตา (รู้จักกาล) คือ รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร รู้จักเวลาเรียน เวลาทำงาน 6) ปริสัญญตา (รู้จักชุมชน) คือ รู้จักถิ่น รู้จักที่ชุมนุมและชุมชน รู้จักมารยาท ระบียบวินัยขนบธรรมเนียมประเพณี 7) ปุคคลัญตา (รู้จักบุคคล) คือ รู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยอัธยาศัย ความสามารถและคุณธรรม นอกจากนี้สัปปริสธรรม 7 ยังหมายถึงคุณธรรม 7 ประการอันเป็นคุณสมบัติภายในตัวผู้นำ ซึ่งมีคุณสมบัติทั้ง 7 ประการนี้เป็นองค์ประกอบ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกันอย่างสมบูรณ์จะทำให้ผู้นำสามารถจัดการภาระงานทุกอย่างให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย

ชนะพงษ์ กล้ากลกิจ (2562 : 100– 101) ได้อธิบายความหมายของสัปปริสธรรม 7 ว่าหมายถึง ธรรมที่ทำให้คนเป็นสัตบุรุษ ซึ่งหมายถึง บุคคลที่มีคุณธรรม เป็นสัมมาทิฐิ คือ เป็นผู้ที่มีความรู้มีปัญญา หรือมีมุมมองที่ถูกต้องตรงกับความจริง เป็นคนที่ประพฤติธรรมเป็นปกติ มีศรัทธามั่นคงในศาสนา เป็นคนที่มีความเห็นชอบตามทำนองคลองธรรม หรือเป็นคนดี

บุญช่วย ศิริเกษ, ชีฆณพงศ์ ศรีจันทร์, พระครูปลัดจรรย์พล สิริโร และพิมพ์อร สดเอี่ยมได้ (2565 หน้า 377) สรุปคำว่าหลักสัปปริสธรรมหรือสัปปริสธรรม 7 คือ ธรรมของสัตบุรุษ หรือธรรมที่ทำให้ เป็นสัตบุรุษ หรือเป็นคุณสมบัติของความเป็นคนดีผู้ที่ยึดถือหลักคุณธรรมนี้ได้อย่างครบถ้วนจะมีคุณสมบัติเป็น คนดีพร้อมในทุก ๆ ด้านของความเป็นมนุษย์จึงเหมาะสมอย่างยิ่งกับความเป็นผู้นำหรือผู้บริหารที่จะต้อง นำพาคนอื่นในสังคมและในองค์กรให้พัฒนาไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์

สรุปได้ว่า ความหมายของหลักสัปปริสธรรม 7 หมายถึง คุณธรรมที่สำคัญ 7 ประการ ได้แก่ การรู้หลักการ การรู้ความมุ่งหมาย การรู้จักตน การรู้จักประมาณ การรู้จักเวลาการรู้จักชุมชน และการรู้จักบุคคล เป็นคุณธรรมหรือคุณสมบัติที่สามารถประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะผู้ที่ เป็นหัวหน้า ควรเป็นอย่างยิ่งที่ต้องกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคคลอื่น ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน นำพาองค์กร และสังคมไปสู่ความสันติสุขและความเจริญก้าวหน้าต่อไป

2.2.2 องค์ประกอบของหลักสัปปริสธรรม 7

หลักสัปปริสธรรม ธรรมของคนดี, หรือธรรมของสัตบุรุษ, หรือธรรมที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ หรือคุณสมบัติของคนดี มีองค์ประกอบอยู่ 7 ประการ ดังต่อไปนี้

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), (2545) ได้กล่าวว่าในการบริหารกิจการงานทุก ๆ ด้านก็เพื่อให้เกิดประโยชน์ และความก้าวหน้า ทั้งแก่ผู้ปฏิบัติงานหมู่คณะ และองค์กรตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักเลือกบุคคลผู้เป็นคนดี ผู้เป็นบัณฑิต เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง หมู่คณะ และสังคม เพราะการเลือกคนไม่ดีหรือคนพาลย่อมนำมาซึ่งความหายนะแก่ตนเอง หมู่คณะ และสังคม ดังนั้นผู้นำที่ดี จึงควรพิจารณาวิเคราะห์ ในการเลือกคนดีเพื่อให้สามารถนำความสุขความเจริญก้าวหน้ามาสู่ตนเอง หมู่คณะ และองค์กรได้ตลอดไป จากที่กล่าวมาแล้วสามารถวิเคราะห์ให้เห็นว่า หลักสัปปริสธรรมเท่าที่ปรากฏในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนามีจำนวนมากซึ่งล้วนแต่เป็นคุณธรรมสำหรับคนดี และในขณะเดียวกันก็เป็นคุณธรรมที่สำคัญของการเป็นผู้นำด้วย

1) ธัมมัญญตา คือ รู้หลักการ ธัมมัญญตา คือ รู้จักเหตุ รู้หลักการ รู้งาน รู้หน้าที่ รู้กติกา ที่มีความเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน กล่าวคือผู้นำนั้นจะต้องรู้จักเหตุ รู้หลักการ รู้กฎกติกาเหล่านี้ให้ชัดเจน เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ในทางพระพุทธศาสนา ได้กล่าวว่าธัมมัญญตา หมายถึง การรู้ธรรมดังความที่ปรากฏในธัมมัญญสูตร (พระไตรปิฎกภาษาไทย 23/68 : 143) ว่าภิกษุที่เป็นผู้รู้เหตุ รู้เรื่องนวัคสัตตศาสนา คือ คำสั่งสอนพระศาสดาอันเป็นศาสนธรรมมีองค์ประกอบอยู่ 9 ประการหรือที่เรียกว่ารู้ธรรมคำสั่งสอนในพระไตรปิฎก คือ หลักปริยัติธรรมนั่นเอง ซึ่งได้แก่ การรู้เรื่องของพระสูตร พระวินัย และพระอภิธรรม เป็นต้น อันเป็นเหตุแห่งความเจริญในการปฏิบัติเพื่อบรรลุจุดหมายสูงสุดของการศึกษาพระธรรมวินัยภิกษุรูปใดมีความรอบรู้ในหลักธรรมคำสั่งสอนดังกล่าวมาแล้วนี้ ภิกษุนั้นได้ชื่อว่าเป็นผู้รู้จักธรรมหรือเหตุแห่ง

ความเจริญ หลักธรรมอันเป็นคำสั่งสอนที่สำคัญ คือ นวักคัสตฤศาสน์ 9 ประการ ได้แก่ 1.สุตตะ คือ พระสูตรต่าง ๆ 2.เคยยะ คือ พระสูตรที่ประกอบด้วยคาถา 3. เวยยาकरणะ คือ พระอภิธรรมทั้งหมด 4.คาถาคือ พระธรรมบทเถรคาถาเถรีคาถา 5. อุทาน คือ พระสูตรที่พระพุทธเจ้าทรงเปล่งอุทานด้วยความโสมนัส 6.อิติวุตตกะ คือ พระสูตรที่ขึ้นต้นด้วยคำว่าสมจริงดังคำที่พระองค์ตรัสไว้ 7.ชาดก คือ พระสูตรที่แสดงเรื่องในอดีตชาติของพระพุทธเจ้า 8.อัปภูตธรรม คือ พระสูตรที่ประกอบด้วยปาฏิหาริย์ 9.เวทลลสะ คือ พระสูตรที่เทวดา และมนุษย์ทั้งหลายถามแล้วได้รับความรู้ และถามยิ่งๆขึ้นไป เป็นต้น

2) อุตถัญญุตาคือ รู้จักผล รู้จุดหมาย อุตถัญญุตาคือ รู้จักผล รู้ความมุ่งหมาย กล่าวคือ ผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักจุดหมายหรือเป้าหมายของหลักการที่ตนปฏิบัติ เข้าใจวัตถุประสงค์คร่าวๆจะไปทางไหน เพื่อประโยชน์อะไร เพื่อให้สามารถดำเนินการไปได้อย่างถูกต้องตามเป้าหมายนั้น พระพุทธศาสนาได้กล่าวหาว่าอุตถัญญุตาคือ ความเป็นผู้รู้รอบรู้ รู้จักจุดหมาย รู้ประโยชน์ ดังพุทธพจน์ที่ปรากฏในธัมมัญญสูตร (พระไตรปิฎกภาษาไทย 23/65: 143) ว่าภิกษุที่เป็นผู้รู้จักผลว่าภิกษุในพระพุทธศาสนานี้เป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องเนื้อความใจความความมุ่งหมาย และประโยชน์ในทางพระพุทธศาสนาแล้วถึงภิกษุที่เป็นผู้รู้จักผลว่าภิกษุในธรรมวินัยนี้เป็นผู้รู้ความหมายแห่งภาษิต คือ ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์นั้น นี่เป็นความหมายแห่งภาษิตนี้ จะเห็นได้ว่าผู้นำนั้นมีความสามารถต่อความเป็นอยู่ของสมาชิกในกลุ่ม หากผู้นำเป็นผู้รู้เหตุรู้ผลหรือรู้จุดหมายจะทำอะไรต้องมีแผนการหรือเป้าหมายย่อมจะทำให้หมู่คณะดำเนินไปได้โดยสวัสดิภาพ การวางแผนงานได้ก่อนแล้วเดินตามลำดับของงาน ผลก็คือจะไม่มีความผิดพลาดไม่ติดขัดในการทำงานหรือในการทำงานเป็นคณะทุกคนร่วมมือกัน อย่างพร้อมเพรียง งานก็จะประสบความสำเร็จได้ผลดีมีประสิทธิภาพผู้นำเกิดความสบายใจที่มีส่วนช่วยให้งานส่วนรวมประสบผลสำเร็จ (พระสามารถานนโท, 2548)

3) อุตตัญญุตาคือ รู้ตน อุตตัญญุตาคือ รู้ตน รู้ว่าตนเองว่ามีคุณสมบัติ มีความสามารถอย่างไร และต้องรู้จักพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ผู้นำที่ดีนั้นจะต้องสำรวจอยู่เสมอว่าตนเองมีจุดอ่อนจุดแข็งอะไรบ้าง แล้วดำเนินการปรับปรุงจุดอ่อนของตนเอง ในขณะเดียวกันก็ต้องพัฒนาจุดแข็งของตนให้ดียิ่งไปขึ้นเรื่อย ๆ กล่าวคือผู้นำที่ดีควรจะต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงแห่งโลกปัจจุบันอย่างแท้จริง เพื่อให้ตัวเองสามารถนำพามวลชนและองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ พระพุทธศาสนาได้กล่าวไว้ว่า อุตตัญญุตาคือ การรู้จักตนเกี่ยวกับศรัทธาศีลจาคะสุตะปัญญา เป็นต้น ดังที่ปรากฏใน ธัมมัญญสูตร (พระไตรปิฎกภาษาไทย 23/65 : 143) ว่าภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้จักตน คือ รู้ว่าตนเองนั้นให้มีศรัทธา ความเชื่อ มีศีล มีระเบียบวินัย มีสุตตะ คือ การศึกษาเล่าเรียนได้ยินได้ฟัง มีจาคะ แบ่งปันการปล่อยวาง มีปัญญารู้ความสามารถอยู่ประมาณเท่าใดบ้างแล้ว วางตนให้เหมาะสมกับฐานะและภาวะความรู้ ความสามารถของตนเอง ไม่ทำเกิดความรู้ความสามารถของตนเองดังนี้ เรียกว่า เป็นผู้รู้จักตน

4) มัตตัญญูตา คือ รู้จักประมาณ มัตตัญญูตา คือ รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี กล่าวคือ ต้องรู้จักขอบเขตความพอเหมาะในการทำงานในเรื่องต่าง ๆ ดังนั้นผู้นำที่ตินั้นจะต้องรู้จักความพอเหมาะพอควรในการที่จะทำกิจการงานทุกอย่างให้ลุล่วงสำเร็จผลไปด้วยดีตามเป้าหมายที่วางไว้ในทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวว่า มัตตัญญูตา หมายถึง รู้ประมาณในการรับปัจจัย 4 ดังปรากฏในธัมมัญญสูตรว่า ภิกษุในธรรมวินัยนี้ รู้จักประมาณในการบริโภคปัจจัย 4 ในการดำรงชีพ เช่น การรู้จักประมาณในการรับประเคนของหรือการใช้สอยจีวรเครื่องนุ่งห่ม การรับอาหารบิณฑบาต และบริโภคอาหารให้พอประมาณแก่อัตตภาพของตน ไม่มากหรือน้อยเกินไป การใช้เสนาสนะที่อยู่อาศัยก็ควรให้พอสมควร และเหมาะสมกับสมณะสาวรูป ยารักษาโรคและบริวารอื่น ๆ ที่ภิกษุเข้าไปเกี่ยวข้องก็ต้องให้รู้จักความพอดีแก่ตนเอง หากภิกษุไม่รู้จักประมาณในการรับปัจจัย 4 แล้ว ก็ไม่พึงเรียกเธอว่าเป็น “มัตตัญญูตา” แต่เพราะภิกษุรู้จักประมาณในการรับปัจจัย 4 ฉะนั้นจึงเรียกเธอว่าเป็น “มัตตัญญู” การรู้ประมาณตนตามหลักมัตตัญญูตา ย่อมทำให้ผู้ประพฤติปฏิบัติตนนั้นมีความสุขความเจริญพอเหมาะแก่ฐานะของตน โดยรู้จักความพอดีในการดำเนินชีวิตทุกอย่างได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ผู้นำที่ดีตามหลักมัตตัญญูตา ย่อมนำมาซึ่งความพอเหมาะพอควรแก่ตนให้การดำเนินกิจการงานต่าง ๆ ทำให้สามารถนำพามวลชน สังคม และหมู่คณะไปสู่ความสุขสงบปลอดภัยและความเจริญอย่างแท้จริง

5) กาลัญญูตา คือ รู้จักเวลา กาลัญญูตา คือ รู้จักเวลาที่ควรประกอบกิจการงานต่าง ๆ หรือทำงานให้ทันกับเวลาเหมาะกับเวลา และรู้คุณค่าของเวลาผู้นำที่ประสบความสำเร็จนั้น จะต้องเป็นผู้รู้จักการบริหารเวลาหรือวางแผนให้เหมาะสมกับเวลาอย่างถูกต้อง ในทางพระพุทธศาสนา กล่าวถึงกาลัญญูตา ไว้ว่าการรู้จักแนวปฏิบัติอันเหมาะสมกับกาลเทศะดังปรากฏในธัมมัญญสูตรว่า ภิกษุในธรรมวินัยนี้เป็นผู้ประกอบไปด้วยความรู้ว่าเวลานี้เป็นเวลาควรศึกษาควรถามเวลานี้ควรเป็นเวลาทำความเพียรควรหลีกเลี่ยงจากหมู่ คือ รู้จักการปฏิบัติให้สอดคล้องกับกาลเทศะให้เหมาะสมกับสมณะรู้คุณค่าของเวลาเมื่อภิกษุมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เวลาย่อมจะเป็นผู้มีความเจริญในพระพุทธศาสนาเพราะทำให้ถูกกับกาลเวลา

6) ปริสัญญูตา คือ รู้ชุมชน ปริสัญญูตา คือ รู้ชุมชนรู้สังคมตั้งแต่ในขอบเขตที่กว้างขวางจากสังคมโลก สังคมประเทศชาติ ว่าอยู่ในสถานการณ์อย่างไรมีปัญหายังไรจะสามารถเข้าใจความต้องการของสังคมนั้นได้ถูกต้อง (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), 2545) หรือแก้ไขปัญหาก็ตรงจุด นอกจากนี้ยังต้องรู้เข้าใจในระเบียบกฎเกณฑ์วัฒนธรรมประเพณีของสังคมนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องเพื่อให้สามารถเข้าใจถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ของสังคมนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง จะสามารถนำความสงบสุขสันติสุขความก้าวหน้าสู่มวลชนหมู่คณะ และสังคมได้ ในทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวปริสัญญูตา หมายถึง การรู้จักบริษัท และแนวปฏิบัติของบริษัท ดังปรากฏในธัมมัญญสูตร (พระไตรปิฎกภาษาไทย 23/65 : 145)

7) บุคคลโปรปรัชญา คือ รู้จักบุคคล บุคคลโปรปรัชญา คือ การรู้จักคน รู้ประเภทของบุคคลที่จะต้องเกี่ยวข้องด้วยรู้ว่าควรจะปฏิบัติต่อเขาได้ถูกต้องเหมาะสม และได้ผลอย่างไร ดังนั้นผู้นำที่ดีย่อมต้องรู้จักคน รู้ประเภทของบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดีเพื่อให้สามารถเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงานในการบริหารงานทุก ๆ ด้าน เพื่อให้เกิดประโยชน์ และคุณค่าแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคนตลอดจนสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับหมู่คณะ และองค์กรได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ในทางพระพุทธศาสนาได้ กล่าวถึงบุคคลโปรปรัชญา คือ การรู้จักคนและลักษณะความต้องการของบุคคลดังปรากฏในธัมมัญญสูตร ว่าภิกษุผู้ที่มีความรู้เรื่องบุคคลของภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้จักบุคคล 2 จำพวก ได้แก่ 1. รู้ลักษณะบุคคลผู้ที่เป็นบัณฑิต รู้บุคคลที่มีความต้องการจะพบบุคคลผู้เป็นพระอริยะหรือผู้ที่เป็นบัณฑิตเป็นคนดีมีศีลธรรม สนใจในคำสั่งสอนแล้วนำมากระทำตามคำสอนนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น 2. รู้จักลักษณะของบุคคลที่ไม่ใช่บัณฑิตไม่ต้องการเห็นบุคคลที่เป็นบัณฑิตหรือพระอริยะ และไม่ต้องการจะฟังธรรมคำแนะนำสั่งสอนจากท่านผู้รู้ในพระสูตรนี้ แสดงให้เห็นว่าการรู้จักบุคคลผู้เป็นบัณฑิตย่อมนำมาซึ่งประโยชน์แก่ตนและผู้อื่น แต่หากคบคนพาลย่อมนำไปสู่ความหายนะทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นด้วย ดังนั้นผู้นำที่ดีจึงควรเลือกคบบุคคลที่ดีเพื่อให้สามารถนำความเจริญมาสู่ตนเองและหมู่คณะ ได้ตลอดไปผู้นำที่ดีตามหลักบุคคลโปรปรัชญานั้นจะต้องรู้จักประเภทของบุคคลที่จะต้องเกี่ยวข้องด้วย โดยเฉพาะผู้ร่วมงาน ผู้ร่วมปฏิบัติงาน และดำเนินการไปด้วยกัน เพื่อให้สามารถปฏิบัติต่อเขาอย่างถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนสามารถเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงาน

ชนะพงษ์ กล้ากลกิจ (2562 : 100– 101) ได้อธิบายองค์ประกอบของหลัก สัมปยุตธรรม 7 ว่าประกอบด้วยลักษณะ 7 ประการ คือ

1. ธัมมัญญา (การรู้หลักการ) คือ รู้จักวิเคราะห์สาเหตุของสถานการณ์ และความ เป็นไปของชีวิตหรือรู้จักหลักความจริง จะคิดจะทำสิ่งใดก็มีหลักรู้ว่าเมื่อกระทำสิ่งนี้จะได้ผลตอบแทน เป็นความสุข แต่ถ้ากระทำอีกอย่างหนึ่งจะได้ผลเป็นความทุกข์

2. อัตถัญญา (การรู้ความมุ่งหมาย) คือ รู้จักผล เมื่อมีเหตุก็ย่อมมีผลเมื่อมีปัญหาอันใดเกิดขึ้นเราจะต้องใช้หลักเหตุผลมาพิจารณาปัญหาเหล่านั้น เพราะผลเกิดจากเหตุเสมอ การรู้จัก เปรียบเทียบเหตุและผลจะทำให้เราเป็นคนใจกว้างยอมรับฟังเหตุผลของผู้อื่น

3. อัตตัญญา (การรู้จักตน) คือ รู้จักตนโดยฐานะ ภาวะ เพศ วัย ความรู้ ความสามารถ และคุณธรรมอื่น ๆ มีศรัทธา ศีล สุตตะ จาคะ ปัญญา เป็นต้น แล้วประพฤติตนให้เหมาะสมแก่ภาวะ ของตน และเมื่อรู้ว่าบกพร่องในเรื่องใดก็ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

4. มัตตัญญา (การรู้จักประมาณ) คือ รู้จักความพอดี ความพอเหมาะพอสมควร รู้จักทำ ทุกสิ่งทุกอย่างหรือดำเนินชีวิตให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม เป็นต้น การรู้จักประมาณนี้เป็นทางสายกลาง ที่พระพุทธเจ้าทรงสอนให้บุคคลต่าง ๆ ได้ประพฤติปฏิบัติกันมา

5. กาลัญญตา (การรู้จักเวลา) คือ รู้จักเวลาที่เหมาะสมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และรู้จักปฏิบัติตนให้ถูกต้องกับกาลเทศะ รู้ว่าในเวลาใดควรจะทำอะไร การรู้จักกาลเวลาจะทำให้ไม่ดำรงตนอยู่ในความประมาท ไม่ทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

6. ปริสัญญุตตา (การรู้จักชุมชน) คือ รู้จักหมู่คณะหรือกลุ่มชนว่าดีหรือไม่ดีควรคบหาสมาคม ควรเข้าไปอยู่เป็นพวกหรือไม่ เมื่ออยู่ในชุมชนหรือที่ประชุมนั้น ๆ ควรวางตัวอย่างไร ควรทำอะไร ควรพูดอย่างไร เช่น เมื่อเข้าหาผู้ใหญ่ควรแสดงอาการนอบน้อมมีสัมมาคารวะ เมื่อเข้าวัดควรสำรวม กาย วาจา ใจ ไม่แสดงอาการตลกคึกคะนอง เป็นต้น ความเป็นผู้รู้จักบริษัท คือ รู้จักชุมชนและสังคม รู้ரியที่จะพึงประพฤติแล้วประพฤติตนให้เหมาะสมต่อชุมชนและสังคมนั้น ๆ

7. บุคคโลปรปริญญุตตา (การรู้จักบุคคล) คือ รู้จักประเภทบุคคลแต่ละคนว่าฉลาดหรือโง่เขลา เป็นคนพาลหรือเป็นดี การรู้จักความแตกต่างของบุคคลโดยอาศัยความสามารถ และคุณธรรม ตลอดจนรู้ในความสามารถของบุคคล และการมอบหมายงานที่เหมาะสมให้ การบริหารจัดการในการรู้บุคคล มีความสามัคคี สร้างความเป็นธรรม และเสมอภาคให้แก่บุคลากรในองค์กร รวมถึงการทำงานเป็นหมู่คณะ การติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ด้วยความเป็นมิตรไมตรีรวมทั้งมีความจริงใจต่อกัน

จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสัปปริยธรรม เป็นคุณธรรมของบุคคลสมบูรณ์แบบและเป็นสมรรถนะที่สำคัญของทุกคน ซึ่งจะส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอย่างยั่งยืน ส่งผลให้องค์กร ชุมชน สังคม และประเทศชาติเกิดความสงบสุข มีศักยภาพที่มั่นคง และก้าวหน้า ตลอดไปในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มีองค์ประกอบที่ 7 ประการดังนี้สำคัญ

1. การรู้หลักการ หมายถึง ความมีหลักการทำงานที่ถูกต้อง ประพฤติปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ ตั้งมั่นอยู่ในหลักแห่งกฎหมาย โดยรู้จักว่าการทำความดีเป็นเหตุแห่งความสุข ความขยันเป็นเหตุแห่งความสำเร็จหรือกฎเกณฑ์ของสิ่งทั้งหลายที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิต ในการปฏิบัติหน้าที่ และดำเนินกิจการต่าง ๆ รู้เข้าใจสิ่งที่ตนจะต้องประพฤติปฏิบัติตามเหตุผล เช่น มีหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างไร มีอะไรเป็นหลักการ จะต้องทำอะไรอย่างไร จึงจะเป็นเหตุให้บรรลุผลสำเร็จที่เป็นไปตามหน้าที่และความรับผิดชอบนั้น

2. การรู้ความมุ่งหมาย หมายถึง ความรู้จุดมุ่งหมายในงานที่ทำ มุ่งมั่นในการทำงานให้ถึงจุดหมายอีกทั้งรู้จักว่าความสุขเป็นผลแห่งการทำความดี ความทุกข์เป็นผลแห่งการทำความชั่วหรือการรู้จักจุดมุ่งหมายของหลักการที่ตนปฏิบัติ เข้าใจวัตถุประสงค์ของงานที่ตนกระทำ รู้ว่าที่ตนทำอยู่เพื่อจุดประสงค์ประโยชน์อะไรหรือควรจะได้บรรลุถึงผลอะไร

3. การรู้จักตน หมายถึง การมีความสามารถในการวางตัวได้อย่างเหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตนเอง ต้องรู้ตนเองว่ามีความรู้ความสามารถ กำลัง ความถนัด และคุณธรรมมากน้อยอย่างไร แล้วต้องประพฤติตนให้เหมาะสมกับภาวะนั้น ๆ รู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

4. การรู้จักประมาณ หมายถึง การรู้จักใช้งบประมาณเท่าที่จำเป็นต้องใช้ ทั้งงบประมาณในส่วนงานและส่วนตน จัดสรรงบประมาณอย่างพอเหมาะพอดี รู้จักความพอดี เช่น ในการแสวงหาเครื่องยังชีพก็ต้องแสวงหาในทางที่ชอบธรรม รู้จักประมาณในการบริโภคในการใช้จ่ายทรัพย์ รู้จักความพอเหมาะพอดีในการปฏิบัติงาน และทำการต่าง ๆ ทำทุกอย่างด้วยความเข้าใจ ชอบแต่ทำตามความพอดีแห่งเหตุปัจจัยหรือองค์ประกอบทั้งหลายที่จะลงตัวให้เกิดผลดีงามตามที่มองเห็นด้วยปัญญา

5. การรู้จักเวลา หมายถึง ความมีการลำดับขั้นตอนในการทำงาน สามารถทำงานเสร็จได้ตามกำหนด รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการประกอบกิจ กระทำหน้าที่ การงานต่าง ๆ เช่น รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร และทำให้ตรงเวลา ให้เป็นเวลา ให้ทันเวลา ให้พอเวลา ให้เหมาะกับเวลา ให้ถูกเวลา ตลอดจนรู้จักประมาณเวลา และวางแผนการใช้เวลาอย่างรอบคอบ

6. การรู้จักชุมชน หมายถึง การรู้ว่าชุมชนมีปัญหาอย่างไร รู้ว่าชุมชนมีความต้องการอะไร รู้ว่าควรแก้ไขปัญหามาของชุมชนอย่างไร ให้ความช่วยเหลือชุมชนได้ตามเป้าหมาย สามารถเป็นที่พึ่งให้แก่ชุมชนได้ รู้ว่าสังคมใดควรที่จะเข้าไปร่วมด้วย ต้องทำตัวเข้ากับสังคมได้โดยถูกต้องตามทำนองคลองธรรม รู้จักการอันควรประพฤติปฏิบัติในที่ชุมชน รู้จักเข้าหาชุมชน สงเคราะห์บำเพ็ญ ประโยชน์แก่ชุมชน

7. การรู้จักบุคคล หมายถึง ความมีความเอื้ออาทรต่อคนในชุมชน ส่งเสริมคนดีให้เจริญรุ่งเรืองในหน้าที่ สามารถใช้คนภายในชุมชนได้ตรงกับงานหรือความต้องการของคนภายในชุมชน รู้ความแตกต่างแห่งบุคคล โดยอาศัยความสามารถ คุณธรรม และรู้ที่จะปฏิบัติตนต่อบุคคล และรู้จักที่จะปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ๆ ด้วยดี

2.2.3 สัปปุริสธรรม 7 เป็นหลักธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) (2553 : 14- 16) ได้อธิบายถึง หลักสัปปุริสธรรม 7 ว่าเป็นธรรมของคนสมบูรณ์แบบหรือมนุษย์โดยสมบูรณ์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นสมาชิก ที่ดี มีคุณค่าอย่างแท้จริงของมนุษยชาติ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นคนเต็มคน ผู้สามารถนำหมู่ชนและสังคมไปสู่สันติสุข และความสวัสดิ มีธรรมหรือองค์ประกอบ 7 ประการ ดังนี้

1. ธัมมัญญตา (รู้หลักและรู้จักเหตุ) คือ รู้หลักการ และกฎเกณฑ์ของสิ่งทั้งหลายที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิต ในการปฏิบัติกิจหน้าที่และดำเนินกิจการต่าง ๆ รู้เข้าใจสิ่งที่ตนเองจะต้องประพฤติปฏิบัติตามเหตุผล เช่น รู้ว่าตำแหน่ง ฐานะ อาชีพการงานของตนมีหน้าที่ และความรับผิดชอบอย่างไร มีอะไรเป็นหลักการจะต้องทำอย่างไร จึงจะเป็นเหตุให้บรรลุถึงผลสำเร็จ

2. อรรถกถา (รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล) คือ รู้ความหมาย และความมุ่งหมายของหลักการที่ตนปฏิบัติ เข้าใจในวัตถุประสงค์ของกิจการที่ตนกระทำ รู้ว่าที่ตนทำอยู่นั้นหรือดำเนินชีวิตอย่างนั้น เพื่อจุดประสงค์ประโยชน์อะไรหรือควรจะได้บรรลุถึงผลอะไร การมีหน้าที่ ตำแหน่ง ฐานะ การงานที่ต้องรับผิดชอบ กำหนดวางกันไว้เพื่อความมุ่งหมายอะไร กิจการที่ตนทำอยู่นั้นเมื่อทำไปแล้ว จะบังเกิดผลอะไรบ้าง เป็นผลดีหรือผลเสียอย่างไร เป็นต้น ตลอดจนถึงขั้นสูงสุด คือ การรู้ความหมายของคตินิรโรค และประโยชน์ที่เป็นจุดหมายแท้จริงของชีวิต

4. มัตตัญญูตา (รู้ประมาณ) คือ รู้จักพอดี เช่น รู้จักประมาณในการบริโภคในการใช้จ่ายทรัพย์ รู้จักความพอเหมาะพอดีในการพูดการปฏิบัติกิจ และทำการต่าง ๆ ตลอดจนการพักผ่อนนอนหลับ และการสนุกสนานร่าเริงทั้งหลาย ทำการทุกอย่างด้วยความเข้าใจในวัตถุประสงค์ เพื่อผลดีแท้จริงที่พึงต้องการ โดยมีใช้เพียงพอก่อนเห็นแก่ความพอใจ ชอบใจ หรือเอาแต่ใจของตน แต่ทำตามความพอดีแห่งเหตุปัจจัยหรือองค์ประกอบทั้งหลายที่ลงตัวให้เกิดผลดีงามตามที่มองเห็นด้วยสติปัญญา

6. ปรีชาญาณ (รู้ชุมชน) คือ รู้จักถิ่น รู้จักที่ชุมชนและชุมชน รู้กาลควรประพฤติปฏิบัติ ในถิ่นที่ชุมชน และต่อชุมชนนั้นว่า ชุมชนนี้เมื่อเข้าไปหาควรต้องทำกิจอย่างไร ควรต้องพูดอย่างไร ชุมชนนี้มีระเบียบวินัยอย่างไร มีวัฒนธรรมประเพณีอย่างไร มีความต้องการอย่างไร ควรเกี่ยวข้อง ควรต้องสังเคราะห์ ควรรับใช้ ควรบำเพ็ญประโยชน์ได้อย่างไร จึงจะเกิดผลดีเป็นต้น

7. บุคคลัญตา (รู้บุคคล) คือ รู้จักและเข้าใจความแตกต่างแห่งบุคคล ว่าโดยอธยาศัย ความสามารถ และคุณธรรม แต่ละบุคคลแตกต่างกันอย่างไร และรู้จักที่จะปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ๆ ด้วยดีว่า อีกทั้งการคบบุคคล บุคคลใดควรจะคบ จะสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ จะใช้ จะยกย่อง จะตำหนิ หรือ แนะนำสั่งสอนอย่างไรจึงจะได้ผลดี เป็นต้น

ทางผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า หลักธรรมสัปปริสธรรม 7 เป็นหลักธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และปลอดภัยจากภัยต่าง ๆ เพียงเพราะเราเข้าใจชีวิต และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข เมื่อเรามีความสุขในการดำเนินชีวิต เราก็จะสามารถสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้นแก่สังคม ถ้าทุกคนทำตามหลักธรรมนี้ได้ สังคมเราก็จะเป็นสังคมที่มีแต่คนดี ๆ มีความสุข ทุกคนลืมตาขึ้นมามีชีวิตที่ดีจะทำในวันนี้ ตื่นเช้ามาอาบน้ำ แปรงฟัน แต่งตัว ออกไปทำงานที่ตนรัก ค่ำมาหาข่าวกิน แล้วก็นอน ฯลฯ หาเลี้ยงกายด้วยวิธีต่าง ๆ กันไป อาชีพต่าง ๆ กันไป ถ้าทุกคนรู้จักหลักธรรมข้อนี้ และปฏิบัติตาม ก็จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน นำพาองค์กร สังคมไปสู่ความสันติสุข มีความปลอดภัย และเจริญก้าวหน้าต่อไป

2.3 ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา

2.3.1 ประวัติ และความเป็นมาของฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา

ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา เดิมมีชื่อว่า “ฝ่ายกิจการพิเศษ ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง สำนักปลัดเมืองพัทยา” เริ่มก่อตั้งเมื่อปีพุทธศักราช 2555 เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านความไม่สงบหรือด้านความปลอดภัยแก่ประชากรและนักท่องเที่ยวในพื้นที่เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ขึ้นตรงตามสายงานบังคับบัญชา ตั้งแต่หัวหน้าฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยเมืองพัทยา, ผู้อำนวยการส่วนปกครองเมืองพัทยา, หัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา, ปลัดเมืองพัทยา, รองนายกฝ่ายความมั่นคงเมืองพัทยา และนายกเมืองพัทยา เป็นลำดับขึ้นไป

2.3.2 ข้อมูลทั่วไป

- วิสัยทัศน์ของฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยาคือ “ขจัดปัญหาความไม่สงบให้หมดไป ใส่ใจในหน้าที่ มีวินัยสามัคคี สร้างศักดิ์ศรี และผลงาน”
- พันธกิจของฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยาคือ ส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านความสงบหรือด้านความปลอดภัยแก่ประชากร และนักท่องเที่ยวในพื้นที่เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
- เขตรับผิดชอบของฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยาคือ พื้นที่เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
- สำนักงานส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา ที่ตั้งเลขที่ 23/1 สุขุมวิทพัทยา 15/6 เมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20150

- มีกำลังพลทั้งหมด 191 นาย (รวมข้าราชการ, ลูกจ้างประจำ, พนักงานจ้างผู้มีทักษะ และพนักงานจ้างทั่วไป)
- คอลเซ็นเตอร์เมืองพัทยา 1337

ภาพที่ 2.1 ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา

2.3.3 บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงาน

รัฐบาลได้กำหนดแนวทางการบริหารประเทศโดยยึดหลักบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ลดความซ้ำซ้อนและได้รับผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา ให้ความสำคัญกับแนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าว จึงได้กำหนดกรอบภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย) ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง (ข้อ 3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (ข้อ 2) การพัฒนาภาคการผลิตและการบริการ

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564)

- ด้านความมั่นคง

- ด้านการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และด้านการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2559-2563 (ฉบับที่ 2) เขตการท่องเที่ยวทะเลฝั่งตะวันออก

- ที่ระบุถึงแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันออก ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด

4. กลยุทธ์ในการพัฒนาความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว

- ความปลอดภัยกับชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และสามารถส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ และความเชื่อมั่นของประเทศ

5. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองพัทยา 3 ปี (พ.ศ. 2560-2562)

ดังนั้นฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านนโยบาย แผนงานเทศกิจ งานรักษาความสงบเรียบร้อย และงานป้องกันปราบปราม แก้ไขปัญหาอาชญากรรม เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความมั่นคงภายใน การบริการทางสังคม ชุมชน และมวลชนสัมพันธ์ การพัฒนางานบริหาร การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และการรักษาความสงบเรียบร้อย รวมตลอดจนถึงงานกิจการพิเศษ และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา ดังนี้

1. ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ได้แก่

1.1 งานให้บริการด้านการจัดจราจร เช่น เกิดอุบัติเหตุ เกิดภัยสาธารณะร้ายแรง อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย งานโรงเรียนในเขตรับผิดชอบของเมืองพัทยา และงานอื่นที่ได้รับความหมาย โดยมีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

- รับแจ้งจาก ศูนย์วิทยุสี่คราม / ประชาชน / พัทยา Call center 1337
- ชุดเคลื่อนที่เร็วเข้าถึงที่เกิดเหตุ
- วางกำลังรักษาความปลอดภัย และจัดการจราจรโดยรอบที่เกิดเหตุ
- ปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ประสบเหตุ
- ประสาน รถฉุกเฉิน (มูลนิธิสว่างฯ/โรงพยาบาล) เคลื่อนย้ายผู้ป่วย
- รายงานผลการปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ 2

- รับนโยบายผู้บริหาร
- ประชุมผู้เกี่ยวข้อง
- จัดทำแผนการดำเนินงาน
- เสนอแผนการดำเนินงานต่อผู้บริหาร

- มอบหมายภารกิจผู้เกี่ยวข้อง
- ติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน
- รายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการในงานด้านการให้บริการด้านการจัดจราจร “มาจากผู้บริหาร
เมืองพัทยา”

1.2 งานด้านรถนำขบวน/รถยก มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- รับนโยบายผู้บริหาร
- ประชุมผู้เกี่ยวข้อง
- จัดทำแผนการดำเนินงาน
- เสนอแผนการดำเนินงานต่อผู้บริหาร
- มอบหมายภารกิจผู้เกี่ยวข้อง
- ติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน
- รายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการในงานด้านรถนำขบวน/รถยก “มาจากผู้บริหารเมืองพัทยา”

1.3 ช่วยเหลือบุคคลเร่ร่อน ไร้ที่พึ่ง มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- รับแจ้งจาก ศูนย์วิทยุสี่คราม / ประชาชน / พัทยา Call center 1337
- เจ้าหน้าที่ชุดเวรประจำรถเข้าถึงที่เกิดเหตุ
- ตรวจสอบความเสียหาย และความต้องการผู้ร้องขอ
- ดำเนินการตามคำร้องขอ
- รายงานผลการปฏิบัติงาน

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการในงานตรวจจับบุคคลเร่ร่อน ไร้ที่พึ่ง “มาจากผู้บริหารเมือง
พัทยา”

1.4 งานด้านอำนวยความสะดวกให้บริการประชาชน และนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่
ที่รับผิดชอบ และได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- รับนโยบายผู้บริหาร
- ประชุมผู้เกี่ยวข้อง
- จัดทำแผนการดำเนินงาน
- เสนอแผนการดำเนินงานต่อผู้บริหาร
- มอบหมายภารกิจตามแผนการปฏิบัติ
- ติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน
- รายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการในงานด้านอำนวยความสะดวกให้บริการประชาชน และ
นักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่รับผิดชอบ และได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร“มาจากผู้บริหารเมืองพัทยา”

1.5 เข้าร่วมปฏิบัติงานร่วมกับกองอำนวยการร่วมถวายความปลอดภัย กรณีมีการ
เสด็จดำเนินในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบเมืองพัทยา มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- รับคำสั่งจากผู้บริหาร
- ร่วมประชุมเตรียมการรับเสด็จกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานภายใน และ
หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง
- ร่วมตรวจสอบพื้นที่การรับเสด็จ
- จัดกำลังเจ้าหน้าที่ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการถวายความปลอดภัยเข้าร่วมกอง
อำนวยการรับเสด็จ
- ติดตาม ตรวจสอบ สังเกตการณ์ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ส่งเข้าร่วมกอง
อำนวยการรับเสด็จ

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการให้เข้าร่วมปฏิบัติปฏิบัติงานร่วมกับกองอำนวยการร่วมถวายความ
ปลอดภัย กรณีมีการเสด็จดำเนินในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบเมืองพัทยา“มาจากพระราชบัญญัติถวาย
ความปลอดภัย พ.ศ.2557”

1.6 การรับเรื่องร้องเรียนหรือร้องทุกข์ มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- รับเรื่องร้องเรียน, ร้องทุกข์
- ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- วางแผนการแก้ไขปัญหาตามเรื่องร้องเรียน, ร้องทุกข์
- ดำเนินการตรวจสอบ สอบสวนตามข้อร้องเรียน ร้องทุกข์ตามอำนาจหน้าที่
- ทำบันทึกข้อตกลงเพื่อแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียน ร้องทุกข์
- สรุปรายงานพร้อมข้อเสนอแนะ
- ติดตามและรายงานผล

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการรับเรื่องร้องเรียนหรือร้องทุกข์ “มาจาก พ.ร.บ.บริหารราชการ
เมืองพัทยา พ.ศ.2542 กับ พ.ร.บ.รักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
พ.ศ.2535”

1.7 ด้านมวลชนสัมพันธ์ มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- รับนโยบายผู้บริหาร
- ประชุมผู้เกี่ยวข้อง
- จัดทำแผนการดำเนินงาน

- เสนอขออนุมัติแผนการดำเนินงาน
- มอบหมายภารกิจ พื้นที่และเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ
- ติดตามการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่แต่ละพื้นที่รับผิดชอบ
- สรุปรายงานผลการดำเนินงาน

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการในงานด้านมวลชนสัมพันธ์ “มาจากผู้บริหารเมืองพัทยา”

1.8 งานด้านสนับสนุนภารกิจตามหน่วยงานภายนอกตามนโยบายผู้บริหาร
มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- รับนโยบายผู้บริหาร
- ประชุมผู้เกี่ยวข้อง
- จัดทำแผนการดำเนินงาน
- เสนอแผนการดำเนินการต่อผู้บริหาร
- มอบหมายภารกิจผู้เกี่ยวข้อง
- ติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน
- รายงานผลการดำเนินการต่อผู้บริหาร

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการในงานด้านสนับสนุนภารกิจตามหน่วยงานภายนอกตาม
นโยบายผู้บริหาร “มาจากผู้บริหารเมืองพัทยา”

1.9 การเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตามที่ได้รับมอบหมาย
มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- รับคำสั่งผู้บริหาร
- เข้าร่วมประชุมตามข้อสั่งการ
- จัดทำรายงานการประชุม เสนอผู้บริหาร

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตามที่ได้รับ
มอบหมาย “มาจากผู้บริหารเมืองพัทยา”

1.10 การควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติงานตามโครงการส่งเสริมขีดความสามารถ
ระบบรักษาความปลอดภัยและการกู้ภัยชายฝั่ง มีเจ้าหน้าที่ในโครงการส่งเสริมขีดความสามารถระบบ
รักษาความปลอดภัย และการกู้ภัยชายฝั่ง เจ้าหน้าที่กิจการพิเศษ (เอาร์ทเซอร์ส) โดยแยกเป็นตาม
ภารกิจ ดังต่อไปนี้

1) เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำศูนย์รับแจ้งเหตุ 9 ศูนย์

- รับแจ้งเหตุด่วน เหตุร้ายต่าง ๆ พร้อมประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้า
ดำเนินการแก้ไข รวมถึงการเข้าดำเนินการเข้าแก้ไขสถานการณ์เบื้องต้น
- ตรวจเยี่ยมประชาชนในเขตบริเวณรอบๆ ศูนย์ฯ

- อำนวยความสะดวกด้านการจราจร และบริการสาธารณะอื่น ๆ บริเวณรอบ ๆ ศูนย์

- ปฐมพยาบาลเบื้องต้น กรณีที่นักท่องเที่ยวและประชาชนได้รับอุบัติเหตุ

2) เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำศูนย์สั่งการเมืองพัทยา

- รับแจ้งเหตุจากเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์รับแจ้งเหตุชุมชน เพื่อประสาน สึคราม ประสาน ศอท. หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- จัดทำรายงานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กิจการพิเศษทุกผลัด ในรูปแบบเอกสารเพื่อรวบรวมนำเสนอเมืองพัทยา

- จัดทำรายงานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กิจการพิเศษทุกผลัดรายงานให้ผู้จัดการโครงการทราบเป็นรายวัน รายเดือน รายปี

- รวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์รับแจ้งเหตุชุมชนว่าศูนย์ใดรายงานผลการออกตรวจหรือไม่ และจำนวนการออกตรวจในแต่ละผลัด เพื่อรายงานให้ผู้จัดการโครงการทราบเป็นรายวัน

- จัดทำสรุปผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์รับแจ้งเหตุชุมชน เจ้าหน้าที่เคลื่อนที่เร็ว เจ้าหน้าที่วอล์คกิ้งสตรีท ในแต่ละผลัดเพื่อรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

3) เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานชุดเคลื่อนที่เร็ว

- ออกตรวจสอบการจราจรในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ จำนวน 3 เขต (นาเกลือ พัทยา เขตจอมเทียน)

- อำนวยความสะดวกด้านการจราจรร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในเขตรับผิดชอบของเมืองพัทยา

- ปฏิบัติหน้าที่จัดการจราจรบริเวณหน้าสถานศึกษาในสังกัดเมืองพัทยา

- ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสำรวจ ให้ความช่วยเหลือบุคคลเร่ร่อน ขอดทาน และเด็กที่ประพฤติดันไม่สมควรแก้ไข

- ปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีนักท่องเที่ยวและประชาชนได้รับอุบัติเหตุ

- ปฏิบัติหน้าที่ประจำศูนย์หน้าเมืองรับเรื่องร้องเรียนเหตุขอความช่วยเหลือจากประชาชน 24 ชม. และออกปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือประชาชน และนักท่องเที่ยวกรณี มีเหตุ เช่น อุบัติเหตุบนท้องถนน, เหตุไฟไหม้, น้ำท่วม เป็นต้น พร้อมเดินเท้าตรวจความเรียบร้อยบริเวณโดยรอบศาลาว่าการเมืองพัทยา

- ปฏิบัติหน้าที่อำนวยความสะดวกรับคณะศึกษาดูงานของแต่ละจังหวัด

- ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับ สายตรวจออกตรวจงานร้องเรียนต่าง ๆ ในเขตเมืองพัทยา

- ปฏิบัติงานภายในท่าเทียบเรือแหลมบาลีฮาย และวอล์คกิ้งสตรีท อำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์ ข้อมูลการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวภายในท่าเทียบเรือแหลมบาลีฮายและวอล์คกิ้งสตรีท

- ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ช่วยพนักงาน ร่วมดำเนินการจัดระเบียบ ภายในท่าเทียบเรือวอล์คกิ้งสตรีท/เดินเท้าตรวจสอบความสงบเรียบร้อย/ให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น กรณีประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดอุบัติเหตุ ทะเลาะวิวาท ฯลฯ

- ปฏิบัติงานจัดเตรียม และอำนวยความสะดวกกิจกรรมของเมืองพัทยา เช่น การจัดเตรียมห้องประชุมอำนวยความสะดวกในการเลือกตั้ง และเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงาน ในการจัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านการจราจร สัญญาณมือการจราจรกับเด็กและเยาวชนของโรงเรียน เมืองพัทยา

4) ปฏิบัติงานภายในวอล์คกิ้งสตรีท

- ออกตรวจสอบการจราจรในเขตพื้นที่ที่ได้รับผิดชอบ จำนวน 3 เขต (นาเกลือ พัทยา เขตนาจอมเทียน)

- อำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวภายในวอล์คกิ้งสตรีท

- ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ช่วยเจ้าพนักงานร่วมดำเนินการจัดระเบียบ ภายในวอล์คกิ้งสตรีท

- เดินเท้าตรวจสอบความสงบเรียบร้อย

- ให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น กรณีประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดอุบัติเหตุ ทะเลาะวิวาท ฯลฯ

5) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยแนวชายหาดพัทยา

- เดินเท้าตรวจสอบความสงบเรียบร้อย

- ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยว

- ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินต่าง ๆ

- ปฐมพยาบาลเบื้องต้น กรณีนักท่องเที่ยว และประชาชนได้รับอุบัติเหตุ

6) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยแนวชายหาดเกาะล้าน

- เดินเท้าตรวจสอบความสงบเรียบร้อย

- ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยว

- ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินต่าง ๆ

- ปฐมพยาบาลเบื้องต้น กรณีนักท่องเที่ยวและประชาชนได้รับอุบัติเหตุ

7) ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์

- ประจําสถานีวิทยุชุมชน 94.75 MHz Pattaya City Station

- ร่วมงานประชาสัมพันธ์ในงานอีเว้นท์ และโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย
- ร่วมงานประชาสัมพันธ์ในงานของชุมชนในเขตเมืองพัทยา และตามหน่วยงานที่มีการร้องขอ
- ประชาสัมพันธ์ภารกิจเมืองพัทยา ผ่านสถานีวิทยุ 94.75 MHz (Pattaya City Station)

- ประชาสัมพันธ์ภารกิจ ข่าวสารของเมืองพัทยาผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก เป็นต้น

- ประชาสัมพันธ์ภารกิจ ข่าวสารของเมืองพัทยา และฝ่ายกิจการพิเศษ โดยตรงกับประชาชน ฝ่ายการเป็นวิทยากร พิธีกร งานอบรม งานสัมมนาต่าง ๆ ทั้งใน และพื้นที่ เมืองพัทยา ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน

- เป็นสื่อกลางในการแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์ ของประชาชนในฐานะส่วนหนึ่งของศูนย์ประสานงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ (ศอท.) และพัทยาทีม

- เป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ของภาครัฐ และเอกชนในพื้นที่เมืองพัทยา (กรณีที่มีการสั่งการจากผู้บังคับบัญชา)

8) ปฏิบัติงานด้านการประสานงาน

- ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อจัดทำแผนงานการปฏิบัติงาน
- จัดทำแผนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
- จัดเงินเดือน สวัสดิการ สรุปรูปแบบปฏิบัติงาน วันลา ของเจ้าหน้าที่
- จัดทำรายงาน สรุปผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติงานตามโครงการส่งเสริมขีดความสามารถระบบรักษาความปลอดภัยและการกู้ภัยชายฝั่ง “มาจาก 1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง (ข้อ3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (ข้อ2) การพัฒนาภาคการผลิตและการบริการ 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ด้านความมั่นคงด้านการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2559-2563 (ฉบับที่ 2) เขตการท่องเที่ยวทะเลฝั่งตะวันออกที่ระบุถึงแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันออก ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด 4) กลยุทธ์ในการพัฒนาความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวความปลอดภัยกับชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และสามารถส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของประเทศ”

2. ด้านงานบังคับใช้กฎหมาย ได้แก่

2.1 งานบังคับใช้กฎหมาย มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- จัดกำลังเข้าปฏิบัติงานในพื้นที่
- ชี้แจงภารกิจการปฏิบัติงานประจำวัน
- ติดตาม ควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงาน
- สรุปรายงานผลการปฏิบัติงาน

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการบังคับใช้กฎหมาย“มาจาก พ.ร.บ.รักษาความสะอาดและความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535”

2.2 การจัดระเบียบวอคกิ้งสตรีท มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- จัดกำลังเข้าปฏิบัติงานในพื้นที่
- ชี้แจงภารกิจการปฏิบัติประจำวัน
- ติดตาม ควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงาน
- สรุปรายงานผลการปฏิบัติงาน

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการจัดระเบียบวอคกิ้งสตรีท“มาจาก 1) พระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.2542 และ 2) ระเบียบเมืองพัทยาว่าด้วยหลักเกณฑ์เงื่อนไขและ วิธีการใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณท่าเทียบเรือท่องเที่ยวพัทยาใต้ พ.ศ.2549 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2559และ 3) ประกาศกองบัญชาการควบคุมมลพิษทางบกที่ 14 กองกำลังรักษาความสงบ เรียบร้อยกองทัพบกที่ 1 เรื่อง การจัดระเบียบพื้นที่สาธารณะบริเวณท่าเทียบเรือแหลมบาลีฮาย 4) ข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การจอดเรือ ท่าเทียบเรือ และการใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณท่าเทียบ เรือ พ.ศ.2546 และ 5) พ.ร.บ.รักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และ 6) ข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง ควบคุมและส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว พ.ศ.2522 และ 7) ประกาศเมืองพัทยา เรื่อง กำหนดเขตควบคุมและส่งเสริมการท่องเที่ยว”

2.3 การจัดระเบียบตลาดสด หาบเร่ แผงลอย จุดผ่อนผัน จุดทบทวน จุดกวดขัน พิเศษ จุดห้ามขาย นอกจุดผ่อนผันและทบทวน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีรายละเอียด ขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- จัดทำแผนการตรวจ
- เตรียมความพร้อมการตรวจ
- ออกตรวจ/บังคับให้เป็นไปตามแผน
- รายงานผลการตรวจเสนอผู้บริหารพิจารณาสั่งการเพิ่มเติม
- ติดตามผลการดำเนินการตามที่ได้รับคำสั่งการ

ซึ่งระเบียบ คำสั่งการจัดระเบียบตลาดสด หาบเร่ แผงลอย จุดผ่อนผัน จุดทบทวน จุดกวดขันพิเศษ จุดห้ามขาย นอกจุดผ่อนผันและทบทวน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย“มาจาก พ.ร.บ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535”

3. งานอำนวยการ ได้แก่

3.1 งานด้านธุรการและสารบรรณ มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- รับส่งหนังสือ, เอกสาร
- ตรวจสอบ จำแนกประเภทหนังสือ, เอกสาร
- จัดทำหนังสือ, เอกสาร
- เก็บรักษาเอกสาร
- ขออนุมัติทำลายเอกสาร
- ดำเนินการทำลายเอกสาร
- รายงานผลการดำเนินงาน

ซึ่งระเบียบ คำสั่งงานด้านธุรการและสารบรรณ “มาจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

3.2 งานด้านบุคลากร มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- สำรวจ รวบรวมภารกิจ หน้าที่รับผิดชอบ
 - จัดทำแผนกรอบอัตรากำลัง
 - เสนอแผนกรอบอัตรากำลังเพื่อขออนุมัติผู้บริหาร
 - ติดตาม ควบคุม กำกับดูแล กรอบอัตรากำลังให้สอดคล้องกับภารกิจ และ
- สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง
- ทบทวนกรอบอัตรากำลัง
 - จัดทำสรุปรายงานผู้บริหาร

ซึ่งระเบียบ คำสั่งงานด้านบุคลากร “มาจากแผนพัฒนาเมืองพัทยา 3 ปี(พ.ศ. 2560 - 2562) , ยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างศักยภาพองค์กรสู่การบริหารจัดการเมืองระดับมหานคร และการเป็นศูนย์กลางภูมิภาค (Internal process) , แนวทางที่ 5.1 ปรับปรุงโครงสร้าง อัตรากำลัง บทบาท หน้าที่ และความเป็นอิสระของเมืองพัทยาให้เหมาะสมกับการจัดการมหานคร”

3.3 ด้านงบประมาณ/การเงิน มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- จัดทำแผนการใช้จ่ายงบประมาณ
- ชี้แจงแผนการใช้จ่ายงบประมาณ
- จัดทำรายงานการใช้จ่ายงบประมาณ
- จัดทำบันทึกเพื่อขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน

- เสนอบันทึกการเบิกจ่ายต่อผู้บริหาร
- จัดทำฎีกาการเบิกจ่ายเงิน
- สรุปการเบิกจ่าย
- ทำรายงานเสนอผู้บริหาร

ซึ่งระเบียบ คำสั่งด้านงบประมาณ/การเงิน “มาจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 2541 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3”

3.4 การจัดหาทรัพย์สิน มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- ตรวจสอบความต้องการของหน่วยงาน
- ตรวจสอบงบประมาณ
- จัดทำรายงานขอความเห็นชอบจัดซื้อ จัดจ้างเสนอผู้บริหาร
- ขออนุมัติจัดซื้อ จัดจ้าง
- ตรวจรับพัสดุพร้อมกับจัดทำรายงาน

ซึ่งระเบียบ คำสั่งด้านการจัดหาทรัพย์สิน “มาจาก 1) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานพัสดุ พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 2) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการ”

3.5 การจำหน่ายทรัพย์สิน มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- จัดทำบัญชีควบคุมทรัพย์สิน/เก็บรักษาทรัพย์สิน
- จัดทำบัญชีการเบิกจ่ายทรัพย์สิน
- ตรวจสอบรายงานทรัพย์สินที่หมดความจำเป็นใช้งานและรายงานต่อผู้บริหาร
- ขออนุมัติจำหน่าย/จำหน่าย
- จัดสรุปรายงานการจำหน่ายพัสดุ
- จัดทำแผนการของงบประมาณ
- จัดทำคำของบประมาณ
- เสนอคำของบประมาณต่อผู้บริหารตามขอบเขตการจัดทำงบประมาณ

ซึ่งระเบียบ คำสั่งด้านการจำหน่ายทรัพย์สิน “มาจาก 1) บริหารราชการส่วนท้องถิ่น 2535 แก้ไข ฉบับที่ 9 และ 2) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานพัสดุ พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 3) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น 2535 แก้ไข ฉบับที่ 9 และ 4) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 2541 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3”

3.6 จัดการประชุม มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- เตรียมการประชุม

- ดำเนินการประชุม
- จดรายงานการประชุม
- สรุปรายงานงานการประชุม
- ติดตามผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุม

ซึ่งระเบียบ คำสั่งงานด้านการจัดการประชุม “มาจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

3.7 งานด้านประชาสัมพันธ์ มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- รับเรื่อง, คำสั่ง, นโยบายผู้บริหาร
- จัดทำข่าวประชาสัมพันธ์
- ขอความเห็นชอบผู้บริหาร
- เผยแพร่ข่าวต่อหน่วยงานภายใน และหน่วยงานภายนอก

ซึ่งระเบียบ คำสั่งงานด้านประชาสัมพันธ์ “มาจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาจากผู้บริหารเมืองพัทยา”

3.8 การสนับสนุนกำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- จัดทำแผนการปฏิบัติงาน
- ประชุมชี้แจงการปฏิบัติงานตามแผนการปฏิบัติงาน
- ติดตามการปฏิบัติงาน
- สรุปรายงานผลการปฏิบัติงาน

ซึ่งระเบียบ คำสั่งงานด้านการสนับสนุนกำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน “มาจากคำสั่งเมืองพัทยา ที่ 339/2560 เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเทศกิจปฏิบัติหน้าที่ประจำเดือน”

3.9 การควบคุมของกลางและการเปรียบเทียบปรับ มีรายละเอียดขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

- ตรวจรับของกลาง/จัดเก็บของกลาง
- จัดทำบัญชีควบคุมของกลาง
- เปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิด
- จัดทำประวัติผู้กระทำความผิด
- ส่งมอบคืนของกลาง
- ส่งเงินค่าปรับ ฝ่ายการเงินและบัญชี

ซึ่งระเบียบ คำสั่งงานด้านการควบคุมของกลางและการเปรียบเทียบปรับ “มาจากพ.ร.บ. รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535”

ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ คือบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงานฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อยส่วนปกครอง สำนักปลัดเมืองพัทยา ที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่กันอย่างแข็งขัน ไม่คิดถึง

ความลำบาก เพื่อให้เมืองพญาปราศจากภัยต่าง ๆ แก่ประชากรในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ ซึ่งไม่ให้มีสถานการณ์ที่จะมีแนวโน้มว่าเกิดอันตรายต่อบุคคลหรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน เช่น แก้ว แหวน เงินทอง ยานพาหนะ และอันตรายถึงขั้นชีวิต ซึ่งในทางปฏิบัติเป็นไปได้ยาก แต่มีความเป็นไปได้ที่จะป้องกัน และลดการเกิดภัยได้ เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวต่อไป

2.4 บริบทพื้นที่วิจัย

เมืองพญา เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษแห่งหนึ่งในจำนวนสองแห่งของประเทศไทย(อีกแห่งหนึ่งคือ กรุงเทพมหานคร) ตั้งอยู่ในเขตอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีระดับเทียบเท่าเทศบาลนคร จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพญา พ.ศ. 2521 เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีหาดทราย และชายทะเลซึ่งมีชื่อเสียงระดับนานาชาติ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ 140 กิโลเมตร ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลทางทิศตะวันออกเฉียงของอ่าวไทย โดยแบ่งส่วนภายในของเมืองเป็น 4 ส่วนได้แก่ พญาเหนือ พญากลาง พญาใต้ และหาดจอมเทียน มีรหัสมาตรฐานไอเอสโอ 3166-2 คือ TH-S

ปัจจุบัน มีแผนการเสนอชื่อเมืองพญาต่อยูเนสโกให้เป็นเมืองภาพยนตร์ เนื่องด้วยมีการถ่ายทำภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 300 เรื่องต่อปี และรายได้ร้อยละ 90 มาจากการท่องเที่ยว ภายหลังการเลือกตั้งนายกเมืองพญา พ.ศ. 2565 ประเมศวร์ งามพิเชษฐ์ ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพญา

2.4.1 ประวัติ และความเป็นมาของเมืองพญา

เริ่มรู้จักกันจากคำบอกเล่าต่อกันมาว่า เมื่อพ.ศ. 2310 ก่อนเสียกรุงศรีอยุธยาให้แก่พม่า 3 เดือนสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีขณะนั้นยังเป็นพระยาวชิรปราการ(เจ้าเมืองกำแพงเพชร) ลงความเห็นว่า หากกรุงศรีอยุธยาจะต่อสู้กับพม่าอย่างอ่อนแอเช่นนี้ ต่อไปจะต้องสูญเสียกรุงให้พม่าอย่างแน่นอน พระเจ้าตากจึงรวบรวมสมัครพรรคพวกออกไปตั้งหลักใหม่ ให้มีกำลังทัพเข้มแข็งขึ้นค่อยกลับมากู้กรุงคืน พระยากำแพงเพชรได้เริ่มเคลื่อนทัพออกจากค่ายวัดพิชัยมุ่งหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ สู่พลานร่นถอยหนีการตามล่า ของทหารพม่าไปพลาง จนกระทั่งเลยเข้าแขวงเมืองชลบุรี พระยากำแพงเพชรหยุดพักทัพที่บริเวณหน้าวัดใหญ่อินทารามในปัจจุบัน แล้วเดินทัพมุ่งตรงไปยังจันทบุรี ระหว่างทางได้พักที่บ้านหนองไผ่ ตำบลนาเกลือ แขวงเมืองบางละมุง ปัจจุบันอยู่ด้านหลังสถานีตำรวจภูธรพญา

ตามพระราชพงศาวดารฉบับพระราชหัตถเลขาเล่ม 2 กล่าวเอาไว้ว่า ขณะที่นายกลมเป็นนายชุมนุมคุมไพร่พลอยู่ที่นั่น ตั้งทัพคอยสกัดคิดจะต่อรองพระยากำแพงเพชรในตอนนั้นขึ้นช้างพลายถึ่ป็นนกสักรางแดงพร้อม ด้วยพลทหารที่ร่วมเดินทางมาห่อล้อมหน้าหลัง ตรงเข้าไปใน

ระหว่างพวกพหลนายกลมมาสักดอยู่ ด้วยเดชะบารมีบันดาลให้นายกลมเกิดเกรงกลัวพระเดชานุภาพ
วางอาวุธสิ้น พวพรรคพวกพหลเข้าร่วมกองทัพกับพระยากำแพงเพชร จากนั้นพระยากำแพงเพชรก็นำ
ทัพไปหยุดประทับ ณ สถานที่ที่มีหนองน้ำ ครั้นรุ่งขึ้นหรือวันอังคาร แรม 6 ค่ำ เดือนยี่

นายกลมจึงนำไพร่พลหมื่นหนึ่งนำทัพไปถึง ณ ตำบลหนึ่ง และหยุดพักเสียหนึ่งคืน
วันต่อมาจึงเดินทางมาถึงนาจอมเทียนและทุ่งไก่อเตี้ย สัตหีบ โดยหยุดพักแรมแห่งละคืน ต่อมาชาวบ้าน
ก็เรียกตำบลนี้ว่า ทัพพระยา และเปลี่ยนมาเรียกใหม่ พัทธยา เนื่องจากเห็นว่าตรงบริเวณที่
พระยาตากมาตั้งทัพนั้นทำเลดี และมีลมทะเลชื่อลมพัทธยา ซึ่งก็คือลมที่พัดมาจากทิศตะวันตก
เฉียงใต้ไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือในต้นฤดูฝน จึงเรียกสถานที่แห่งนั้นว่า หมู่บ้านพัทธยา ต่อมาปัจจุบัน
คำว่า พัทธยา ได้เขียนใหม่เป็น พัทยา

อีกเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้พัทธยาเป็นที่รู้จักไปทั่ว เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ.
2502 เมื่อมีรถบรรทุกขนาดใหญ่ของทหารอเมริกันประมาณ 4-5 คัน บรรทุกทหารเต็มคันรถ
ประมาณคันละ 100 คน จากจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งที่นั่นมีฐานทัพของทหารอเมริกันอยู่ มุ่งมาสู่
พัทธยา และมาเข้าบ้านตากอากาศของพระยาสุนทร บริเวณตอนใต้ของหาด โดยผลัดกันมาพักผ่อน
เป็นงวด งดละสัปดาห์ จากพฤติกรรมของทหารอเมริกันเช่นนี้ จึงกลายเป็นจุดเริ่มต้นการท่องเที่ยว
เมืองพัทธยาตอนนี้อง จากสภาพหมู่บ้านชายทะเลที่เงียบสงบ ก็พลันเปลี่ยนกลับกลายมาเป็นสถานที่
ท่องเที่ยวตากอากาศ

2.4.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

- ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลบางละมุงและเขตเทศบาลตำบลหนองปลาไหล
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลหนองปลาไหล และเขตเทศบาลเมือง
หนองปรือ
- ทิศใต้ ติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ และเขตเทศบาลตำบลนาจอมเทียน
(อำเภอสัตหีบ)
- ทิศตะวันตก จรดอ่าวไทย เกาะล้าน เกาะสาเก เกาะศรีภูก
- โดยมีพื้นที่ทั้งหมด 208.10 ตารางกิโลเมตร (130,062.50 ไร่) แบ่งเป็น พื้นดิน (รวม
เกาะล้าน) 53.84 ตารางกิโลเมตร (33,400 ไร่), พื้นน้ำ 154.66 ตารางกิโลเมตร (96,662.50 ไร่),
เกาะล้าน 4.07 ตารางกิโลเมตร (2,543.75 ไร่)

2.4.3 การเมืองการปกครอง

- **สภาเมืองพัทธยา** สภาเมืองพัทธยา ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 24 คนโดยมีวาระดำรง
ตำแหน่งสมาชิกสภาเมืองพัทธยา 4 ปีนับแต่วันเลือกตั้ง ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขต
เมืองพัทธยา หลังการเลือกตั้งสมาชิกเสร็จแล้วประกาศผล ก็จะทำการเปิดประชุมเพื่อเลือกสมาชิกเป็น

ประธานสภาเมืองพญา 1 คน และ รองประธาน 2 คน เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการประชุม และดำเนินกิจการอื่นตามข้อบัญญัติเมืองพญา

- **นายกเมืองพญา** นายกเมืองพญา 1 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองพญา ซึ่งมีวาระดำรงตำแหน่งนายกเมืองพญา 4 ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

แต่ภายหลังรัฐประหารในประเทศไทย พ.ศ. 2557 นายกเมืองพญามาจากการคัดเลือกและแต่งตั้งสมาชิกสภาเมืองพญาที่ว่างลงตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 85/2557 โดยให้มีสมาชิกสภาเมืองพญาจำนวน 12 คน

- **ท้องที่การปกครอง** ท้องที่เมืองพญาครอบคลุมพื้นที่อำเภอบางละมุงบางส่วนจำนวน 4 ตำบล 17 หมู่บ้าน (ตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่) ดังต่อไปนี้

1. ตำบลหนองปรือ ครอบคลุมพื้นที่เฉพาะบางส่วนของหมู่ที่ 5, 6, 9 -13
2. ตำบลห้วยใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่เฉพาะบางส่วนของหมู่ที่ 4
3. ตำบลหนองปลาไหล ครอบคลุมพื้นที่เฉพาะบางส่วนของหมู่ที่ 6 - 8
4. ตำบลนาเกลือ ครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบล หมู่ที่ 1 - 7 (หมู่ที่ 7 ได้แก่ เกาะล้าน)

- ชุมชนในเขตเมืองพญา มี 42 ชุมชน คือ กระทิงราย, เกาะล้าน, เขาตาโล, เขาน้อย, ซอยกอไผ่, หนองอ้อ, ซอยไผ่ขมิ้น, ซอย 5 ธันวาคม, ซอย 6 ยศศักดิ์, ตลาดเก่านาเกลือ, เทพประสิทธิ์, พัทธยา, บ้านหัวทุ่ง, บ้านกระบก 33, พัทธยา, โพธิ์สัมพันธ์, รุ่งเรือง, ร้อยหลัง, ลานโพธิ์, วัดชัยมงคล, วัดช่องลม, วัดธรรมสามัคคี, วัดบุญกัญจนาราม, ต้นกระบก, บ้านโรงไม้ขีด, หนองตะแบก, หนองพังแค, วอส์คิงสตรีท, ชัยพรวิถิ, หนองใหญ่บ้านบน, หนองใหญ่บ้านล่าง, พัทธยาเหนือ, อรุณทัย, ชัยพฤกษ์, มาบประดู, แหลมราชเวช, บงกช, เพนียดช้าง, เจริญสุขพัฒนา, บ้านเนินทางรถไฟ, ชุมสาย, พัทธยาใต้พัฒนา

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้รวบรวมผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

พระสมุห์เกษม แดงบำรุง (2564) ได้วิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรมในการบริหารงานของคณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรมในการบริหารงานของคณะผู้บริหาร อบต.ปากน้ำ และ 2) แนวทางที่เหมาะสมในการประยุกต์ใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน เป็นงานวิจัยแบบผสานวิธี ได้แก่ เชิงปริมาณใช้แบบสอบถามส่วนตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ 1) คณะผู้บริหาร 2) พนักงานส่วนตำบล 3) สมาชิกสภา และ 4) ผู้นำชุมชน จำนวน

132 คน โดยใช้สถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเชิงคุณภาพใช้แบบ สัมภาษณ์และสนทนากลุ่มให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ 1) คณะผู้บริหาร 2) พนักงานส่วนตำบล และ 3) สมาชิก สภา จำนวน 12 คน โดยวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและสรุปภาพรวม ผลการวิจัยพบว่า 1) แนวทาง ประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรมในการบริหารงานของคณะผู้บริหาร อบต.ปากน้ำ คือ หลักธรรมที่นำไป ปฏิบัติเป็นคนดี และใช้ในการดำเนินชีวิตที่ต้องด้วยความปรารถนาดี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มี 7 ประการ ได้แก่ 1.1) หลักรู้จักเหตุ 1.2) หลักรู้จักผล 1.3) หลักรู้จักตน 1.4) หลักรู้จักประมาณ 1.5) หลักรู้จัก เวลา 1.6) หลักรู้จักชุมชน และ 1.7) หลักรู้จักบุคคล และ 2) แนวทางที่เหมาะสมใน การประยุกต์ใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น คือ 2.1) การรู้จักเหตุ การศึกษาปัญหาเพื่อ วางแผน ตัดสินใจแก้ปัญหา และติดตามประเมินผล 2.2) การรู้จักผล การวิเคราะห์คนงานประเมิน ผลลัพธ์ เพื่อนำไปแก้ไขปัญหา 2.3) การรู้จักตน มีหลักการคิด รู้จักวางตนให้เหมาะสม กับสถานการณ์ 2.4) การรู้จักประมาณ การบริหารองค์กร และการประเมินความคุ้มค่า 2.5) การรู้จักเวลา การบริหาร เวลา และประเมินผลการปฏิบัติงาน 2.6) การรู้จักชุมชน การตระหนักรู้มีคุณธรรมประจักษ์ในการ บริหาร และ 2.7) การรู้จักบุคคล การรู้จักบุคคล ชยัน พบปะพุดคุย และการใช้ใจแลกใจ

สุวรรณ แก้วนะ และคณะ (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำตามหลัก สัปปุริสธรรมของผู้บริหารเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาคุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารเทศบาล 2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะ ผู้นำของผู้บริหารเทศบาล และ 3. นำเสนอรูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามที่มีค่าความ เชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.987 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรของเทศบาลในจังหวัด สมุทรปราการ จำนวน 550 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานและการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) การวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 รูปหรือคนแบบ ตัวต่อตัว วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาและการสนทนากลุ่มเฉพาะจำนวน 10 รูปหรือคน เพื่อยืนยันโมเดลหลังจากการสังเคราะห์ข้อมูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.588 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตาม ค่าเฉลี่ย พบว่า มีความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 รองลงมาคือ การมีความเฉลียวฉลาด มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 มีความริเริ่มและมุ่งมั่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 มีความเชื่อมั่นในตัวเองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.19 มีความพร้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 มีความเข้าใจในงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ มี ความสามารถในการควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06ตามลำดับ

พระทองพจน์ ธีรธมโม(พรมราช) ธิติวุฒิ หมั่นมี และเกียรติศักดิ์ สุขเหลือง (ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2561) ได้ศึกษาหลักสัปปุริสธรรมกับการแก้ไขวิกฤติปัญหาสังคม คือการดำเนิน

ชีวิตแต่ละวันนั้น ทุกคนมีโอกาสที่จะต้องประสบกับเหตุการณ์ทั้งที่ซบใจ และไม่ซบใจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะการต้องอยู่ในสังคมที่มีผู้คนจำนวนมาก ย่อมเกิดปัญหาที่แตกต่างกันไป เพราะสถานภาพด้านความคิด ด้านจิตใจที่ต่างกัน และเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัย จึงก่อให้เกิดวิกฤติปัญหาสังคมมากมาย การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ เพื่อการแก้ไขปัญหาก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สาเหตุของปัญหาเกิดจากสภาวะจิตใจของคนที่มีขาดหลักธรรมในการดำเนินชีวิต สัปปริสธรรม 7 จึงเป็นหลักธรรมที่สัมพันธ์ต่อการประพฤติตนที่ดีของบุคคลในสังคม หากบุคคลในสังคมประพฤติตนในทางไม่ดี ย่อมก่อให้เกิดปัญหาสังคมขึ้น และนำมาซึ่งความเดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่น ปัญหาสังคมไทยมีทางแก้ไขอยู่หลายทางด้วยกัน เพราะบางปัญหานั้นล้วนจะมีความสัมพันธ์กันทั้งสิ้น และหลักสัปปริสธรรม 7 สามารถนำมาปรับใช้ ในกระบวนการแก้ไขวิกฤติปัญหาทางสังคมได้อย่างยั่งยืน เพราะสังคมไทยปัจจุบัน เป็นสังคมที่เห็นคุณค่าทางวัตถุมากกว่าคุณค่าทางจิตใจ การพัฒนาด้านวัตถุยิ่งเจริญมากขึ้น จะยิ่งเกิดปัญหาในการพัฒนาจิตใจมากเท่านั้น เมื่อมีวัตถุคอยสนองความต้องการมากเท่าใด ยิ่งเกิดความไม่รู้จักอ้ม ไม่รู้จักพอมากขึ้นเรื่อย ๆ คนไทยในยุคปัจจุบัน จึงมีปัญหาด้านจิตใจเกิดขึ้นมากมาย เมื่อปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นแล้ว หากไม่ได้รับการเอาใจใส่ การดูแล การแก้ไขอย่างเร่งด่วน และถูกวิธีก็จะส่งผลกระทบต่อย่างกว้างต่อไป เช่น ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ การเมือง กลุ่ม ชุมชน เป็นต้น ดังนั้นปัญหาสังคมจะลดน้อยลง และค่อย ๆ หมดไปจากสังคมไทยได้นั้น ก็ด้วยกระบวนการผสมวิธี โดยนำหลักสัปปริสธรรม 7 มาช่วยในการแก้ไขวิกฤติปัญหานั้นเอง

พระยรรันท์ ภูทอมโม (2564) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักสัปปริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านวัง อำเภอนนไทย จังหวัดนครราชสีมา นี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงาน 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการบริหารงานกับหลักสัปปริสธรรม 7 และ 3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการบริหารงานกับหลักสัปปริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านวัง อำเภอนนไทย จังหวัดนครราชสีมา โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยแบบ ผสานวิธี คือการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ จากการแจกแบบสอบถาม และการวิจัย เชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 รูป/คน และใช้เทคนิคการ วิเคราะห์เนื้อหา ประกอบบริบทนำเสนอเป็นความเรียงประกอบตารางแจกแจงความถี่ของผู้ให้ ข้อมูลสำคัญ เพื่อสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ องค์การบริหารส่วน ตำบลบ้านวัง อำเภอนนไทย จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 337 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการบริหารงานกับหลักสัปปริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านวัง อำเภอนนไทย จังหวัดนครราชสีมา ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าความสัมพันธ์

ระหว่างตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันหรือไม่ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1. การบริหารงานตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ปัจจัยการบริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = .35) และการบริหารงานตามหลักสัปปุริสธรรม 7 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = .33) 2. ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหาร กับหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านวัง อำเภอนนไทย จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีโดยมีระดับความสัมพันธ์เชิงบวกกัน ปานกลาง ($R = .62^{**}$, Sig. = .00) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย 3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ องค์การบริหารส่วนตำบลต้องพัฒนาและจัดองค์กรที่ทันสมัย ให้สอดคล้องกับยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่มีความรวดเร็วให้ประชาชนได้เข้าถึงอย่างรวดเร็ว และองค์กรต้องได้รับข่าวสารจากประชาชนอย่างรวดเร็วในทุกเหตุการณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลขอเสนอแนะ ควรมีการจัดองค์กรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในบริบทของพื้นที่นั้น ๆ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจ เข้าถึงองค์กรได้ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กร

ธนวัฒน์ ขาวโพธิ์ (2565) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จำแนกตามระดับชั้นและสาขาวิชา ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ภาคการศึกษา 2/2564 จำนวน 318 รูป/คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยตาราง Krejcie and Morgan ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 175 รูป/คน ทำการสุ่มแบบชั้นภูมิ โดยยึดสาขาวิชา แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากเพื่อระบุตัวผู้ตอบแบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐานด้วย One - Way ANOVA

นนท์ชนันท์กรณีย์ ฝ่ายเทศ (2564) ได้วิจัยเรื่อง คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี 2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ที่มีต่อคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี คุณลักษณะผู้นำทางการเมือง

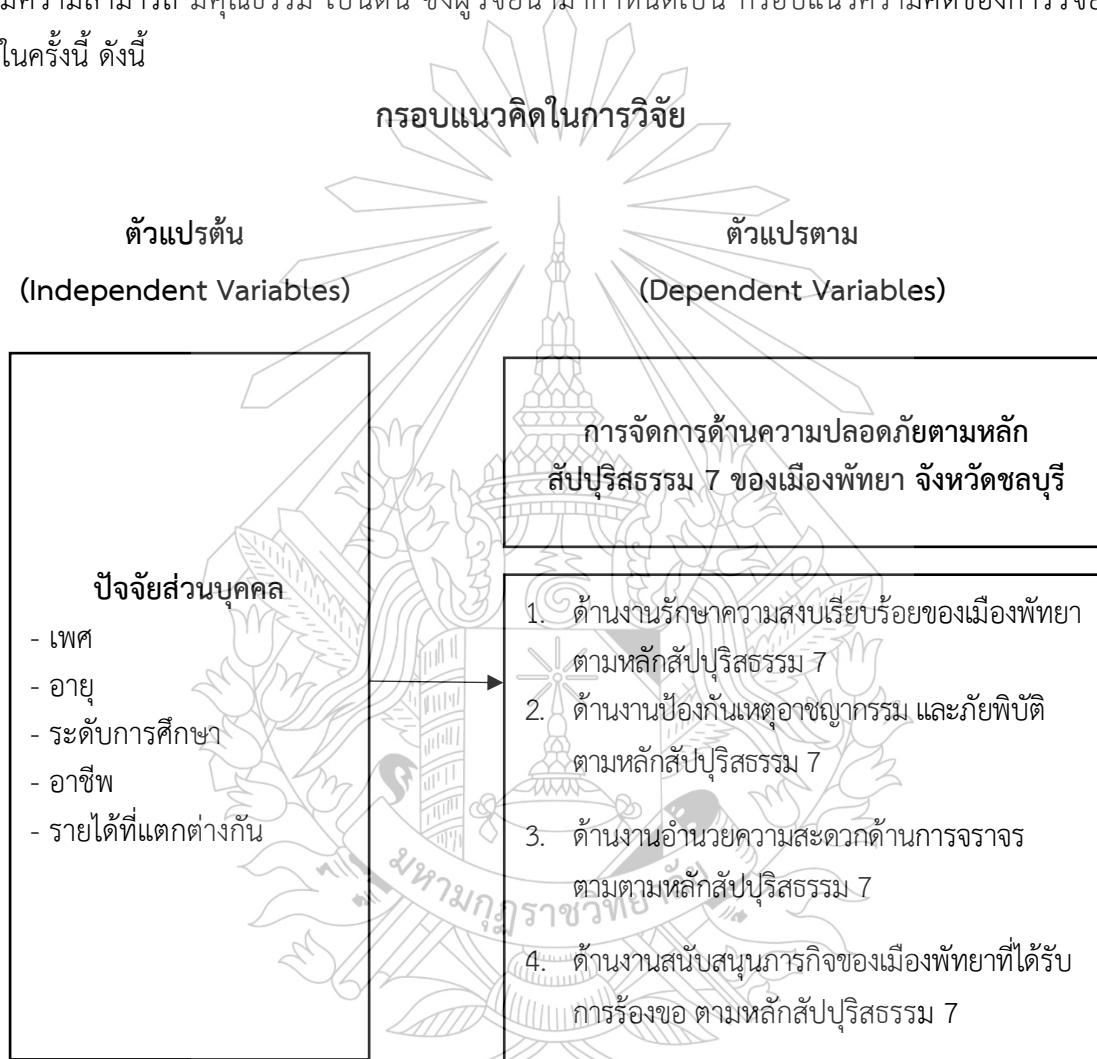
ท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าความคิดเห็นมากที่สุดคือด้านการบริหารงาน ด้านบุคลิกภาพ และด้านการประสานงานชุมชน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการบริหารงาน ด้านบุคลิกภาพ ด้านการประสานงานชุมชน อยู่ในระดับมากทุกด้าน

สรุปได้ว่า ปัญหาเรื่องความปลอดภัยเป็นปัญหาที่สร้างความเดือดร้อนต่อคนส่วนใหญ่ในสังคมเป็นอย่างมาก ซึ่งเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุด้วยกันไม่ว่าจะมาจากเศรษฐกิจที่ตกต่ำ การเมืองที่ย่ำแย่และขาดเสถียรภาพ การบังคับใช้กฎหมายย่อหย่อนไม่เด็ดขาด(กฎหมายที่อ่อนเกินไป) สภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม ค่านิยมในสังคมที่เปลี่ยนไปเพราะความเจริญด้านเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน เป็นสังคมที่เห็นคุณค่าทางวัตถุมากกว่าคุณค่าทางจิตใจ ยิ่งไปกว่านั้นการพัฒนาความเจริญด้านวัตถุมีมากขึ้น เพื่อสนองความต้องการของคนทำให้มีความสะดวกสบาย แต่ตรงกันข้ามกับการพัฒนาทางด้านจิตใจกลับเสื่อมถอยลง คือ คนในสังคมไม่ให้ความสำคัญกับหลักธรรมหรือหลักประเพณีที่ดีงาม จึงเกิดปัญหาสังคมตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหา อาชญากรรม อันเป็นผลจากการกระทำของเหล่า “อาชญากร” เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาโจรปล้นทรัพย์ ปัญหากระทำชำเราทางเพศ เป็นต้น ยิ่งนับวันยิ่งมากขึ้นเรื่อย ๆ สะท้อนให้เห็นถึงการป้องกัน และการแก้ไขปัญหายังไม่มีประสิทธิภาพที่ดี ขาดการเอาใจใส่ แม้หน่วยงานภาครัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะพยายามทำการแก้ไขปัญหาลำเลียงอยู่ กลับยังมีปัญหาเกิดขึ้นให้เห็นอยู่แทบทุกวัน

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยของเมืองพัทยา 4 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา 2) ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ 3) ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และ 4) ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ และหลักสัปปุริสธรรม 7 ประกอบด้วย 1) ธัมมัญญตา รู้จักเหตุ คือ รู้หลักความจริง รู้หลักการ รู้หลักเกณฑ์ รู้กฎแห่งธรรมดา รู้กฎเกณฑ์แห่งเหตุผล รู้จักวิเคราะห์สาเหตุของสถานการณ์ และรู้หลักการที่จะทำให้เกิดผล 2) อตถัญญตา รู้จักผล คือ รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์ รู้จักผลที่จะเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการกระทำหรือความเป็นไปตามหลัก 3) อัตตัญญตา ความรู้จักตน คือ รู้ว่าตัวเรานั้นว่ามี

สถานภาพเป็นอะไร ฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ ความสามารถ ความถนัด และคุณธรรม 4) มัตตัญญูตา รู้จักประมาณ คือ ความพอดี เช่น ภิกษุรู้จักประมาณในการรับ และบริโภคปัจจัยสี่ คุฤหัสถ์รู้จักประมาณในการใช้จ่ายโภคทรัพย์ 5) กาลัญญูตา ความรู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการประกอบกิจ กระทำหน้าที่การงาน 6) ปริสัณญูตา รู้จักชุมชน สังคม คือ รู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม และ 7) ปุคคลปโรปรัญญูตา ความรู้จักบุคคล คือ รู้จักความแตกต่างแห่งบุคคลว่า มีอริยาคัย มีความสามารถ มีคุณธรรม เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยนำมากำหนดเป็น กรอบแนวความคิดของการวิจัย ในครั้งนี้ ดังนี้

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” เป็นการวิจัยเชิงผสม (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 วิธีการและขั้นตอนการวิจัย
- 3.2 ระเบียบวิธีวิจัย
- 3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 วิธีการและขั้นตอนการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินไปตามขั้นตอนและวิธีการ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการ ประกอบด้วยสามขั้นตอน คือ 1) ศึกษาเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 โดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และหลักสัปปุริสธรรม 7
2. ศึกษาเรื่องเปรียบเทียบการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ใน 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยาตามหลักสัปปุริสธรรม 7 และ 2) ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 และ 3) ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 และ 4) ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของประชากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน ตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 โดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล มาประมวลผล ในการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์การปฏิบัติการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. นำปัจจัยส่วนบุคคล และระดับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มาทำการเปรียบเทียบ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 2

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาข้อเสนอแนะ และการสัมภาษณ์ โดยการรวบรวมข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด และจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มาสรุปเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 3

3.2 ระเบียบวิธีวิจัย

3.2.1 การออกแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” เป็นการวิจัยเชิงผสม (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการแจกแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ได้แก่ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยาตามหลักสัปปุริสธรรม 7, ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ตามหลัก สัปปุริสธรรม 7, ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ตามหลักสัปปุริสธรรม 7, และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 ประชากร

ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 4,410 คน (จากสถิติในการแจ้งเหตุด้านความไม่สงบ และความไม่ปลอดภัย ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2567 - มีนาคม พ.ศ.2568)

3.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 367 คน

3.3.3 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยนำจำนวนประชากร มาหาขนาดตัวอย่างจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ดังนี้

สูตร
$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย
 e = ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดมีค่าเท่ากับ 0.05)

แทนค่า
$$n = \frac{4,410}{1+4,410(0.05)^2}$$

$$= 366.73$$

ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่าง 367 คน

3.3.4 ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ โดยผู้วิจัยเลือกจากผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน ดังนี้

1. นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์ นายกเมืองพัทยา
2. พ.ต.ต.จิรวัฒน์ สุคนธ์ทรัพย์ ผอ.ส่วนปกครอง รักษาการหัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา
3. นายคมกฤษ พลวิเชียร ผอ.ส่วนป้องกันภัยพิบัติ
4. นางอรรณพ สุขอนันต์วงศ์ นายกสมาคมชุมชนเมืองพัทยา
5. นายศักดิ์ไชย เจริญอยู่ครองอด ผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพัทยา และเลขานุการมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถานเมืองพัทยา

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน จำนวน 5 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบสำรวจรายชื่อ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน จำนวน 20 ข้อ ดังนี้

คำถาม	จำนวนข้อ
1. ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา	5 ข้อ
2. ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ	5 ข้อ
3. ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร	5 ข้อ
4. ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ	5 ข้อ
รวม	20 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ระดับตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยกำหนดค่า ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความปลอดภัยมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความปลอดภัยมาก
- 3 หมายถึง มีความปลอดภัยปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความปลอดภัยน้อย
- 1 หมายถึง มีความปลอดภัยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะปลายเปิด (Open-ended) ซึ่งเป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ข้อเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

3.4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อ-นามสกุลผู้ให้สัมภาษณ์ และหน่วยงานที่สังกัด

ตอนที่ 2 สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

3.4.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) นำข้อมูลจากการศึกษามารวบรวม สรุป เพื่อกำหนดขอบเขต และเนื้อหาของคำถามเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อเรื่องที่ทำการวิจัย และผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถตอบข้อเท็จจริงได้
- 3) นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และชัดเจนเหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระและการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

4) นำแบบสอบถามที่ร่าง เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเกี่ยวกับสำนวนภาษาให้เข้าใจง่าย เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีข้อความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

(1) ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์

ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัย

(2) ผศ.ดร.สมพงษ์ พิพัฒน์เอกสกุล

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

(3) พระมหาอรุณ ปญฺญารุโณ, ผศ.ดร.

ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัย

(4) รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(5) พระครูสุตสารบัณฑิต, ดร.

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตหนองคาย

โดยให้ตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของคำถาม

5) นำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา (IOC) ตามสูตรดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad \text{IOC} &= \frac{\sum R}{N} \\ \text{เมื่อ} \quad \text{IOC} &= \text{แทนดัชนีความสอดคล้อง} \\ \sum R &= \text{แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจาก} \\ &\quad \text{ผู้เชี่ยวชาญ} \\ N &= \text{แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ} \\ \text{โดยที่} \quad +1 &= \text{แน่ใจว่าสอดคล้อง} \\ 0 &= \text{ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง} \\ -1 &= \text{แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง} \end{aligned}$$

IOC แทนดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

	N	แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ
ให้คะแนน	+1	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	0	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	-1	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.66 ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ ใช้ได้จำนวน 20 ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC เท่ากับ 5.00

6) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

7) นำแบบสอบถามไปใช้กับประชาชน และนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่ม จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้ไปทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาช (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.967

8) นำข้อมูลที่สมบูรณ์แล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ (Interview Form) เป็นการสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดข้อคำถามไว้ล่วงหน้า และในการสัมภาษณ์ผู้ตอบแต่ละคนจะต้องได้รับการถามเช่นเดียวกัน ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- 1) ศึกษาทฤษฎี หลักการ ตัวแปรหรือประเด็นสำคัญที่ต้องการทราบข้อมูล
- 2) สร้างข้อคำถามให้สัมพันธ์กับประเด็นที่ต้องการทราบข้อมูล เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพิทยา จังหวัดชลบุรี
- 3) นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจนเหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระและการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา ให้เข้าใจง่าย เพื่อให้ได้คำสัมภาษณ์ที่มีข้อความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการของการวิจัย
- 4) คำนวณด้วยดัชนีความตรงตามเนื้อหา (CVI) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ 5 คนจะพิจารณาและประเมินว่าข้อคำถามในแต่ละข้อมีความชัดเจนและสอดคล้อง (Polit & Beck, 2012) มีวิธีการให้คะแนนในช่วง 1- 4

โดย 1 คะแนน หมายถึง	ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
2 คะแนน หมายถึง	ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการเล็กน้อย ควรปรับปรุงอย่างมาก
3 คะแนน หมายถึง	ข้อคำถามค่อนข้างสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ ควรปรับปรุงเล็กน้อย
4 คะแนน หมายถึง	ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

$$CVI = \frac{\text{จำนวนข้อคำถามที่ได้รับความเห็น
คะแนนระดับ 3 หรือ 4}}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$$

โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 4 ข้อ ใช้ได้จำนวน 4 ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า CVI เท่ากับ 1.00

5) เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

6) นำข้อมูลที่สมบูรณ์แล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ในการวิจัยต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ขอนหนังสือจากบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจาก เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ฉบับ

2) ส่งแบบสอบถาม จำนวน 367 ชุด ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามโดยใช้ Google form

3) เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว จำนวน 367 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 จึงตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

4) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ และประมวลต่อไป

3.5.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ขอนหนังสือจากบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 5 ฉบับ

2) ติดต่อประสานงาน เพื่อบันทึกวันเวลาและสถานที่ที่จะสัมภาษณ์

3) ผู้วิจัยเลือกใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) ในการสื่อสารที่จะทำความเข้าใจถึงการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

4) วันสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตบันทึกเสียง และถ่ายภาพ และผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์โดยการบันทึกเทปและถ่ายภาพประกอบการสัมภาษณ์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสังคมศาสตร์ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2 วิเคราะห์ระดับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ

คะแนน	การแปลผล
5	ระดับความปลอดภัยมากที่สุด
4	ระดับความปลอดภัยมาก
3	ระดับความปลอดภัยปานกลาง
2	ระดับความปลอดภัยน้อย
1	ระดับความปลอดภัยน้อยที่สุด

จากนั้น นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสังคมศาสตร์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย โดยการจัดระดับช่วงของการหาค่าเฉลี่ย

สำหรับการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความปลอดภัยในระดับมากที่สุด	
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความปลอดภัยในระดับมาก	
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความปลอดภัยในระดับปานกลาง	
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความปลอดภัยในระดับน้อย	
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความปลอดภัยในระดับน้อยที่สุด	
สำหรับการแปลค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้เกณฑ์ ดังนี้	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
ต่ำกว่า 0.50	สอดคล้องกันมากที่สุด
0.51-0.99	สอดคล้องกันมาก
1.00-1.49	สอดคล้องกันปานกลาง
1.50-1.99	สอดคล้องกันน้อย
2.00 – ขึ้นไป	สอดคล้องกันน้อยที่สุด

3.6.3 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้าน เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

3.6.4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

3.6.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ทั้งหมด ได้แก่ การจัดกรอบแนวคิด (Conceptualize) การแสดงความคิดเห็น (Commentate) จัดหมวดหมู่ (Category) การจำแนกกลุ่ม (Classify) สารสำคัญ (Content) และประเด็น (Concept) จะกระทำไปพร้อม ๆ กัน ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งที่ได้จากการบันทึกข้อมูล การถอดเทปสัมภาษณ์ รวมไปถึงภาพถ่ายในแต่ละครั้ง จัดหมวดหมู่ตามแต่ละตัวแปร ว่าครบถ้วนเพียงพอ และเหมาะสมแก่การนำไปวิเคราะห์สรุปผลว่า สมบูรณ์หรือไม่

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้สำหรับการทำวิจัยเรื่องนี้ ได้แก่

3.7.1 สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับบรรยายปัจจัยส่วนบุคคล

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

$$P = \text{ค่าร้อยละ}$$

$$X = \text{จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$$

2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum X = \text{ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$$

3. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

$$\text{เมื่อ } S.D. = \text{ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$X_i = \text{จำนวนคะแนน}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต}$$

$$n = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}$$

3.7.2 สถิติเชิงอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

1. การทดสอบสมมติฐาน (t-test)

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าที่ใช้พิจารณา t-distribution

$\bar{x}_1, \bar{x}_2$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

$$\text{สูตร } F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F = ค่าการแจกแจงของ F

MS_b = ความแปรปรวน (Mean square) ระหว่างกลุ่ม

MS_w = ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ในการวิจัยครั้งนี้ ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว ที่แจ้งเหตุความไม่สงบในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 4,410 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 367 คน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง และนำผลการตอบแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมุติฐานการวิจัยให้ครบถ้วน ตามลำดับขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ประการดังนี้

4.1 ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

4.2 ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4.3 ขั้นตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ และการสัมภาษณ์ โดยการรวบรวมข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด และจากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

4.4 สรุปผล

4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

4.1.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	ประชากร
n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เสนอขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน ที่ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย
2. วิเคราะห์การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ในการวิจัยเรื่องนี้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีคุณลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้ ดังปรากฏในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ป้อนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	182	49.59
หญิง	185	50.41
รวม	367	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 50.41 และเพศชาย จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 49.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ป้อนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 27 ปี	102	27.79
28 - 37 ปี	73	19.89
38 - 47 ปี	105	28.61
48 - 57 ปี	62	17.17
58 ปี ขึ้นไป	24	6.54
รวม	367	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีอายุ 38-47 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.61 รองลงมาคืออายุ 18-27 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 27.79 และน้อยที่สุดคืออายุ 58 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปึงจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	161	43.87
ปริญญาตรี	139	37.87
สูงกว่าปริญญาตรี	67	18.26
รวม	367	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 43.87 รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 37.87 และน้อยที่สุดมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 18.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปึงจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นิสิต/นักศึกษา	88	23.98
พนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง	97	26.43
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	106	28.88
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	62	16.89
อาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน	14	3.81
รวม	367	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 28.88 รองลงมา มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.43, นิสิต/นักศึกษา จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 23.98, ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.89 และน้อยที่สุดอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ป้อนข้อมูลของ
ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	129	35.15
15,001 - 20,000 บาท	74	20.16
20,001 - 25,000 บาท	68	18.53
25,001 บาทขึ้นไป	96	26.16
รวม	367	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 35.15 รองลงมาได้ 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.16 และ 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 20.16 และน้อยที่สุดมีรายได้ 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.53 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัตยา จังหวัดชลบุรี

การศึกษาวเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัตยา จังหวัดชลบุรี ใช้การวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา	4.62	0.57	มากที่สุด
ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ	4.61	0.60	มากที่สุด
ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร	4.62	0.60	มากที่สุด
ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ	4.62	0.59	มากที่สุด
โดยรวม	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.60) รองลงมาคือ ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.59) และด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.57) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.60) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา

ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การให้คำแนะนำเรื่องความปลอดภัย แก่ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว ทำได้เป็นอย่างดี	4.62	0.64	มากที่สุด
2. เจ้าหน้าที่เข้มงวดกวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข และสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นอย่างดี	4.57	0.67	มากที่สุด
3. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาสุภาพเรียบร้อย	4.66	0.61	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างเต็มความสามารถ	4.63	0.63	มากที่สุด
5. มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการให้บริการ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยตลอด 24 ชั่วโมง	4.64	0.62	มากที่สุด
โดยรวม	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาสุภาพเรียบร้อย ($\bar{X}=4.66$, S.D.=0.61) รองลงมา คือ มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการให้บริการ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยตลอด 24 ชั่วโมง ($\bar{X}=4.64$, S.D.=0.62) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่เข้มงวดกวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข และสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.67) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ

ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจออกตรวจตราตามท้องที่ชุมชน และแหล่งบันเทิงต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ	4.60	0.66	มากที่สุด
2. เจ้าหน้าที่ไปถึงที่เกิดเหตุอย่างรวดเร็ว สามารถระงับเหตุ และแก้ปัญหาด้วยกริยาและวาจาอันเป็นมิตร	4.62	0.64	มากที่สุด
3. เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันตนเองเพื่อลดช่องทางการกระทำผิดของคนร้าย ตลอดจนมีการรณรงค์ และป้องกันปราบปรามยาเสพติด	4.63	0.63	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่ตั้งจุดตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะต้องสงสัย มีจุดตรวจที่ชัดเจน และสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชน	4.59	0.67	มากที่สุด
5. มีการตรวจค้น และจับกุมแหล่งอบายมุขอย่างจริงจังต่อเนื่อง มีการกวาดล้างการเปิด-ปิด สถานบริการต่างๆ ในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ	4.63	0.65	มากที่สุด
โดยรวม	4.61	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D.=0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการตรวจค้น และจับกุมแหล่งอบายมุขอย่างจริงจังต่อเนื่อง มีการกวาดล้างการเปิด-ปิด สถานบริการต่างๆ ในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.63$, S.D.=0.65) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันตนเองเพื่อลดช่องทางการกระทำผิดของคนร้าย ตลอดจนมีการรณรงค์ และป้องกันปราบปรามยาเสพติด ($\bar{X} = 4.63$, S.D.=0.63) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ตั้งจุดตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะต้องสงสัย มีจุดตรวจที่ชัดเจน และสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชน ($\bar{X} = 4.59$, S.D.=0.67) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร

ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกในการจราจรในพื้นที่ที่มีปัญหา และจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ด้านวินัยจราจร	4.63	0.65	มากที่สุด
2. การจัดการเส้นทางการจราจร ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน	4.62	0.64	มากที่สุด
3. มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการปฏิบัติงานในช่วงโมงเร่งด่วน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขการจราจร	4.61	0.66	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วยความเสมอภาคเท่าเทียม ตรงไปตรงมา ไม่เลือกปฏิบัติไม่เอื้อประโยชน์ และไม่รับผลประโยชน์	4.61	0.66	มากที่สุด
5. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนด้วยกริยา วาจาที่สุภาพ เรียบร้อย	4.63	0.63	มากที่สุด
โดยรวม	4.62	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกในการจราจรในพื้นที่ที่มีปัญหา และจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ด้านวินัยจราจร ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.65) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนด้วยกริยา วาจาที่สุภาพ เรียบร้อย ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.63) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วยความเสมอภาคเท่าเทียม ตรงไปตรงมา ไม่เลือกปฏิบัติไม่เอื้อประโยชน์ และไม่รับผลประโยชน์ ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.66) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ

ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เมืองพัทยาได้มีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และนักท่องเที่ยว ตามจุดต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.63	0.61	มากที่สุด
2. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชน และนักท่องเที่ยวด้วยกริยาวาจาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย	4.64	0.61	มากที่สุด
3. มีการจัดการด้านความปลอดภัยให้แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม	4.63	0.63	มากที่สุด
4. เจ้าหน้าที่มีเพียงพอในการปฏิบัติงานในแต่ละครั้ง และให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน	4.58	0.69	มากที่สุด
5. ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น เครื่อง Walk Through Metal Detector เพื่อตรวจค้นอาวุธต่าง ๆ, จัดรถโมบายเคลื่อนที่ (รถกล้องวงจรปิดเคลื่อนที่) ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล จึงรู้สึกถึงความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	4.61	0.65	มากที่สุด
โดยรวม	4.62	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชน และนักท่องเที่ยวด้วยกริยาวาจาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย ($\bar{X}=4.64$, S.D.=0.61) รองลงมา คือ มีการจัดการด้านความปลอดภัยให้แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.63) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการปฏิบัติงานในแต่ละครั้ง และให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน ($\bar{X}=4.58$, S.D.=0.69) ตามลำดับ

4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ในเรื่อง เพศ และ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบโดยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 1 ใช้สถิติ t-test คือ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม มีความเป็นอิสระต่อกัน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ชาย	182	4.62	0.55	มากที่สุด
หญิง	185	4.62	0.60	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาตามเพศพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก
สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	182	4.62	0.55	0.038	0.970
หญิง	185	4.62	0.60		

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ชาย	182	4.63	0.54	มากที่สุด
หญิง	185	4.61	0.61	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก
สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อย
ของเมืองพัทยา จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	182	4.63	0.54	0.315	0.753
หญิง	185	4.61	0.61		

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการ
จัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	182	4.62	0.57	มากที่สุด
หญิง	185	4.61	0.62	มากที่สุด
รวม	367	4.61	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	182	4.62	0.57	0.195	0.846
หญิง	185	4.61	0.62		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ชาย	182	4.62	0.58	มากที่สุด
หญิง	185	4.62	0.62	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก
สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้าน
การจราจร จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	182	4.62	0.58	0.041	0.968
หญิง	185	4.62	0.62		

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการ
จัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ชาย	182	4.60	0.58	มากที่สุด
หญิง	185	4.63	0.60	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลัก
สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมือง
พัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	182	4.60	0.58	-0.397	0.692
หญิง	185	4.63	0.63		

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 2 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
18 - 27 ปี	102	4.83	0.36	มากที่สุด
28 - 37 ปี	73	4.71	0.53	มากที่สุด
38 - 47 ปี	105	4.55	0.60	มากที่สุด
48 - 57 ปี	63	4.30	0.70	มาก
58 ปี ขึ้นไป	24	4.55	0.49	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 - 27 ปี รองลงมาได้แก่ อายุ 28 - 37 ปี, อายุ 38 - 47 ปี, 58 ปี ขึ้นไป และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 48 - 57 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	12.354	4	3.088	10.174	0.00*
ภายในกลุ่ม	109.893	362	0.304		
รวม	122.247	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé

อายุ	48 – 57 ปี	38 – 47 ปี	58 ปีขึ้นไป	28 – 37 ปี	18 – 27 ปี
($\bar{x}$)	4.30	4.55	4.55	4.71	4.83
48 – 57 ปี	4.30	0.07	0.43	0.00*	0.00*
38 – 47 ปี	4.55	-	1.00	0.44	0.01*
58 ปีขึ้นไป	4.55			0.81	0.30
28 – 37 ปี	4.71			-	0.75
18 – 27 ปี	4.83				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นจำนวน 3 คู่ ได้แก่

อายุ 48-57 ปี คือ 28-37 ปี, 18-27 ปี อายุ 38-47 ปี คือ 18-27 ปี

นอกนั้นไม่พบความแตกต่างที่เป็นค่าเฉลี่ยรายคู่

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
18 - 27 ปี	102	4.80	0.42	มากที่สุด
28 - 37 ปี	73	4.70	0.54	มากที่สุด
38 - 47 ปี	105	4.57	0.60	มากที่สุด
48 - 57 ปี	63	4.36	0.69	มาก
58 ปี ขึ้นไป	24	4.54	0.51	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 - 27 ปี รองลงมาได้แก่อายุ 28 - 37 ปี, อายุ 38 - 57 ปี, 58 ปี ขึ้นไป และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 48 - 57 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.261	4	2.065	6.592	0.00*
ภายในกลุ่ม	113.416	362	0.313		
รวม	121.677	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานของการวิจัย

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé

อายุ	48 - 57 ปี	58 ปี ขึ้นไป	38 - 47 ปี	28 - 37 ปี	18 - 27 ปี
($\bar{x}$)	4.36	4.54	4.57	4.70	4.80
48 - 57 ปี	4.36	-	0.79	0.23	0.17
58 ปี ขึ้นไป	4.54	-	0.99	0.82	0.37
38 - 47 ปี	4.57	-	-	0.70	0.08
28 - 37 ปี	4.70	-	-	-	0.85
18 - 27 ปี	4.80	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

อายุ 48 - 57 ปี คือ 18 - 27 ปี

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
18 - 27 ปี	102	4.82	0.38	มากที่สุด
28 - 37 ปี	73	4.72	0.53	มากที่สุด
38 - 47 ปี	105	4.54	0.64	มากที่สุด
48 - 57 ปี	63	4.27	0.73	มาก
58 ปี ขึ้นไป	24	4.57	0.53	มากที่สุด
รวม	367	4.61	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 - 27 ปี รองลงมาได้แก่อายุ 28 - 37 ปี, อายุ 58 ปี ขึ้นไป, อายุ 38 - 47 ปี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 48 - 57 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	13.393	4	3.348	10.163	0.00*
ภายในกลุ่ม	119.262	362	0.329		
รวม	132.655	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานของการวิจัย

ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé

อายุ	48 - 57 ปี	38 - 47 ปี	58 ปี ขึ้นไป	28 - 37 ปี	18 - 27 ปี
($\bar{x}$)	4.27	4.54	4.57	4.72	4.82
48 - 57 ปี	4.27	0.07	0.32	0.00*	0.00*
38 - 47 ปี	4.54	-	1.00	0.36	0.01*
58 ปี ขึ้นไป	4.57	-	-	0.86	0.43
28 - 37 ปี	4.72	-	-	-	0.86
18 - 27 ปี	4.82	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่

อายุ 48 - 57 ปี คือ 28 - 37 ปี, 18 - 27 ปี

อายุ 38 - 47 ปี คือ 18 - 27 ปี

นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
18 - 27 ปี	102	4.85	0.36	มากที่สุด
28 - 37 ปี	73	4.72	0.54	มากที่สุด
38 - 47 ปี	105	4.56	0.64	มากที่สุด
48 - 57 ปี	63	4.25	0.76	มาก
58 ปี ขึ้นไป	24	4.55	0.50	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามอายุ โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 - 27 ปี รองลงมาได้แก่ประชาชนอายุ 28 - 37 ปี, อายุ 38 - 47 ปี, อายุ 58 ปี ขึ้นไป และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 48 - 57 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	15.467	4	3.867	11.703	0.00*
ภายในกลุ่ม	119.602	362	0.330		
รวม	135.069	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานของการวิจัย

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé

อายุ		48 - 57 ปี	58 ปี ขึ้นไป	38 - 47 ปี	28 - 37 ปี	18 - 27 ปี
	($\bar{x}$)	4.25	4.55	4.56	4.72	4.85
48 - 57 ปี	4.25	-	0.30	0.02*	0.00*	0.00*
58 ปี ขึ้นไป	4.55		-	1.00	0.81	0.26
38 - 47 ปี	4.56			-	0.46	0.00*
28 - 37 ปี	4.72				-	0.71
18 - 27 ปี	4.85					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่

อายุ 48 - 57 ปี คือ 38 - 47 ปี, 28 - 37 ปี, 18 - 27 ปี

อายุ 38 - 47 ปี คือ 18 - 27 ปี

นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
18 - 27 ปี	102	4.84	0.36	มากที่สุด
28 - 37 ปี	73	4.71	0.57	มากที่สุด
38 - 47 ปี	105	4.53	0.63	มากที่สุด
48 - 57 ปี	63	4.30	0.72	มาก
58 ปี ขึ้นไป	24	4.55	0.51	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามอายุโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 - 27 ปี รองลงมาได้แก่อายุ 28 - 37 ปี, ประชาชนที่มีอายุ 58 ปี ขึ้นไป, ประชาชนที่มีอายุ 38 - 47 ปี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ อายุ 48 - 57 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	13.049	4	3.262	10.088	0.00*
ภายในกลุ่ม	117.065	362	0.323		
รวม	130.114	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานของการวิจัย

ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé

อายุ		48 - 57 ปี	38 - 47 ปี	58 ปี ขึ้นไป	28 - 37 ปี	18 - 27 ปี
	($\bar{x}$)	4.30	4.53	4.55	4.71	4.84
48 - 57 ปี	4.30	-	0.15	0.48	0.00*	0.00*
38 - 47 ปี	4.53		-	1.00	0.39	0.00*
58 ปี ขึ้นไป	4.55			-	0.84	0.28
28 - 37 ปี	4.71				-	0.67
18 - 27 ปี	4.84					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่

อายุ 48 - 57 ปี คือ 28 - 37 ปี, 18 - 27 ปี

อายุ 38 - 47 ปี คือ 18 - 27 ปี

นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 3 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	161	4.59	0.60	มากที่สุด
ปริญญาตรี	139	4.66	0.53	มากที่สุด
สูงกว่าปริญญาตรี	67	4.59	0.61	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.501	2	0.250	0.748	0.474
ภายในกลุ่ม	121.746	364	0.334		
รวม	122.247	366			

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	161	4.59	0.60	มากที่สุด
ปริญญาตรี	139	4.67	0.52	มากที่สุด
สูงกว่าปริญญาตรี	67	4.60	0.59	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.39 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.504	2	0.252	0.757	0.47
ภายในกลุ่ม	121.173	366	0.333		
รวม	121.677	368			

จากตารางที่ 4.39 พบว่า พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	161	4.58	0.63	มากที่สุด
ปริญญาตรี	139	4.67	0.54	มากที่สุด
สูงกว่าปริญญาตรี	67	4.57	0.64	มากที่สุด
รวม	367	4.61	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.41 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.718	2	0.359	0.990	0.37
ภายในกลุ่ม	131.938	364	0.362		
รวม	132.655	366			

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	161	4.60	0.63	มากที่สุด
ปริญญาตรี	139	4.66	0.55	มากที่สุด
สูงกว่าปริญญาตรี	67	4.58	0.64	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจรจำแนกตามการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.434	2	0.217	0.587	0.55
ภายในกลุ่ม	134.635	364	0.370		
รวม	135.069	366			

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	161	4.59	0.60	มากที่สุด
ปริญญาตรี	139	4.66	0.57	มากที่สุด
สูงกว่าปริญญาตรี	67	4.60	0.62	มากที่สุด
รวม	367	4.62	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ประชาชนการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีตามลำดับ

ตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.398	2	0.199	0.558	0.57
ภายในกลุ่ม	129.717	364	0.356		
รวม	130.114	366			

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 4 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
นิสิต / นักศึกษา	88	4.92	0.20	มากที่สุด
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	97	4.47	0.65	มาก
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	106	4.55	0.57	มากที่สุด
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	62	4.64	0.59	มากที่สุด
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	14	4.15	0.78	มาก
รวม	367	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นิสิต / นักศึกษา รองลงมา ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพแม่บ้าน / พ่อบ้านตามลำดับ

ตารางที่ 4.47 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	13.653	4	3.413	11.37ค	0.00*
ภายในกลุ่ม	108.594	362	0.300		
รวม	122.247	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.48 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{x}$	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	พนักงาน บริษัทเอกชน/ รับจ้าง	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้าขาย	นิสิต/ นักศึกษา
		4.15	4.47	4.55	4.64	4.92
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	4.15	-	0.36	0.14	0.05*	0.00*
พนักงานบริษัทเอกชน/ รับจ้าง	4.47		-	0.90	0.49	0.00*
รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.55			-	0.91	0.00*
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.64				-	0.04*
นิสิต / นักศึกษา	4.92					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่

แม่บ้าน / พ่อบ้าน คือ ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย, นิสิต / นักศึกษา

พนักงานบริษัทเอกชน/ รับจ้าง คือ นิสิต / นักศึกษา

รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คือ นิสิต / นักศึกษา

ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย คือ นิสิต / นักศึกษา

นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
นิสิต / นักศึกษา	88	4.90	0.22	มากที่สุด
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	97	4.47	0.67	มาก
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	106	4.57	0.57	มากที่สุด
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	62	4.66	0.54	มากที่สุด
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	14	4.21	0.80	มาก
รวม	367	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ นิสิต/นักศึกษา รองลงมาได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้านตามลำดับ

ตารางที่ 4.50 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	11.671	4	2.918	9.602	0.00*
ภายในกลุ่ม	110.006	362	0.304		
รวม	121.677	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.51 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{x}$	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	พนักงาน บริษัทเอกชน/ รับจ้าง	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้าขาย	นิสิต/ นักศึกษา า
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	4.21	-	0.60	0.25	0.11	0.00*
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	4.47		-	0.78	0.36	0.00*
รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.57			-	0.91	0.00*
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.66				-	0.14
นิสิต / นักศึกษา	4.90					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่

แม่บ้าน / พ่อบ้าน คือ นิสิต / นักศึกษา

พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง คือ นิสิต / นักศึกษา

รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ คือ นิสิต / นักศึกษา

นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
นิสิต/ นักศึกษา	88	4.92	0.20	มากที่สุด
พนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง	97	4.47	0.68	มาก
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	106	4.54	0.59	มากที่สุด
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	62	4.64	0.62	มากที่สุด
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	14	4.12	0.78	มาก
รวม	367	4.61	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นิสิต / นักศึกษา รองลงมา ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบอาชีพแม่บ้าน / พ่อบ้าน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.53 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	14.558	4	3.639	11.156	0.00*
ภายในกลุ่ม	118.097	362	0.326		
รวม	132.655	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.54 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{x}$	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	พนักงาน บริษัทเอกชน/ รับจ้าง	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้าขาย	นิสิต/ นักศึกษา
		4.12	4.47	4.54	4.64	4.92
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	4.12	-	0.35	0.17	0.05*	0.00*
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	4.47		-	0.93	0.47	0.00*
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.54			-	0.86	0.00*
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.64				-	0.06
นิสิต / นักศึกษา	4.92					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.54 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่

แม่บ้าน / พ่อบ้าน คือ ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย, นิสิต / นักศึกษา

พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง คือ นิสิต / นักศึกษา

รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ คือ นิสิต / นักศึกษา

นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.55 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
นิสิต / นักศึกษา	88	4.93	0.20	มากที่สุด
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	97	4.48	0.68	มาก
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	106	4.54	0.60	มากที่สุด
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	62	4.62	0.63	มากที่สุด
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	14	4.15	0.85	มาก
รวม	367	4.62	0.60	มากที่สุด

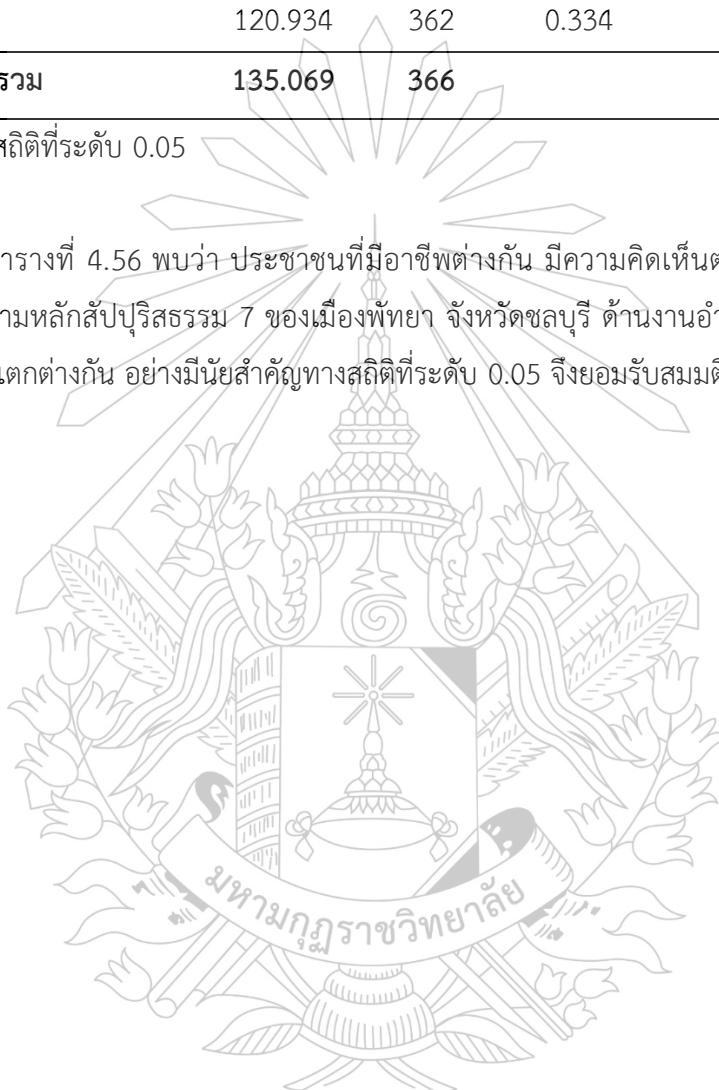
จากตารางที่ 4.55 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นิสิต / นักศึกษา รองลงมา ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพแม่บ้าน / พ่อบ้าน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.56 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	14.135	4	3.534	10.578	0.00*
ภายในกลุ่ม	120.934	362	0.334		
รวม	135.069	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.57 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{x}$	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	พนักงาน บริษัทเอกชน/ รับจ้าง	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้าขาย	นิสิต/ นักศึกษา
		4.15	4.48	4.54	4.62	4.93
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	4.15	-	0.40	0.22	0.11	0.00*
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	4.48		-	0.96	0.73	0.00*
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.54			-	0.95	0.00*
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.62				-	0.03*
นิสิต / นักศึกษา	4.93					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่

แม่บ้าน / พ่อบ้าน คือ นิสิต / นักศึกษา

พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง คือ นิสิต / นักศึกษา

รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ คือ นิสิต / นักศึกษา

ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย คือ นิสิต / นักศึกษา

นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.58 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
นิสิต / นักศึกษา	88	4.92	0.22	มากที่สุด
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	97	4.47	0.66	มาก
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	106	4.55	0.59	มากที่สุด
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	62	4.63	0.62	มากที่สุด
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	14	4.10	0.80	มาก
รวม	367	4.62	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นิสิต / นักศึกษา รองลงมา ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่อาชีพแม่บ้าน / พ่อบ้าน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.59 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	14.520	4	3.630	11.368	0.00*
ภายในกลุ่ม	115.594	362	0.319		
รวม	130.114	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.60 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{x}$	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	พนักงาน บริษัทเอกชน/ รับจ้าง	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ ส่วนตัว / ค้าขาย	นิสิต / นักศึกษา
		4.10	4.47	4.55	4.63	4.92
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	4.10	-	0.24	0.08	0.03*	0.00*
พนักงานบริษัทเอกชน/ รับจ้าง	4.47		-	0.89	0.53	0.00*
รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.55			-	0.94	0.00*
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.63				-	0.05*
นิสิต / นักศึกษา	4.92					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.60 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่

แม่บ้าน / พ่อบ้าน คือ ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย, นิสิต / นักศึกษา

พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง คือ นิสิต / นักศึกษา

รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ คือ นิสิต / นักศึกษา

ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย คือ นิสิต / นักศึกษา

นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่างรายคู่

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 5 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.61 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	129	4.68	0.54	มากที่สุด
15,001 – 20,000 บาท	74	4.66	0.57	มากที่สุด
20,001 - 25,000 บาท	68	4.69	0.51	มากที่สุด
25,001 บาทขึ้นไป	96	4.45	0.63	มาก
รวม	367	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงจามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ รายได้ 20,001 - 25,000 บาท รองลงมา ได้แก่ ต่ำกว่า 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ รายได้ 25,001 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.62 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.712	3	1.237	3.790	0.01*
ภายในกลุ่ม	118.535	363	0.327		
รวม	122.247	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.63 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

รายได้	$\bar{x}$	25,001 บาทขึ้นไป	15,001 – 20,000 บาท	ต่ำกว่า 15,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท
	4.45	4.66	4.68	4.69	
25,001 บาทขึ้นไป	4.45	-	0.12	0.03*	0.07
15,001 – 20,000 บาท	4.66		-	0.99	0.99
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4.68			-	1.00
20,001 – 25,000 บาท	4.69				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป คือ รายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท

นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.64 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	129	4.69	0.53	มากที่สุด
15,001 – 20,000 บาท	74	4.66	0.59	มากที่สุด
20,001 - 25,000 บาท	68	4.68	0.52	มากที่สุด
25,001 บาทขึ้นไป	96	4.47	0.62	มาก
รวม	367	4.62	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท รองลงมา ได้แก่ รายได้ 20,001 - 25,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.65 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.253	3	1.084	3.323	0.02*
ภายในกลุ่ม	118.424	363	0.326		
รวม	121.677	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.66 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

รายได้	$\bar{x}$	25,001 บาทขึ้นไป	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	ต่ำกว่า 15,000 บาท
		4.47	4.66	4.68	4.69
25,001 บาทขึ้นไป	4.47	-	0.19	0.13	0.03*
15,001 – 20,000 บาท	4.66		-	0.99	0.98
20,001 – 25,000 บาท	4.68			-	1.00
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4.69				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป คือ รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท

นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.67 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	129	4.68	0.53	มากที่สุด
15,001 – 20,000 บาท	74	4.66	0.59	มากที่สุด
20,001 - 25,000 บาท	68	4.71	0.52	มากที่สุด
25,001 บาทขึ้นไป	96	4.42	0.62	มาก
รวม	367	4.61	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.67 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ รายได้ 20,001 - 25,000 บาท รองลงมา ได้แก่ รายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.68 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.765	3	1.084	4.508	0.00*
ภายในกลุ่ม	118.424	363	0.352		
รวม	121.677	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.69 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

รายได้	$\bar{x}$	25,001 บาทขึ้นไป	15,001 – 20,000 บาท	ต่ำกว่า 15,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท
		4.42	4.66	4.68	4.71
25,001 บาทขึ้นไป	4.42	-	0.08	0.01*	0.02*
15,001 – 20,000 บาท	4.66		-	0.99	0.97
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4.68			-	0.98
20,001 – 25,000 บาท	4.71				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.69 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป คือ รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท, รายได้ 20,001 – 25,000 บาท นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.70 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	129	4.69	0.57	มากที่สุด
15,001 – 20,000 บาท	74	4.66	0.59	มากที่สุด
20,001 - 25,000 บาท	68	4.67	0.55	มากที่สุด
25,001 บาทขึ้นไป	96	4.45	0.66	มาก
รวม	367	4.62	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.70 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ รายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท รองลงมา ได้แก่ 20,001 - 25,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.71 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.797	3	1.266	3.500	0.01*
ภายในกลุ่ม	131.272	363	0.362		
รวม	135.069	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.71 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน การวิจัย

ตารางที่ 4.72 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ
ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ ด้วย
วิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

รายได้	$\bar{x}$	25,001 บาท ขึ้นไป	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	ต่ำกว่า 15,000 บาท
		4.45	4.66	4.67	4.69
25,001 บาทขึ้นไป	4.45	-	0.15	0.14	0.03*
15,001 – 20,000 บาท	4.66		-	1.00	0.99
20,001 - 25,000 บาท	4.67			-	0.99
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4.69				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.72 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้าน
ความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวก
ด้านการจราจร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป คือ รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท
นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.73 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามรายได้

รายได้	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 15,000 บาท	129	4.66	0.58	มากที่สุด
15,001 – 20,000 บาท	74	4.67	0.58	มากที่สุด
20,001 - 25,000 บาท	68	4.70	0.53	มากที่สุด
25,001 บาทขึ้นไป	96	4.46	0.64	มาก
รวม	367	4.62	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.73 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ รายได้ 20,001 - 25,000 บาท รองลงมา ได้แก่ รายได้ 15,001 – 20,000 บาท, รายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่รายได้ 25,001 บาท ขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.74 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.254	3	1.085	3.104	0.02*
ภายในกลุ่ม	126.860	363	0.349		
รวม	130.114	366			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.74 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน การวิจัย

ตารางที่ 4.75 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับความคิดเห็นต่อการจัดการ
ด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จำแนกตามรายได้
เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

รายได้	$\bar{X}$	25,001 บาทขึ้นไป	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 - 20,000 บาท	20,001 - 25,000 บาท
		4.46	4.66	4.67	4.70
25,001 บาทขึ้นไป	4.46	-	0.09	0.17	0.09
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4.66		-	1.00	0.98
15,001 - 20,000 บาท	4.67			-	0.99
20,001 - 25,000 บาท	4.70				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.75 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้าน
ความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของ
เมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.76 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติทดสอบ	โดยรวม	ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา	ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ	ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร	ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ
1. เพศ	t-test	0.97	0.75	0.84	0.96	0.69
2. อายุ	F-test	0.00*	0.00*	0.00*	0.00*	0.00*
3. ระดับการศึกษา	F-test	0.47	0.47	0.37	0.55	0.57
4. อาชีพ	F-test	0.00*	0.00*	0.00*	0.00*	0.00*
5. รายได้	F-test	0.01*	0.02*	0.00*	0.01*	0.02*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.76 สรุปได้ว่า ประชาชนที่เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

เพศ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

อายุ โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

ระดับการศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

อาชีพ โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกัน

เหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

รายได้ โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐิรธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้นำเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐิรธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.77 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐิรธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา

ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ	ความถี่
1. เจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้ทั้งความปลอดภัย และความมั่นใจแก่ประชาชน จึงควรมีจำนวนเจ้าหน้าที่มาอำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ให้ทั่วถึง	10
2. เจ้าหน้าที่ต้องประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เช่น ไม่ควรดื่มสุราหรือของมีเมาให้ประชาชนเห็น, ใช้อาวุธสภาพเรียบร้อยขณะที่พูดคุยกัน	6
รวม	16

จากตารางที่ 4.77 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพญา คือ 1) เจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้ทั้งความปลอดภัย และความมั่นใจแก่ประชาชน จึงควรมีจำนวนเจ้าหน้าที่มาอำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวมากกว่านี้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ให้ทั่วถึง จำนวน 10 คน 2) เจ้าหน้าที่ต้องประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เช่น ไม่ควรดื่มสุราหรือของมีเมาให้ประชาชนเห็น, ใช้อาสาสุภาพเรียบร้อยขณะที่พูดคุยกัน จำนวน 6 คน

ตารางที่ 4.78 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ

ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ	ความถี่
1. เจ้าหน้าที่ต้องใส่ใจ และทำหน้าที่ในการป้องกันทั้งยาเสพติด และการเกิดอาชญากรรม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่	6
2. เจ้าหน้าที่ต้องคอยออกตรวจตราในที่เปลี่ยวและตึกร้าง ให้สม่ำเสมอ	4
รวม	10

จากตารางที่ 4.78 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพญา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ คือ 1) เจ้าหน้าที่ต้องใส่ใจ และทำหน้าที่ในการป้องกันทั้งยาเสพติด และการเกิดอาชญากรรม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ จำนวน 6 คน 2) เจ้าหน้าที่ต้องคอยออกตรวจตราในที่เปลี่ยวและตึกร้าง ให้สม่ำเสมอ จำนวน 4 คน

ตารางที่ 4.79 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร

ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ	ความถี่
1. ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ไปอำนวยความสะดวกในพื้นที่ที่มีปัญหา เพื่อให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น	15
2. เจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค เท่าเทียมกัน และต้องใช้กิริยาท่าทางที่สุภาพ	4
รวม	19

จากตารางที่ 4.79 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแนวการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร คือ 1) ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ไปอำนวยความสะดวกในพื้นที่ที่มีปัญหา เพื่อให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น จำนวน 15 คน 2) เจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยเสมอภาค เท่าเทียมกัน และต้องใช้กิริยาท่าทางที่สุภาพ จำนวน 4 คน

ตารางที่ 4.80 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ

ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติ	ความถี่
1. ช่วงมีงานใหญ่ระดับนานาชาติควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว	11
2. ควรจัดให้มีร้านค้าให้น้อยลง เพราะจะได้เพิ่มพื้นที่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น	7
3. การพูดจาต้องยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย	4
รวม	22

จากตารางที่ 4.80 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ คือ 1) ช่วงมีงานใหญ่ระดับชาติควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว จำนวน 11 คน 2) ควรจัดให้มีร้านค้าให้น้อยลง เพราะจะได้เพิ่มพื้นที่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น จำนวน 7 คน 3) การพูดจาต้องยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย จำนวน 4 คน

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5 คน เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยสามารถสรุปแต่ละด้าน ได้ดังนี้

1. ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้

1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 1 จากการสัมภาษณ์ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา สรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ทุกคน มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านรักษาความสงบเรียบร้อย งานบริหารงานบุคคล งานประชาสัมพันธ์ ตามยุทธศาสตร์และแผนงานของเมืองพัทยามีการดูแลเรื่องวินัย งานสวัสดิการ งานสื่อสารเพื่อการเข้าถึงประชาชน ตลอดจนงานอื่นๆ

ตามกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับของเมืองพัทยา เพื่อความสงบสุขของประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา

2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 2 จากการสัมภาษณ์ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา สรุปได้ว่า พัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญของไทย ซึ่งมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ดังนั้นความปลอดภัยจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เมืองพัทยาจึงจำเป็นต้องดำเนินการให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ซึ่งตามอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยาแล้ว แม้ว่าจะมีฝ่ายนโยบายและวางแผน, เทศกิจ และฝ่ายกิจการพิเศษ ซึ่งอาจจะไม่ใช่หน่วยงานที่ดูแลเรื่องความปลอดภัยโดยตรง ดังนั้นเราต้องประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น ตำรวจ, ตำรวจท่องเที่ยว เจ้าท่า หรืออำเภอบางละมุง รวมทั้งภาคประชาชน ได้แก่ อาสาสมัคร หรือกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ให้ช่วยกันสอดส่องดูแลเรื่องความปลอดภัยให้กับประชาชนในพื้นที่ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ เพื่อให้เมืองพัทยาเป็นเมืองที่น่ามาเที่ยวที่สุดของโลก

3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 3 จากการสัมภาษณ์ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา สรุปได้ว่า การทำงานของหน่วยงานของเราเป็นงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับประชาชน จึงต้องมีการยึดเหนี่ยวน้ำใจของผู้อื่นมีการผูกไมตรี มีการเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน การนำหลักธรรมเข้ามาบูรณาการสอดแทรก เชื่อมโยงกับอาชีพเป็นสิ่งที่ดีมาก เพื่อสอดแทรกเข้ากับการทำงานด้วย เจ้าหน้าที่จะต้องมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้กับเพื่อนร่วมและงานประชาชน พูดจาอย่างเป็นมิตรกับประชาชน ประพฤติตนให้เป็นประโยชน์ต่อคนอื่น ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีหน้าที่ให้ความสะดวก และรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชน รักษากฎหมายกฎระเบียบบ้านเมือง ประพฤติสิ่งที่ เป็นประโยชน์ในการอำนวยความสะดวก ลดละทุกข์ให้แก่ประชาชน สุดท้ายนี้ ถ้าหน่วยงานของเราประพฤติปฏิบัติตนตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เมืองพัทยาก็จะเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด เพราะประชากรในเมืองพัทยาก็ช่วยกันดูแลซึ่งกันและกัน เมืองพัทยาก็จะเป็นเมืองที่มีความปลอดภัยมากที่สุด

4) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 4 จากการสัมภาษณ์ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา สรุปได้ว่า พระพุทธศาสนาส่งเสริมทางด้านจิตใจคน ให้มีความสงบ เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องส่งเสริมประชาชน ชุมชน สังคม ให้มีความสะดวกสบาย และความปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน แต่วิธีปฏิบัตินั้นต้องเน้นที่ความสงบสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นหลัก การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องพร้อมให้คำแนะนำแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว โดยการให้ความรู้ที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อความความปลอดภัยในทุก ๆ ด้าน

5) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 5 จากการสัมภาษณ์ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา สรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีหน้าที่อำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวในทุก ๆ ด้าน ขณะเดียวกันเราต้องควบคุมให้ประชาชน และนักท่องเที่ยว

ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับ และกฎหมายอย่างจริงจัง เราต้องประสานงานกับจังหวัด อำเภอ เจ้าหน้าที่ ตำรวจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง เพื่อความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุก ๆ คน ไม่ว่าจะประชาชนในพื้นที่หรือประชาชนที่เดินทางมาท่องเที่ยวก็ตาม

สรุปได้ว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา เจ้าหน้าที่ทุกคน มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านรักษาความสงบเรียบร้อย งานบริหารงานบุคคล งานประชาสัมพันธ์ ตามยุทธศาสตร์และแผนงานของเมืองพัทยา มีการดูแลเรื่องวินัย งานสวัสดิการ งานสื่อสารเพื่อการเข้าถึงประชาชน ตลอดจนงานอื่นๆตามกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับของเมืองพัทยา เพื่อความสงบสุขของประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเมืองพัทยากับความกระตือรือร้น ใ้กริยา วาจา สุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน มีความอ่อนน้อม ถ่อมตน ให้ระลึกอยู่เสมอว่า ประชาชนทุกคนก็เหมือนญาติพี่น้องของเรา สิ่งไหนช่วยเขาได้ ก็ต้องช่วยด้วยความเต็มใจ แสดงความเห็นอกเห็นใจ เมื่อประชาชนได้รับความเดือดร้อน ไม่ใช่พูดจาด้วยถ้อยคำที่ซ้ำเติมความรู้สึก ให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน พร้อมหาทางออกให้แก่ประชาชน โดยการนำหลักธรรมเข้ามาบูรณาการ สอดแทรก เชื่อมโยงด้วยจะเป็นสิ่งที่ดีมาก

2. ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังต่อไปนี้

1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 1 จากการสัมภาษณ์ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ สรุปได้ว่า ด้านงานป้องกันอาชญากรรม ทางหน่วยงานของเราต้องตั้งหน่วยบริการประชาชน ตั้งด่านตรวจเพื่อลดละยาเสพติด ชะลอการเกิดอุบัติเหตุ การทำงานนั้นเจ้าหน้าที่ทุกคนต้องรู้จักการให้ทานต้องเป็นผู้ให้ก่อนไม่จำเป็นต้องเป็นผู้รับอย่างเดียว การให้นั้นเจ้าหน้าที่ทุกคนไม่จำเป็นต้องให้ทรัพย์สินเงินทอง คือให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจกับประชาชนที่มีความเดือดร้อนที่เข้ามาขอความช่วยเหลือ งานชุมชนมวลชนสัมพันธ์ งานสื่อสาร งานควบคุมผู้ต้องหาส่งสถานีตำรวจ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของงานป้องกัน โดยการยึดหลักประเพณีสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนมาเป็นที่ตั้งในการทำงานด้านป้องกัน การปฏิบัติหน้าที่ป้องกันเหตุอาชญากรรมทุกกรณี ให้คำนึงถึงวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี หลักคำสอนของศาสนา สถานการณ์และสภาพของแต่ละพื้นที่ รวมทั้งสถานภาพกำลังพล ประกอบการพิจารณาดำเนินการเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ปฏิบัติได้จริงมีประสิทธิภาพ ให้ได้ใจประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา

2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 2 จากการสัมภาษณ์ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ สรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานทุกคนมีหน้าที่ทางการปกครอง และป้องกันเหตุที่จะเกิดขึ้น พร้อมให้บริการประชาชนด้วยวาจาที่เป็นประโยชน์ ตามหลักการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ยึดความปลอดภัยของประชาชนเป็นที่ตั้ง เราต้องรู้จักให้ รู้จักใส่ใจ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเหมาะสม

หน่วยงานของเรากับประชาชนเปรียบเสมือนคนคนเดียวกัน ต้องทำงานโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง เราต้องเป็นฝ่ายเข้าหาประชาชน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชนและชุมชน เพื่อรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ และตรวจสอบปัญหาความเดือดร้อนอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง และถูกใจได้ผลอย่างยั่งยืน

3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 3 จากการสัมภาษณ์ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ สรุปได้ว่า การบูรณาการโดยการส่งเสริมการทำงานในการนำหลักธรรมมาใช้ เพื่อประโยชน์ของส่วนร่วมประชาชนเป็นเหมือนคนในครอบครัวของตนเอง เราก็จะปฏิบัติกับประชาชนด้วยความเมตตากรุณาไม่ปล่อยปะละเลยหรือเพิกเฉยทำให้ประชาชน ต้องมีเรื่องเดือดร้อน คืองานที่เราทำอยู่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เรื่องจราจร เรื่องปัญหาภัยสังคมที่ดี เราก็ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าเราเห็นอกเห็นใจ เราพูดคุยด้วยความเข้าใจเห็นอกเห็นใจมันก็จะทำให้ประชาชนรู้สึกที่เราเมตตา เมื่อเขาเดือดร้อนเราก็ลงไปช่วยเหลือลงไปแก้ปัญหาให้ลงไปทำให้เขารู้สึกอบอุ่น รู้สึกปลอดภัยแล้วก็รู้สึกว่าได้ช่วยเหลือเขา แล้วจะทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นกับตัวเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานของเราด้วย ดังนั้นถ้าเจ้าหน้าที่ของเราปฏิบัติได้ดังนี้ก็เสมือนว่าเราเป็นมิตรกับประชาชน ฉะนั้นเวลาที่จะเกิดเหตุอะไรประชาชนจะเป็นหูเป็นตาให้เรา ก็ถือว่าเราได้ป้องกันเหตุที่จะเกิดขึ้นอย่างทันท่วงที

4) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 4 จากการสัมภาษณ์ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ สรุปได้ว่า งานป้องกันเป็นการให้บริการนอกหน่วยงาน เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทุกคน ในการแสวงหาความร่วมมือ เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ให้ความร่วมมือสนับสนุนการปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ซึ่งจะต้องเริ่มจากการปฏิบัติหน้าที่ การกิจสำเร็จครบถ้วน เพื่อเป็นการสร้างศรัทธา ความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและสังคมยอมรับก่อน จึงจะเป็นที่มาของความร่วมมือ ร่วมใจของประชาชน และหน่วยงานที่เราต้องการ การบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามีอยู่กับทุกคนอยู่แล้ว เจ้าหน้าที่ทุกคนก็เช่นกัน การที่เรามีหลักธรรมที่จะบูรณาการนั้น ต้องมีความพร้อมเพื่อความคล่องตัว เพราะเป็นบุคคลต้องรักษากฎหมายป้องกันภัยอันตรายแก่ประชาชน และกำจัดบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคมออกไปความพร้อมที่ว่านั้นก็เปรียบเสมือนการบูรณาการหลักธรรมไปในตัวด้วย

5) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 5 จากการสัมภาษณ์ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ สรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ทุกคนมีหน้าที่อำนวยความสะดวก ป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชน ติดตามวิเคราะห์ข้อมูล การก่ออาชญากรรม อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ เช่น การแนะนำให้ประชาชนคอยสังเกตเหตุการณ์ที่ไม่ปกติ โดยการให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อการป้องกันและเฝ้าระวัง เจ้าหน้าที่ทุกคนมีหน้าที่ให้ความสะดวก ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม เสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งเพศ วัย เชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพทางสังคม

สรุปได้ว่า ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ มีการตั้งหน่วยบริการประชาชน ตั้งด่านตรวจชะลอการเกิดอุบัติเหตุ งานชุมชนมวลชนสัมพันธ์ การควบคุมผู้ต้องหา ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของงานป้องกัน การช่วยหน่วยอื่น ๆ สอดส่องคดีอาญา ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม เสมอภาค ด้วยวาจาที่เป็นประโยชน์ ตามหลักการอำนวยความปลอดภัยแก่ประชาชน ยึดความปลอดภัยของประชาชนเป็นที่ตั้ง รู้จักใส่ใจ ประพฤติสิ่งที่ประนีประนอมต่อประชาชนเป็นที่ตั้ง ในการทำงานด้านป้องกัน การปฏิบัติหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมทุกกรณี เพื่อให้เกิดความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องเป็นฝ่ายเข้าหา เพื่อรับฟังความคิดเห็น ปัญหาความเดือดร้อนอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องและถูกใจ

3. ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังต่อไปนี้

1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 1 จากการสัมภาษณ์ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร สรุปได้ว่า ต้องสื่อให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเห็นความสำคัญในงานด้านจราจร และสื่อให้ทราบว่า เมืองพัทยามีกล้องวงจรปิดเกือบ 2 พันตัวทั่วเมืองพัทยาเพื่อป้องกันภัยต่าง ๆ และสามารถนำมาเป็นหลักฐานในการกระทำความผิดได้ สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ ก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้น ไปถึงที่เกิดเหตุโดยรวดเร็ว ตามพันธระสัญญาที่หน่วยงานได้ประกาศไว้ว่า ต้องใช้กริยาวาจาที่สุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ให้ระลึกอยู่เสมอว่า ประชาชนทุกคนก็เหมือนญาติพี่น้องของเรา สิ่งไหนช่วยเขาได้ก็ต้องช่วยด้วยความเต็มใจ การนำหลักธรรมมาใช้ในการทำงาน จะต้องมีความซื่อสัตย์ และใช้คุณธรรมที่ถูกต้องเหมาะสม ซื่อตรง ซื่อสัตย์ ยึดหลักธรรม และหลักการที่ถูกต้องเป็นตัวตั้ง ไม่ใช่คุณธรรม ผิดรูปแบบ ขาดเมตตา คุณธรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ความละเอียดใจที่จะกระทำผิด ทำทุจริต หาประโยชน์ใส่ตนโดยไม่ชอบธรรม ส่วนความพร้อมเรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องมี ก็ต้องเข้าใจ เรียนรู้ ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องจึงจะนับว่าดี การบูรณาการจึงมีอยู่ในตัวของผู้ปฏิบัติอยู่แล้วเพียงแต่ว่าเราจำประพฤติดูปฏิบัติอย่างไรเท่านั้น

2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 2 จากการสัมภาษณ์ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร สรุปได้ว่า ต้องเป็นมิตรกับประชาชน โดยไม่เลือกปฏิบัติ แสดงความเห็นอกเห็นใจ เมื่อประชาชนได้รับความเดือดร้อน ไม่ใช่พูดจาด้วยถ้อยคำที่ซ้ำเติมความรู้สึก ความสูญเสีย อย่าถือว่าธุระไม่ใช่ เช่น รถชน รถเสีย รถตกถนน ก็ต้องรีบเข้าช่วยเหลือดำเนินการเบื้องต้น ด้วยความเต็มใจ ไม่บ่าเบียด และต้องใส่ใจ เรื่องของประชาชนเราต้องใส่ใจยึดประชาชนเป็นที่ตั้ง โดยหลักแล้วอาชีพและหน้าที่มันมีความหมายที่สำคัญมาก จะทำอย่างไรและให้พิทักษ์ ให้ความสงบสุขมันเกิดขึ้นในสังคม และ กับประชาชนทั้งหลาย เพราะฉะนั้นเราต้องรู้จักเมตตา รู้จักรักประชาชน พอรู้จักรักประชาชนแล้วเราก็

ต้องการเห็นคนที่เรารักมีความสุข ฉะนั้นการทำงานตามหน้าที่มันก็จะดำเนินไปตามระเบียบของมัน และตามหลักมนุษยธรรม

3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 3 จากการสัมภาษณ์ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร สรุปได้ว่า การเป็นเจ้าหน้าที่จะต้องไม่แสดงอาการวังเหงา หาวนอน มีกลิ่นสุรา หน้าตาอิดโรย เวลาพูดจากับประชาชนขณะไประงับเหตุ ประชาชนก็จะหมดศรัทธา ขาดความเชื่อถือ จะต้องขอความร่วมมือหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน เพื่อร่วมกันจัดกิจกรรมอบรมกฎจราจรให้กับประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ หรือให้บริการประชาชนในสิ่งของที่เร่งด่วนตามจุดต่าง ๆ ที่มีการจราจร

4) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 4 จากการสัมภาษณ์ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร สรุปได้ว่า ต้องทำหน้าที่ให้ครบถ้วน พบคนวิกลจริต คนขอทาน คนเร่ร่อน นอนตามป้ายรถประจำทาง สวนสาธารณะ ต้องดำเนินการ หากปล่อยไว้จะเกิดปัญหาในภายหลัง ก็ไม่พินเป็นหน้าที่ของหน่วยงาน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากพบสิ่งผิดสังเกตก็ต้องรีบตรวจสอบ พบป้ายรถประจำทาง สะพานลอย ไม่มีแสงสว่างก็ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ พบสุภาพสตรีเดินคนเดียวเวลากลางคืนในที่เปลี่ยว ก็ต้องสอบถาม ให้คำแนะนำ พบนักท่องเที่ยวแต่งกายวาบหวมเครื่องประดับหูลุหุรา ก็ต้องคอยบอกกล่าวตักเตือนและให้คำแนะนำ

5) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 5 จากการสัมภาษณ์ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร สรุปได้ว่า ต้องช่วยแก้ปัญหาทางด้านการจราจร เพราะเมืองพัทยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคนนิยมมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก การเอาใจใส่ประชาชน การให้บริการประชาชน และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน มีความสำคัญและเป็นชื่อเสียงของเมืองพัทยา การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพต้องใช้ ความรู้ ความสามารถ เทคนิค รวมถึงประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อมาปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความถูกต้องรวดเร็ว ความสะดวกสบาย ความยุติธรรม และความเสมอภาคของประชาชน รวมเป้าหมายของหน่วยงานด้วย

สรุปได้ว่า ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้น ไปถึงที่เกิดเหตุโดยรวดเร็ว ใช้กริยา วาจา สุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน มีความอ่อนน้อม ถ่อมตน ให้ระลึกอยู่เสมอว่า ประชาชนทุกคนก็เหมือนญาติพี่น้องของเรา สิ่งไหนช่วยเขาได้ ก็ต้องช่วยด้วยความเต็มใจ แสดงความเห็นอกเห็นใจ เมื่อประชาชนได้รับความเดือดร้อน ไม่ใช่พูดจาด้วยถ้อยคำที่ซ้ำเติมความรู้สึก ให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน ไม่ดื่มของมึนเมา ขณะปฏิบัติหน้าที่ และต้องช่วยอบรมกฎจราจรให้กับประชาชน เพื่อแก้ปัญหาทางด้านการจราจร เพราะเมืองพัทยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ

4. ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังต่อไปนี้

1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 1 จากการสัมภาษณ์ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ สรุปได้ว่า เนื่องจากเมืองพัทยาคือเมืองที่มีการจัดกิจกรรมเกือบทุกอาทิตย์ เมืองพัทยาก็มีความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี เพราะเมืองพัทยามีการจัดงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ มาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจในพื้นที่ หน่วยงานอาสาสมัคร ต่าง ๆ เทศกิจ กิจการพิเศษ แม้กระทั่งมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน เมืองพัทยาก็มีความพร้อม ขอให้ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวที่จะมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา มั่นใจในการจัดงานเทศกาลต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นงานเล็กหรืองานใหญ่ระดับชาติที่มีประชาชนมาท่องเที่ยวกว่า 200,000 คน เช่น งานพลุนานาชาติเมืองพัทยา ปัญหาด้านความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวก็肯定不会เกิดขึ้นเลย

2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 2 จากการสัมภาษณ์ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ สรุปได้ว่า การให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานนั้น ถือเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่สุด เพราะเมืองพัทยาคือเมืองท่องเที่ยวอันดับต้น ๆ ของประเทศ ฉะนั้นความปลอดภัยของประชาชนและนักท่องเที่ยวถือเป็นความรับผิดชอบของทุกภาคส่วนและทุกหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นตำรวจเมืองพัทยา ตำรวจท่องเที่ยว กรมเจ้าท่า ฝ่ายปกครอง อาสาสมัครต่าง ๆ รวมถึงประชาชนในพื้นที่ ต้องร่วมมือร่วมใจกันไม่ว่าหน่วยงานไหนจะเป็นเจ้าภาพในการจัดกิจกรรม หน่วยงานที่เหลือต้องให้ความร่วมมือทุก ๆ ครั้งที่มีการร้องขอ

3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 3 จากการสัมภาษณ์ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ สรุปได้ว่า เมืองพัทยาคือเมืองที่เล็ก แต่ก็มีความสำคัญมาก เพราะเป็นเมืองที่ถูกยกย่องว่าเป็นเมืองหนึ่งในเมืองท่องเที่ยว ที่ได้รับความนิยมสูงสุดในหมู่นักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นชาวไทยหรือต่างชาติ ความปลอดภัยถือเป็นเรื่องสำคัญมากในเมืองท่องเที่ยว ถ้าเมืองพัทยามีความปลอดภัยให้แก่ผู้ที่มาท่องเที่ยวเลย ก็จะไม่มีการอยากมาท่องเที่ยว ดังนั้นทุกหน่วยงานที่อยู่ในเมืองพัทยาคือต้องร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติหน้าที่ แต่ละหน่วยงานมีหน้าที่ที่แตกต่างกัน สำหรับเรื่องความปลอดภัยของประชาชนและนักท่องเที่ยวถือว่าเป็นหน้าที่หลักของทุกหน่วยงาน ดังนั้นเราจึงต้องบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้วัตถุประสงค์บรรลุไปได้ด้วยดี

4) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 4 จากการสัมภาษณ์ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ สรุปได้ว่า เมืองพัทยามีเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงานด้วย ซึ่งงานใหญ่ ๆ ระดับประเทศ เราต้องบูรณาการร่วมกันทุกหน่วยงาน ดังนั้นการสนับสนุนในการร้องขอจากหน่วยงานอื่น หน่วยงานของเราต้องให้ความร่วมมือเต็มกำลังความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และนักท่องเที่ยว ตามจุดต่าง ๆ ขณะเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ต้องใช้กริยาวาจาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย และต้องทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวยุติถึงความปลอดภัยมากที่สุดในการมาเที่ยวในเมืองพัทยา

5) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คนที่ 5 จากการสัมภาษณ์ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ สรุปได้ว่า การจัดงานในเมืองพัทยาไม่ว่าจะเป็นงานเล็กระดับท้องถิ่น หรืองานใหญ่ระดับประเทศ เราก็จัดงานราบรื่นผ่านไปด้วยดีมาตลอด เพราะเราได้ความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่มาช่วยกันดูแลในงาน ไม่ว่าจะเป็นงานด้านจราจร, ตั้งด่านตรวจค้นอาวุธ, การบริการ การแนะนำ การช่วยเหลือประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในงานต่าง ๆ ในเมืองพัทยา ดังนั้นงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอจึงถือว่ามีความสำคัญ เพราะจะแสดงให้เห็นประชาชนรู้ถึงความสามัคคีระหว่างหน่วยงาน และจะได้มีความเชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัยของเมืองพัทยามีความปลอดภัยอย่างสูงสุด

สรุปได้ว่า ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ เมืองพัทยาคือเมืองที่มีการจัดกิจกรรมเกือบทุกอาทิตย์ ดังนั้นหน่วยงานของเราต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ อย่างเต็มที่และสุดความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายปกครอง ตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจในพื้นที่ หน่วยงานอาสาสมัครต่าง ๆ แม้กระทั่งมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน เมืองพัทยาต้องให้ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว ที่จะมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา มั่นใจในความปลอดภัยทั้งชีวิต และทรัพย์สินของตนเอง และครอบครัว ความปลอดภัยถือเป็นเรื่องสำคัญมากในเมืองท่องเที่ยว ถ้าเมืองพัทยาไม่มีความปลอดภัยให้แก่ผู้ที่มาท่องเที่ยวเลย ก็จะไม่มีการอยากมาท่องเที่ยว ดังนั้นทุกหน่วยงานที่อยู่ในเมืองพัทยาต้องร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติหน้าที่ แต่ละหน่วยงานมีหน้าที่ที่แตกต่างกัน สำหรับเรื่องความปลอดภัยของประชาชนและนักท่องเที่ยวถือว่าเป็นหน้าที่หลักของทุกหน่วยงาน ดังนั้นเราจึงต้องบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้วัตถุประสงค์บรรลุไปได้ด้วยดี

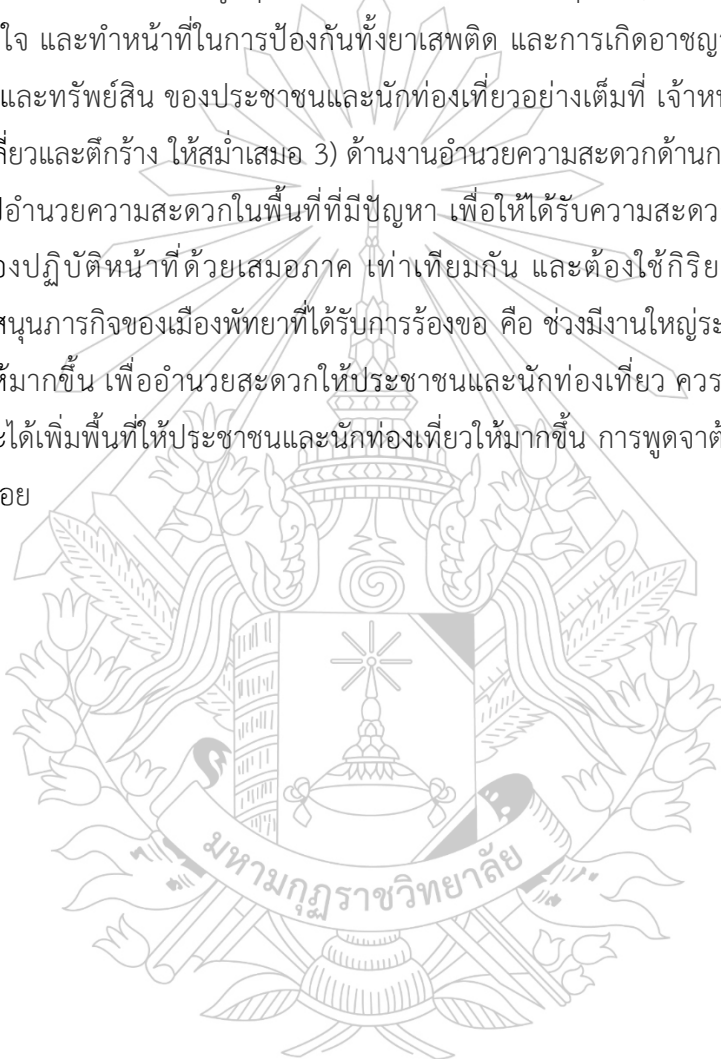
4.4 สรุป

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร รองลงมาคือ ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ตามลำดับ

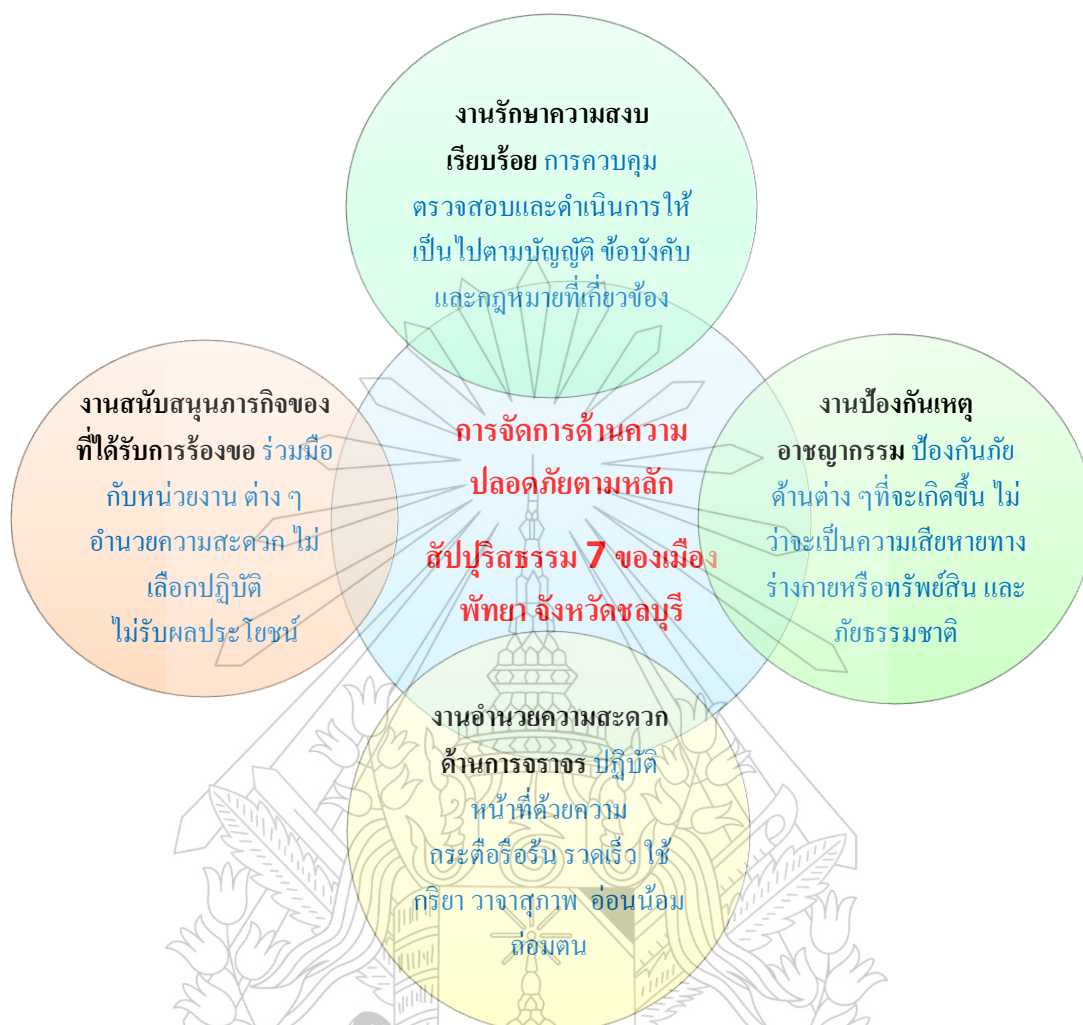
การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่อายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่เพศ และระดับ

การศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

มีข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นในแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทธยา คือเจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้ทั้งความปลอดภัย และความมั่นใจแก่ประชาชน จึงควรมีจำนวนเจ้าหน้าที่มาอำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ให้ทั่วถึง เจ้าหน้าที่ต้องประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เช่น ไม่ควรดื่มสุราหรือของมึนเมาให้ประชาชนเห็น, ใช้อาวุธสภาพเรียบร้อยขณะที่พูดคุยกัน 2) ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ คือเจ้าหน้าที่ต้องใส่ใจ และทำหน้าที่ในการป้องกันทั้งยาเสพติด และการเกิดอาชญากรรม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ เจ้าหน้าที่ต้องคอยออกตรวจตราในที่เปลี่ยวและตึกร้าง ให้สม่ำเสมอ 3) ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร คือ ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ไปอำนวยความสะดวกในพื้นที่ที่มีปัญหา เพื่อให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น เจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยเสมอภาค เท่าเทียมกัน และต้องใช้กิริยาท่าทางที่สุภาพ 4) ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทธยาที่ได้รับการร้องขอ คือ ช่วงม้งงานใหญ่ระดับนานาชาติควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว ควรจัดให้มีร้านค้าให้น้อยลง เพราะจะได้เพิ่มพื้นที่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น การพูดจาต้องยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย

องค์ความรู้จากการวิจัย

แผนภาพที่ 4.1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัตยา จังหวัดชลบุรี อธิบาย
ได้ว่า

ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัตยา เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเรื่องความ
ปลอดภัย แก่ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว ทำได้เป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่เข้มงวดกวดขัน ในการ
ตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข และสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
ความยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาสุภาพเรียบร้อย เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ เพื่อ

ประโยชน์แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างเต็มความสามารถ เจ้าหน้าที่มีเพียงพอในการให้บริการ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อเพิ่มความอุ่นใจให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยว

ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ เจ้าหน้าที่สายตรวจออกตรวจตราตามท้องที่ ชุมชน และแหล่งบันเทิงต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เจ้าหน้าที่ไปถึงที่เกิดเหตุอย่างรวดเร็ว สามารถระงับเหตุ และแก้ปัญหาด้วยกริยาและวาจาอันเป็นมิตร เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันตนเองเพื่อลดช่องทางการกระทำผิดของคนร้าย ตลอดจนมีการรณรงค์ และป้องกันปราบปรามยาเสพติด เจ้าหน้าที่ตั้งจุดตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะต้องสงสัย มีจุดตรวจที่ชัดเจน และสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชน เจ้าหน้าที่มีการตรวจค้น และจับกุมแหล่งอบายมุขอย่างจริงจังต่อเนื่อง มีการกวาดล้างการเปิด-ปิด สถานบริการต่างๆ ในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร เจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกในการจราจรในพื้นที่ที่มีปัญหา และจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ด้านวินัยจราจร เจ้าหน้าที่จัดการเส้นทางการจราจร ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน เจ้าหน้าที่มีเพียงพอในการปฏิบัติงานในช่วงเร่งด่วน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขการจราจร เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วยความเสมอภาคเท่าเทียม ตรงไปตรงมา ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่เอื้อประโยชน์ และไม่รับผลประโยชน์ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนด้วยกริยาจากที่สุภาพ เรียบร้อยจึงทำให้ประชาชนอุ่นใจ

ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ เจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และนักท่องเที่ยว ตามจุดต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชน และนักท่องเที่ยวด้วยกริยาจากที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย เจ้าหน้าที่ได้มีการจัดการด้านความปลอดภัยให้แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม เจ้าหน้าที่มีเพียงพอในการปฏิบัติงานในแต่ละครั้ง และให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน เจ้าหน้าที่ได้นำเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น เครื่อง Walk Through Metal Detector เพื่อตรวจค้นอาวุธต่าง ๆ , จักรถโมบายเคลื่อนที่ (รถล้อวงจรปิดเคลื่อนที่) ซึ่งเป็นมาตรฐานสากลมาใช้ ประชาชนและนักท่องเที่ยวจึงรู้สึกถึงความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาขอบเขตเนื้อหาในการวิจัย รวมถึงการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ของประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว ที่มาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 4,410 คน (จากสถิติในการแจ้งเหตุด้านความไม่สงบ และความไม่ปลอดภัย ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2567 - มีนาคม 2568) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 367 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา 2) ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ 3) ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และ 4) ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที และสถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว สรุปผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 มีอายุ 38 - 47 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 อาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 ตามลำดับ

5.1.2 การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวม และจำแนกในแต่ละด้าน

พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.60) รองลงมาคือ ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.59) และด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.57) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.60) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

1) **ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา** พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาสุภาพเรียบร้อย ($\bar{X}=4.66$, S.D.=0.61) รองลงมา คือ มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการให้บริการ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยตลอด 24 ชั่วโมง ($\bar{X}=4.64$, S.D.=0.62) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่เข้มงวดกวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข และสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.67) ตามลำดับ

2) **ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ** พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการตรวจค้นและจับกุมแหล่งอบายมุขอย่างจริงจังต่อเนื่อง มีการกวดขันการเปิด-ปิด สถานบริการต่างๆ ในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.65) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันตนเอง เพื่อลดช่องทางการกระทำผิดของคนร้าย ตลอดจนมีการรณรงค์ และป้องกันปราบปรามยาเสพติด ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.63) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ตั้งจุดตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะต้องสงสัย มีจุดตรวจที่ชัดเจน และสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชน ($\bar{X}=4.59$, S.D.=0.67) ตามลำดับ

3) **ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร** พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจรโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกในด้านการจราจรในพื้นที่ที่มีปัญหา และจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนด้านวินัยจราจร ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.65) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน ด้วยกริยาจากที่สุภาพ เรียบร้อย ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.63) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วยความเสมอภาคเท่าเทียม ตรงไปตรงมา ไม่เลือกปฏิบัติไม่เอื้อประโยชน์ และไม่รับผลประโยชน์ ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.66) ตามลำดับ

4) **ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ** พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, $S.D.=0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชน และนักท่องเที่ยวด้วยกริยาจาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย ($\bar{X}=4.64$, $S.D.=0.61$) รองลงมา คือ มีการจัดการด้านความปลอดภัยให้แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.63$, $S.D.=0.63$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการปฏิบัติงานในแต่ละครั้ง และให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน ($\bar{X}=4.58$, $S.D.=0.69$) ตามลำดับ

5.1.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชนที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่เพศ และระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม

และภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

5.1.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

1. ข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ คือ

1) **ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา** พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ดังนี้ 1) เจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้ทั้งความปลอดภัย และความมั่นใจแก่ประชาชน จึงควรมีจำนวนเจ้าหน้าที่มาอำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ให้ทั่วถึง จำนวน 10 คน 2) เจ้าหน้าที่ต้องประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เช่น ไม่ควรดื่มสุราหรือของมีเมาให้ประชาชนเห็น, ใช้อาวุธปืนหรือวัตถุอันตรายที่ผิดกฎหมาย จำนวน 6 คน

2) **ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ** พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ดังนี้ 1) เจ้าหน้าที่ต้องใส่ใจ และทำหน้าที่ในการป้องกันทั้งยาเสพติด และการเกิดอาชญากรรม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ จำนวน 6 คน 2) เจ้าหน้าที่ต้องคอยออกตรวจตราในที่เปลี่ยวและตึกร้าง ให้สม่ำเสมอ จำนวน 4 คน

3) **ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร** พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ดังนี้ 1) ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ไปอำนวยความสะดวกในพื้นที่ที่มีปัญหา เพื่อให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว

มากขึ้น จำนวน 15 คน 2) เจ้าหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยเสมอภาค เท่าเทียมกัน และต้องใช้กิริยา ท่าทางที่สุภาพ จำนวน 4 คน

4) **ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ** พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมือง พัทยา จังหวัดชลบุรี ดังนี้ 1) ช่วงมีงานใหญ่ระดับนานาชาติควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว จำนวน 11 คน 2) ควรจัดให้มีร้านค้าให้น้อยลง เพราะจะได้เพิ่ม พื้นที่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น จำนวน 7 คน 3) การพูดจาต้องยิ้มแย้มแจ่มใส และ สุภาพเรียบร้อย จำนวน 4 คน

2. **ข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์** เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ที่ได้จากการสัมภาษณ์ ดังนี้

1) **ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา** เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้น ไปถึงที่เกิดเหตุโดยรวดเร็ว ใช้กิริยา วาจา สุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน มีความอ่อนน้อม ถ่อมตน ให้ระลึกอยู่เสมอว่า ประชาชนทุกคนก็เหมือนญาติพี่น้องของเรา สิ่งไหนช่วย เขาได้ ก็ต้องช่วยด้วยความเต็มใจ แสดงความเห็นอกเห็นใจ เมื่อประชาชนได้รับความเดือดร้อน ไม่ใช่ พูดจาด้วยถ้อยคำที่ซ้ำเติมความรู้สึก ให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน พร้อมหาทางออกให้แก่ประชาชน

2) **ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ** มีการตั้งหน่วยบริการประชาชน ตั้งด่านตรวจชะลอการเกิดอุบัติเหตุและอาชญากรรมร่วมกับฝ่ายปกครอง และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในพื้นที่ให้บ่อยขึ้น งานชุมชนมวลชนสัมพันธ์ งานสื่อสาร งานควบคุมผู้ต้องหาส่งให้กับสภ.เมืองพัทยา ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยเรา การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม เสมอภาค ด้วยวาจาที่เป็นประโยชน์ตามหลักการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ยึดความปลอดภัยของประชาชนเป็นที่ตั้ง รู้จักให้ รู้จักใส่ใจ ประพฤติสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อประชาชนมาเป็นที่ตั้งในการทำงานการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันเหตุอาชญากรรมทุกกรณี เพื่อให้เกิดความปลอดภัย มีประสิทธิภาพยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง เจ้าหน้าที่ต้องเป็นฝ่ายเข้าหา เพื่อรับฟังความคิดเห็น ปัญหาความเดือดร้อนอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาได้อย่าง ถูกต้อง และถูกใจ

3) **ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร** การปฏิบัติงานจราจร รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการจราจร วางแผน อำนวยความสะดวก ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลงานด้านการจราจร ป้องกันและลดการเกิดอุบัติเหตุ ช่วงเช้าปฏิบัติหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่นักเรียน หน้า โรงเรียน เด็กข้ามถนนก็เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ที่ต้องอำนวยความสะดวก รวมทั้งอบรมบรรยายให้ ความรู้ตามสถานศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบ ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร ระเบียบ ข้อบังคับ สัญญาณ จราจร และเครื่องหมายจราจรต่าง ๆ แก่นักเรียนและประชาชน แก้ไขปัญหาจราจรในช่วงโมงเร่งด่วน และภาวะปกติ หรือในกรณีมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น พร้อมทั้งตรวจสอบสภาพการจราจรในถนนสายต่างๆ และบังคับ ใช้กฎหมายจราจรกับผู้ขับขี่ยานพาหนะ

4) **ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ** เนื่องจากเมืองพัทยาเป็น เมืองที่มีการจัดกิจกรรมเกือบทุกอาทิตย์ ดังนั้นหน่วยงานของเราต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน ต่างๆ อย่างเต็มที่และสุดความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายปกครอง ตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจในพื้นที่

หน่วยงานอาสาสมัครต่าง ๆ แม้กระทั่งมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน เมืองพัทยาต้องให้ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว ที่จะมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา มั่นใจในความปลอดภัยทั้งชีวิต และทรัพย์สินของตนเองและครอบครัว

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่ควรนำมาอภิปรายผลในครั้งนี้มีหลายประเด็นด้วยกัน ผู้วิจัยขอเสนอตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

5.2.1 การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อภิปรายได้ว่า เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเรื่องความปลอดภัย แก่ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งเข้มงวดกวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข และสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นอย่างดี และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาสุภาพเรียบร้อย มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ และยังมีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการให้บริการ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยตลอด 24 ชั่วโมง เจ้าหน้าที่สายตรวจออกตรวจตราตามท้องที่ ชุมชน และแหล่งบันเทิงต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เวลาเข้าระงับเหตุ และแก้ปัญหาด้วยกิริยาและวาจาอันเป็นมิตร ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันตนเองเพื่อลดช่องทางการกระทำผิดของคนร้าย ตลอดจนมีการรณรงค์ และป้องกันปราบปรามยาเสพติด พร้อมทั้งตั้งจุดตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะต้องสงสัย มีจุดตรวจที่ชัดเจน และ จับกุมแหล่งอบายมุขอย่างจริงจังต่อเนื่อง จัดเจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกในการจราจรในพื้นที่ที่มีปัญหา และจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ด้านวินัยจราจร จัดเส้นทางจราจรเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการปฏิบัติงานในช่วงเร่งด่วน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขการจราจร เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วยความเสมอภาคเท่าเทียม ตรงไปตรงมา ไม่เลือกปฏิบัติไม่เอื้อประโยชน์ และไม่รับผลประโยชน์ พร้อมทั้งปฏิบัติต่อประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนด้วยกิริยาและวาจาที่สุภาพ เรียบร้อย มีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และนักท่องเที่ยว ตามจุดต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เจ้าหน้าที่มีกิริยาและวาจาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น เครื่อง Walk Through Metal Detector เพื่อตรวจค้นอาวุธต่าง ๆ จัดรถโมบายเคลื่อนที่ (รถกล้องวงจรปิดเคลื่อนที่) ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล จึงรู้สึกถึงความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ชร คล่องแคล่ว, ทักษกร แสงทองดี, สุปจน์ บุญวิเศษ (2566, หน้า273) ได้กล่าวไว้ว่า ความปลอดภัยของประชาชนในชุมชนเป็นความจำเป็นพื้นฐานที่จะต้องถูกกำหนดให้เป็นสิทธิที่ประชาชนควรจะมีพึงได้ และรัฐต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการตามสิทธินั้น และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของในชุมชนเป็นกระบวนการในระดับท้องถิ่นระดับชาติและระดับนานาชาติ ที่ประชาชนชุมชนรัฐบาลและองค์กรอื่น ๆ รวมทั้งภาคธุรกิจและองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาลมาใช้เพื่อพัฒนาความยั่งยืนของความปลอดภัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1) ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเรื่องความปลอดภัย แก่ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว ทำได้เป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่เข้มงวดกวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข และสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็น

อย่างดี เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาสุภาพเรียบร้อย เจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างเต็มความสามารถ เจ้าหน้าที่ที่มีเพียงพอในการให้บริการ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อเพิ่มความอุ่นใจให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนิทเดช จินตนา, อารีวรรณ หัสดิน (2563, หน้า35) กล่าวว่า ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมาย อาทิ 1) ปัญหาการทำร้ายร่างกาย เช่น ข้าราชการท่องเที่ยวชาวเช็กถูกรุมทำร้ายร่างกายที่วอร์กกิ้งสตรีทจากการไม่ยอมจ่ายค่าเหล้า 2) ปัญหาแท็กซี่ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ เช่น ข้าราชการท่องเที่ยวชาวชาวจีน 4 คน ขึ้น แท็กซี่มอเตอร์จากแอร์พอร์ตลิงค์สถานีพญาไท ไปลงที่โรงแรมธาราเพลส ถนนสามเสน ถูกเรียกเก็บค่าโดยสารจำนวน 2,540 บาท 3) ปัญหาการจัดการการท่องเที่ยวที่ด้อยประสิทธิภาพ เช่น เหตุการณ์ทัวร์ศูนย์เหรียญ 4) ปัญหาการโกงราคานักท่องเที่ยวเกินกว่าความเป็นจริงทั้งในร้านอาหาร ของฝาก ของที่ระลึก ค่าทำกิจกรรมต่างๆ ฯลฯ โดยเหตุการณ์ที่ได้ยกตัวอย่างมานั้นเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้น และสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ยังคงเป็นปัญหาสำหรับภาคการท่องเที่ยวเสมอมา และเพิ่มขึ้นอยู่ตลอด

2) ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า เจ้าหน้าที่สายตรวจออกตรวจตราตามท้องที่ ชุมชน และแหล่งบันเทิงต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เจ้าหน้าที่ไปถึงที่เกิดเหตุอย่างรวดเร็ว สามารถระงับเหตุ และแก้ปัญหาด้วยกริยาและวาจาอันเป็นมิตร เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันตนเองเพื่อลดช่องทางการกระทำผิดของคนร้าย ตลอดจนมีการณรงค์ และป้องกันปราบปรามยาเสพติด เจ้าหน้าที่ตั้งจุดตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะต้องสงสัย มีจุดตรวจที่ชัดเจน และสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชน เจ้าหน้าที่มีการตรวจค้น และจับกุมแหล่งอบายมุขอย่างจริงจังต่อเนื่อง มีการกวาดล้างการเปิด-ปิด สถานบริการต่างๆ ในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธิศักดิ์ พิริยะภิญโญ และ ภูมิร ชันธะหัตถ์ (2568, หน้า426) กล่าวว่า การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พบว่า สาเหตุแห่งอาชญากรรมโดยทั่วไปมักเกิดจากปัจจัยหลายปัจจัยทั้งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม และวัฒนธรรม ปัจจัยทางด้านการขาดการศึกษาของประชาชน ตลอดจนปัจจัยทางด้านอิทธิพลของสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ

3) ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า เจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกในการจราจรในพื้นที่ที่มีปัญหา และจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ด้านวินัยจราจร เจ้าหน้าที่จัดการเส้นทางการจราจร ได้รับความสะดวกรวดเร็ว ให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน เจ้าหน้าที่มีเพียงพอในการปฏิบัติงานในช่วงโมงเร่งด่วน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขการจราจร เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วยความเสมอภาคเท่าเทียม ตรงไปตรงมา ไม่เลือกปฏิบัติไม่เอื้อประโยชน์ และไม่รับผลประโยชน์ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนด้วยกริยาจากที่สุภาพ เรียบร้อยจึงทำให้ประชาชนอุ่นใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศกร สวัสดิ์จันทร์ และเพชร สันทัด (2564) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทหน้าที่ของตำรวจจราจรในการจัดการความปลอดภัยและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในเขตกรุงเทพมหานคร ยุคไทยแลนด์ 4.0 ได้กล่าวว่า ปัจจุบันปัญหาการกำหนดให้ลดจำนวนการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ

การจราจรทางถนนถือเป็นความก้าวหน้าครั้งสำคัญต่อประเด็นความปลอดภัยทางถนน อันสะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับมากขึ้นว่า การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุการจราจรทางถนน เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของการเสียชีวิตทั่วโลกและเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตของผู้มีอายุระหว่าง 15-29 ปี นอกเหนือจากนั้นมากกว่าร้อยละ 50 ของผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนเป็นกลุ่มคนเดินเท้า ผู้ใช้รถใช้จักรยานยนต์หากไม่มีการวางแผนป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนในประเทศที่ยากจนถึงปานกลางจะสูงขึ้นเป็นสองเท่าในปี ค.ศ. 2020 (พ.ศ.2563) อีกทั้งอุบัติเหตุการจราจรทางถนนยังเป็นภาระหนักทางเศรษฐกิจของประเทศและครอบครัวอีก

4) ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า เจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวตามจุดต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชน และนักท่องเที่ยวด้วยกริยาวาจาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย เจ้าหน้าที่ได้มีการจัดการด้านความปลอดภัยให้แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม เจ้าหน้าที่มีเพียงพอในการปฏิบัติงานในแต่ละครั้ง และให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน เจ้าหน้าที่ได้นำเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น เครื่อง Walk Through Metal Detector เพื่อตรวจค้นอาวุธต่าง ๆ, จักรถโมบายเคลื่อนที่ (รถกล้องวงจรปิดเคลื่อนที่) ซึ่งเป็นมาตรฐานสากลมาใช้ ประชาชนและนักท่องเที่ยวจึงรู้สึกถึงความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์คณัย ปริงฤทธิ์ ,กรรณิกา กุกุดเรือ (2562, หน้า228) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนปลอดภัย สามารถสร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การให้ความสำคัญกับคุณภาพของสภาพแวดล้อม ทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรม และความปลอดภัยในการท่องเที่ยว รวมถึงวิถีชีวิตท้องถิ่น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมเยือนประเทศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ให้ความสำคัญ เพราะหากการบริหารจัดการการท่องเที่ยวไม่มีประสิทธิภาพและไม่ปลอดภัย จะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการท่องเที่ยวได้

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

เพศ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

อายุ โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุน

ภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

ระดับการศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

อาชีพ โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

รายได้ โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

1) จากสมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย อภิปรายได้ว่า ถึงแม้จะมีเพศที่ต่างกัน แต่โดยรวมความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเลย สามารถเข้าใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ละหน่วยงานว่ามีการปฏิบัติหน้าที่ได้ดีและเหมาะสม ให้คำแนะนำเรื่องความปลอดภัย แก่ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่เข้มงวดกวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข และสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันตนเองเพื่อลดช่องทางการกระทำผิดของคนร้าย ตลอดจนมีการรณรงค์ และป้องกันปราบปราม ยาเสพติดได้เป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ตั้งจุดตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะต้องสงสัย มีจุดตรวจที่ชัดเจน และสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาสุภาพเรียบร้อย เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างเต็มความสามารถ เจ้าหน้าที่มีเพียงพอในการให้บริการ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อเพิ่มความอุ่นใจให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ชร คล่องแคล่ว, ทักษกร แสงทองดี, สุพจน์ บุญวิเศษ (2566, หน้า273) ได้กล่าวไว้ว่า ความปลอดภัยของประชาชนในชุมชนเป็นความจำเป็นพื้นฐานที่จะต้องถูกกำหนดให้เป็นสิทธิที่ประชาชนควรจะมีพึงได้ และรัฐต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการตามสิทธินี้ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของในชุมชน

เป็นกระบวนการในระดับท้องถิ่นระดับชาติและระดับนานาชาติ ที่ประชาชนชุมชนรัฐบาลและองค์กรอื่น ๆ รวมทั้งภาคธุรกิจและองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาลนำมาใช้เพื่อพัฒนาความยั่งยืนของความปลอดภัย

2) จากสมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน อภิปรายได้ว่า อายุ แตกต่างกันมีส่วนในการพัฒนาการด้านวุฒิภาวะและแรงจูงใจ แต่ละช่วงอายุมีระดับวุฒิภาวะทางอารมณ์และจิตใจแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อการทำงานในเชิงคุณภาพโดยตรง ผู้ที่มีอายุมากกว่ามักผ่านประสบการณ์ทำงานหลากหลาย มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และรู้เป้าหมายในการทำงานของเจ้าหน้าที่แต่ละองค์กรชัดเจนได้มากกว่าผู้ที่อายุน้อย ซึ่งยังอ่อนประสบการณ์อาจยังไม่รู้ความหมายในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละองค์กร ผู้ที่มีอายุมากกว่ามักสามารถวิเคราะห์ปัญหาและตัดสินใจได้รอบคอบมากขึ้น ขณะที่ผู้ที่มีอายุน้อยอาจยังขาดกรอบการคิดเชิงระบบ และมักใช้การตัดสินใจแบบฉับพลันเชิงวิเคราะห์รัฐศาสตร์และองค์การจากมุมมองของวิชารัฐศาสตร์เชิงพฤติกรรม และทฤษฎีองค์การอายุสัมพันธ์กับรูปแบบพฤติกรรมทาง สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อความสามารถในการประยุกต์การใช้หลักธรรมเข้ามาประกอบในการปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธีศักดิ์ พิริยะบุญโญ และภมร ชันชะหัดต์ (2568, หน้า426) กล่าวว่า การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พบว่า สาเหตุแห่งอาชญากรรมโดยทั่วไปมักเกิดจากปัจจัยหลายปัจจัยทั้งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม และวัฒนธรรม ปัจจัยทางด้านการศึกษาของประชาชน ตลอดจนปัจจัยทางด้านอิทธิพลของสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ

3) จากสมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ได้มีความคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ไปในทิศทางเดียวกัน และยอมรับคำแนะนำเรื่องความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ ที่แนะนำให้แก่ประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งได้เข้มงวดกวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข และสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นอย่างดี และเจ้าหน้าที่สายตรวจออกตรวจตราตามท้องที่ ชุมชน และแหล่งบันเทิงต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ตั้งจุดตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะต้องสงสัย มีจุดตรวจที่ชัดเจน และ จับกุมแหล่งอบายมุขอย่างจริงจังต่อเนื่อง จัดเจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกในการจราจรในพื้นที่ที่มีปัญหา และจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่

ประชาชน ด้านวินัยจราจร จัดเส้นทางจราจรเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการปฏิบัติงานในช่วงโมงเร่งด่วน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขการจราจร เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วยความเสมอภาคเท่าเทียม ตรงไปตรงมา ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่เอื้อประโยชน์ และไม่รับผลประโยชน์ พร้อมทั้งปฏิบัติต่อประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนด้วยกริยาวาจาที่สุภาพ ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล ประชาชนจึงรู้สึกถึงความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนิทเดช จินตนา, อาริวรรณ หัสดิน (2563, หน้า40) กล่าวไว้ว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็ได้มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการทดแทนอุตสาหกรรมการผลิตในการดึงดูด เม็ดเงินจากต่างชาติเข้าสู่ประเทศไทย โดยถูกกำหนดให้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงทำให้ประเทศไทยกำหนดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ขึ้นโดยแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2560-2564 นั้นมีวิสัยทัศน์ที่จะพัฒนาประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลกที่เติบโตอย่างมีดุลยภาพ ดังนั้นเองทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว หรือ ตำรวจท่องเที่ยว หน่วยงานในสังกัดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐที่ได้จัดตั้งขึ้น เพื่อปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศและอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวทั่วราชอาณาจักร ซึ่งวิสัยทัศน์ของกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยวก็คือ “มุ่งมั่นสร้างความมั่นคงให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยการสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย ให้แก่นักท่องเที่ยว ด้วยมาตรฐานการปฏิบัติที่ทันสมัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง” สิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้ทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในระดับดี

4) จากสมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน อภิปรายได้ว่า เหตุใดอาชีพต่างกัน จึงส่งผลให้การตัดสินใจในเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน อาชีพส่งผลต่อแรงจูงใจภายใน ซึ่งประชาชนและนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยาก็มีหลากหลายอาชีพ แต่ละอาชีพก็มีการทำงานที่แตกต่างกันไป บุคคลที่มีอาชีพที่ดีก็ย่อมมีประสบการณ์การในการทำงานมาก เพราะบางอาชีพก็ได้ร่วมงานกับบุคคลที่อาชีพต่างกัน ดังนั้นมักมีความเข้าใจต่อการจัดการด้านความปลอดภัยมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย เพราะได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ได้เผชิญปัญหาและมีโอกาสแก้ไข จึงเกิดการพัฒนาด้านทัศนคติแรงจูงใจ และความตั้งใจ ซึ่งเป็นรากฐานในการพิจารณาในหน้าที่การทำงานของบุคลากรแต่ละหน่วยงานมากกว่า ขณะที่ผู้มีอาชีพที่ด้อยกว่าประสบการณ์ก็น้อยตาม อาจยังไม่เห็นภาพรวมของค่าการจัดด้านความปลอดภัยของเมืองพัทยา หรือยังไม่มี ความมั่นใจในการตัดสินใจในการกรอกข้อมูลทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม

และภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ดังนั้นประสบการณ์สอนให้คนมีวุฒิภาวะและจดจ่อกับเป้าหมายมากขึ้น จึงเป็นข้อแตกต่างของแต่ละอาชีพต่อความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันทิกา หิรัญเทศ (2554, หน้า 26-28) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่นำไปสู่ความไม่ปลอดภัยของนักท่องเที่ยวว่ามักเกิดจากประเด็นปัญหา ดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างชนชาติ การดำเนินชีวิต ขนบธรรมเนียม และประเพณีระหว่างนักท่องเที่ยว และประชาชนในท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน อาจนำมาซึ่งความไม่เข้าใจกันและกัน เช่น การจับศีรษะของชาวตะวันตกอาจทำให้เกิดความไม่พอใจของประชาชนในท้องถิ่น และมีผลต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

2. รถรับจ้างทั่วไป รถรับจ้างที่ไม่มีมิเตอร์ โกงราคาค่าโดยสารหรือรับจ้างไปส่งนักท่องเที่ยวเฉพาะที่ คิดราคาเกินความเป็นจริงหรือการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยว และรถรับจ้างไม่เข้าใจกันในเรื่องการต่อรองราคา เช่น ตกลงค่าจ้างราคาหนึ่ง เมื่อเสร็จสิ้นการเดินทางคิดค่าจ้างเหมารถอีกราคาหนึ่ง ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกเสียเปรียบเกิดความรู้สึกที่ไม่ดี และไม่รู้สึกประทับใจในการให้บริการ

3. ปัญหาการก่อความเดือดร้อนรำคาญบริเวณสถานีรถไฟ สถานีขนส่ง สนามบิน ผู้ขับขีรถรับจ้างทุกประเภทตามตื้อยื้อแย่งรถกวนผู้โดยสารให้มาใช้บริการรถของตน ทำให้เกิดภาพพจน์ที่ไม่ดีในสายตานักท่องเที่ยว โดยภาพรวมบริเวณสถานที่สำคัญมีนักท่องเที่ยวหนาแน่นมีพ่อค้าแม่ค้าขายของที่ระลึกเสนอขายสินค้าในลักษณะตามตื้อ ยัดเยียดการซื้อ บางครั้งมีการทะเลาะกันเองของกลุ่มผู้ขายของที่ระลึก ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่นักท่องเที่ยว

4. ปัญหาทรัพย์สินสูญหาย เช่น ลืมทรัพย์สินไว้บนรถโดยสารประจำทาง ลืมทรัพย์สินไว้ตามสถานที่ท่องเที่ยวขณะเดินทางท่องเที่ยว และทรัพย์สินสูญหายในที่พัก ฯลฯ

5. ปัญหาการลักทรัพย์ ปัญหานี้เกิดขึ้นตามสถานที่บูชาสักการะต่าง ๆ ซึ่งมีระเบียบว่านักท่องเที่ยวจะต้องถอดรองเท้าไว้ด้านนอกของสถานที่นั้น ๆ ทำให้พวกมิจฉาชีพฉวยโอกาสขโมยรองเท้าของนักท่องเที่ยว ขณะที่นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมด้านในสิ่งก่อสร้างนั้น ๆ

6. ปัญหาการฉกชิงวิ่งราวทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ขณะที่นักท่องเที่ยวขึ้นจักรยานหรือเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งชุมชน ปัญหานี้จะเกิดจากนักท่องเที่ยวเช่าจักรยานตามร้านบริการทั่วไปเพื่อขึ้นจักรยานท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ นักท่องเที่ยววางกระเป๋าทรัพย์สินไว้ที่ตะกร้าหน้ารถ โดยคนร้าย 2 คนจะใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะตระเวนไปตามที่เปลี่ยว เมื่อพบว่า นักท่องเที่ยวขึ้นจักรยานท่องเที่ยวตามลำพัง พวกมิจฉาชีพจะฉวยโอกาสวิ่งราวเอาทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวไป

7. ปัญหาความนิยมของนักท่องเที่ยวในการอาศัยหนังสือนำเที่ยว หนังสือนำเที่ยวบางเล่มซึ่งจัดพิมพ์มานาน นักท่องเที่ยวใช้ข้อมูลในหนังสือนำเที่ยวเป็นเพื่อนเดินทาง และเข้าพักในโรงแรมที่ไม่มีการจัดการในการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว ทำให้ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวสูญหายในที่พักหรือเดินทางท่องเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวในยามวิกาล โดยส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวไม่คำนึงถึงความปลอดภัย

8. ปัญหาเสพติด ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่เป็นภัยต่อสังคม พ่อค้ายาเสพติดที่แฝงมาในฐานะนักท่องเที่ยวหรือเดินทางมาเพื่อเสพยาเสพติดหรือเพื่อมาจำหน่ายยาเสพติด ฯลฯ ล้วนก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาทั้งสิ้น ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทและคดีอาญาอื่น ๆ ได้

9. มัคคุเทศก์นอกกฎหมาย ตามพ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535 กำหนดให้มัคคุเทศก์ทุกคนต้องมีใบอนุญาตการประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ และต้องมีบัตรอนุญาตทุกเวลาที่มีการตรวจตรา ในปัจจุบันปัญหามัคคุเทศก์นอกกฎหมายลดน้อยลงมาก เนื่องจากมีข้อบังคับให้มัคคุเทศก์แขวนหรือติดบัตรเมื่อปฏิบัติงานนำเที่ยว เป็นการสะดวกในการตรวจตรา และควบคุมมัคคุเทศก์ที่ไม่ถูกกฎหมาย

10. การฆาตกรรม ปัญหาคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว เป็นคดีที่รุนแรงและครึกโครมเป็นอย่างมาก แม้ว่าคดีดังกล่าวจะเกิดขึ้นนาน ๆ ครั้งก็ตาม แต่เป็นที่สนใจของสื่อสารมวลชนที่จะกระจายข่าวทั้งในประเทศ และต่างประเทศ คดีเหล่านี้อาจเกิดขึ้นจากการชิงทรัพย์ การทะเลาะวิวาท ข่มขืน และขัดผลประโยชน์ ฯลฯ ทำให้เสียภาพพจน์การท่องเที่ยว

11. การหลอกลวง ปัญหาหลอกลวงในการซื้อขายอัญมณี บริษัทนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ตกลงกันไว้ และบริษัทนำเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยว ฯลฯ สำหรับร้านค้าอัญมณีจะมีเครือข่ายปฏิบัติการขายกับมัคคุเทศก์ ให้นำนักท่องเที่ยวเข้าร้านค้าที่มัคคุเทศก์ และคนขับรถได้รับประโยชน์ ส่วนแบ่งค่านายหน้าหรือค่าน้ำ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว คือ การขายอัญมณีในราคาที่เกินกว่าความเป็นจริงมาก นำอัญมณีปลอมมาขายให้ลูกค้า โดยนำอัญมณีมาส่องไฟให้ลูกค้าชมเกิดประกายสวยงาม ชาวต่างประเทศที่ดูอัญมณีไม่เป็นจะถูกหลอกให้ซื้อ เป็นต้น

12. กลุ่มต้มตุ๋น เช่น ผู้ขายประเภทสองที่หากินกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยวิธีเข้าไปเป็นมิตรตีตัวให้สนิทสนมแล้วชวนกันไปดื่มเหล้า และใส่ยาสลบลงไปในเหล้าให้นักท่องเที่ยวดื่ม เมื่อนักท่องเที่ยวหมดสติจะขทรัพย์เงินทองของมีค่าหลบหนีไป

13. สถานเริงรมย์ สถานเริงรมย์แหล่งบันเทิงเหล่านี้เป็นที่รวมของนักท่องเที่ยวทั้งชายและหญิง พร้อมทั้งหญิงบริการ การโชว์ประเภทต่าง ๆ สถานบันเทิงท่องเที่ยวประเภทนี้จะสร้างปัญหาให้แก่นักท่องเที่ยวเสมอ เช่น การกรรโชกทรัพย์จากนักท่องเที่ยว ค่าเครื่องดื่มราคาแพง ถ้านักท่องเที่ยวไม่ยอมจ่ายจะถูกกรูมทำร้าย

14. ภาษาที่ใช้ นักท่องเที่ยวที่มาเมืองไทย มักมีปัญหาเรื่องภาษาเพราะนักท่องเที่ยวพูดภาษาไทยไม่ได้ และคนไทยพูดภาษาต่างประเทศไม่ค่อยได้เช่นกัน ทำให้เข้าใจกันยากกว่าจะรู้เรื่องต้องใช้เวลานาน การติดต่อสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวกับประชาชนในท้องถิ่น จึงเป็นเรื่องลำบากใจมากสำหรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

5) จากสมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มี

รายได้แตกต่างกันมีส่วนในการตัดสินใจเลือกที่เที่ยว ที่พัก ในราคาสูง ๆ ได้ ซึ่งมีผลต่อความปลอดภัยในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน มุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในเมืองพัทยา พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในประเทศไทยอยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านการติดโรคภัยไข้เจ็บ ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม ด้านจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานรัฐภาค ด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานเอกชน และด้านอาชญากรรม นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีเหตุผลในการเลือกเมืองพัทยาในการท่องเที่ยว แหล่งการศึกษาข้อมูลในการท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ประเภทที่พักแรม รูปแบบการเดินทาง และประสบการณ์ ในการมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา มีระดับทัศนคติต่อปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ชร คล่องแคล่ว, ทักษกร แสงทองดี, สุพจน์ บุญวิเศษ (2566, หน้า 273) ได้กล่าวไว้ว่า ความปลอดภัยของประชาชนในชุมชนเป็นความจำเป็นพื้นฐานที่จะต้องถูกกำหนดให้เป็นสิทธิที่ประชาชนควรจะมีพึงได้ และรัฐต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการตามสิทธินั้น และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของในชุมชนเป็นกระบวนการในระดับท้องถิ่นระดับชาติและระดับนานาชาติ ที่ประชาชนชุมชนรัฐบาลและองค์กรอื่น ๆ รวมทั้งภาคธุรกิจและองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐนำมาใช้เพื่อพัฒนาความยั่งยืนของความปลอดภัย

5.2.4 จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

พบว่า ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา เจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้ทั้งความปลอดภัย และความมั่นใจแก่ประชาชน จึงควรมีจำนวนเจ้าหน้าที่มาอำนวยความสะดวกให้ประชาชน และนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ให้ทั่วถึง และต้องประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เช่น ไม่ควรดื่มสุราหรือของมึนเมาให้ประชาชนเห็น ใช้วาจาสุภาพเรียบร้อยขณะที่พูดคุยกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งรัตน์ หัตถกรรม (2550, หน้า 15) ว่าได้สรุปประเด็นปัญหาความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และผลประโยชน์ของนักท่องเที่ยว ที่อาจเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวในขณะที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทย โดยผู้วิจัยจะยกตัวอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัย ดังนี้

- 1) ภัยจากการเดินทางทางบก ซึ่งนักท่องเที่ยวนิยมใช้มากกว่าการเดินทางประเภทอื่น เช่น การเดินทางโดยรถยนต์โดยสารประจำทางหรือรถทัวร์ ซึ่งสาเหตุหลักส่วนใหญ่เกิดจากความประมาทของคนขับรถ 2) ภัยจากการเดินทางทางน้ำ เช่น บรรทุกผู้โดยสารเกินอัตรา ขับเรือโดยประมาทเมาสุรา หรือขับเร็วเกินอัตราที่กำหนด โดนสิ่งกีดขวางใต้น้ำ และบนน้ำทำให้เรือเสียการทรงตัว เรือรั่วหรือชำรุด ผู้โดยสารไม่อยู่ในที่นั่งปกติขณะเรือโคลงหรือเอียง 3) ภัยจากแหล่งท่องเที่ยว เช่น พื้นที่ล่อแหลมหรือจุดที่มีความเสี่ยงสูง ที่มักจะเกิดอันตรายต่อนักท่องเที่ยว ความมีจิตสำนึกในการให้บริการด้านสุขอนามัยของผู้ประกอบการ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร น้ำดื่ม ห้องน้ำที่ควรเน้นความสะอาด 4) ภัยจากธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว ไฟไหม้ป่า เป็นต้น 5) ภัยจากยาเสพติดให้โทษ เช่น โก๋นำเที่ยวจัดหายาเสพติดให้กับนักท่องเที่ยว ผู้ค้ายาปลอมตัวปะปนเข้ามาอยู่ในกลุ่มของนักท่องเที่ยว เป็นต้น 6) ภัยที่เกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยว เช่น การดื่มสุราหรือการใช้สารเสพติดต่าง ๆ พฤติกรรมเสี่ยงซึ่งเกิดจากความประมาท และความคึกคะนอง ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักท่องเที่ยว เช่น แ้วอาหารบางชนิด การเดินทางผ่านสถานที่ที่ไม่ปลอดภัย เช่น สถานที่ที่มีการก่อสร้างโดยไม่มีป้ายเตือน

7) ปัญหาที่เกิดจากบริษัทนำเที่ยว เช่น บริษัทที่ไม่มีใบอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายขาดความรับผิดชอบ หากเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นกับนักท่องเที่ยว และปัญหาด้านการสื่อสาร

พบว่า ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ เจ้าหน้าที่ต้องใส่ใจและทำหน้าที่ในการป้องกันทั้งยาเสพติด และการเกิดอาชญากรรม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ และต้องคอยออกตรวจตราในที่เปลี่ยวและตึกร้าง ให้สม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริศักดิ์ พิริยะภิโย และภมร ชันชะหัด (2568, หน้า426) กล่าวว่า การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พบว่า สาเหตุแห่งอาชญากรรมโดยทั่วไปมักเกิดจากปัจจัยหลายปัจจัยทั้งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม และวัฒนธรรม ปัจจัยทางด้านการขาดการศึกษาของประชาชน ตลอดจนปัจจัยทางด้านอิทธิพลของสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ

พบว่า ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ไปอำนวยความสะดวกในพื้นที่ที่มีปัญหา เพื่อให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น พร้อมทั้งให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค เท่าเทียมกัน และต้องใช้กิริยาท่าทางที่สุภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร.ณิ ศรณิรัตน์ (2558) การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุการจราจรทางบกในกรุงเทพมหานคร: เขตสายไหม และการดำเนินงานแก้ไขปัญห อุบัติเหตุการจราจรของทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญห อุบัติเหตุการจราจรทางบก ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุการจราจร ทางบกในกรุงเทพมหานคร เขตสายไหม มีดังนี้ ปัจจัยด้านคน ปัจจัยด้านยานพาหนะ ปัจจัยด้านถนน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยนี้ มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างมีนัยสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุการจราจรทางบก

พบว่า ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ช่วงเวลาปฏิบัติงานใหญ่ระดับนานาชาติควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว ควรจัดให้มีร้านค้าให้น้อยลง เพราะจะได้เพิ่มพื้นที่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เจ้าหน้าที่จะต้องใช้คำพูดที่สุภาพเรียบร้อย เวลาพูดต้องยิ้มแย้มแจ่มใส ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ดนัย ปริงฤทธิ์, กรรณิกา กุกุดเรือ (2562, หน้า228) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนปลอดภัย สามารถสร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การให้ความสำคัญกับคุณภาพของสภาพแวดล้อม ทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรม และความปลอดภัยในการท่องเที่ยว รวมถึงวิถีชีวิตท้องถิ่น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมเยือนประเทศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ให้ความสำคัญ เพราะหากการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่ปลอดภัย จะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการท่องเที่ยวได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผล ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยเรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี นั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น เจ้าหน้าที่เป็นผู้ดูแลความปลอดภัย และความมั่นใจแก่ประชาชน จึงควรมีเจ้าหน้าที่มาอำนวยความสะดวก พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ให้ทั่วถึง และต้องประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เช่น ไม่ควรดื่มสุราหรือของมึนเมาขณะปฏิบัติหน้าที่ ใช้วาจาสุภาพเรียบร้อย ขณะที่พักพิวด้วยกัน

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น เจ้าหน้าที่ต้องใส่ใจและทำหน้าที่ในการป้องกันทั้งยาเสพติด และการเกิดอาชญากรรม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ และต้องคอยออกตรวจตราในที่เปลี่ยวและตึกร้าง ให้สม่ำเสมอ

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ไปอำนวยความสะดวกในพื้นที่ที่มีปัญหา เพื่อให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น พร้อมทั้งให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และต้องใช้กิริยาท่าทางที่สุภาพ

4) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ช่วงเวลาที่มีงานใหญ่ระดับนานาชาติควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว ควรจัดให้มีร้านค้าให้น้อยลง เพราะจะได้เพิ่มพื้นที่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เจ้าหน้าที่จะต้องใช้คำพูดที่สุภาพเรียบร้อย เวลาพูดต้องยิ้มแย้มแจ่มใส

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการการวิจัยพบว่า การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้ทำการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ควรศึกษาเรื่อง “การส่งเสริมบทบาทหน้าที่ และความประพฤติของเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา เพื่อให้เป็นที่วางใจของประชาชนเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี”

2. ควรศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังภัยเรื่องยาเสพติด และการแก้ไขการจราจรของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี”

3. ควรศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับการจัดงานนานาชาติของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี”

บรรณานุกรม

หนังสือ/เอกสาร

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559
กรกฎาคม 2554. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 – 2560
กรกฎาคม 2558. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. (2557). พัทยาโมเดล นำร่องความปลอดภัยกิจกรรมทางน้ำ.
เข้าถึงได้จาก: <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/612098>

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดชลบุรี. (2559). แผนบูรณาการช่วยเหลือ
นักท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี. สำนักงานจังหวัดชลบุรี.

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว. (2557). อำนาจหน้าที่. เข้าถึงได้จาก
<http://www.thailandtouristpolice.com/index.php?mo=10&art=42136755>

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). การดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว. 2545. หน้า 33.
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

จุฬาลักษณ์ พันธัง. (2561). การจัดการความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา.
วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย. ปีที่ 11. ฉบับที่ 2. สิงหาคม - พฤศจิกายน
2561. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชนะพงษ์ กล้ากลิจ. (2562). การประยุกต์หลักสัปปุริสธรรม 7 กับการบริหารงานสมัยใหม่.
วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ปีที่ 2. ฉบับที่ 1.
หน้าที่ 100-101. มกราคม – มิถุนายน 2562.

ธนวัฒน์ ชาวโพธิ์. (2565). ภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง. วารสารวิจัยศรีล้านช้าง. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัยวิทยาเขตศรีล้านช้าง. จังหวัดเลย.

นนท์ชนันท์กรณ์ ฝ่ายเทศ. (2564). คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลัก

สัปปุริสธรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี. วารสารวิชาการ
รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน

บุญช่วย ศิริเกษ, ชัยณพพงศ์ ศรีจันทร์, พระครูปลัดจักรพล สิริธโร และพิมพ์อร สดเอี่ยม. 2565.

สัปปุริสธรรม 7 กับการบริหารองค์การ. วารสาร มจร.ทริภุชชัยปริทรรศน์. ปีที่ 6.

ฉบับที่ 2. กรกฎาคม – ธันวาคม 2565.

ค้นพยายขึ้นบัญชีเมืองหน้ง. เดลินิวส์. ฉบับที่ 22, 797. วันอังคารที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2555.

ไก่อ ISSN 16860004. หน้า 22.

“ประวัติ เมืองพทยา”. เมืองพทยา. 2014-05-07.

ประกาศคณะกรรมการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เรื่องกำหนดแนว

เขตพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเมืองพทยาและพื้นที่เชื่อมโยง 2552.

19 พฤษภาคม 2552. ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 37.

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554)

พระทองพจน์ อธิธมโม (พระราชา). (2561). หลักสัปปุริสธรรมกับการแก้ไขวิกฤติปัญหาสังคม. วารสาร

สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ปีที่ 6. ฉบับที่ 1. มกราคม-
มิถุนายน.

พระยุรพันธ์ ภาทธมโม. (2564). การบริหารงานตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วน

ตำบลบ้านวัง อำเภอนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2546). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 12.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระสมุห์เจษฎา แดงบำรุง. (2564). การประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรมในการบริหารงานของคณะ

ผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร. วารสารมหา

จุฬานาครทรรศน์. ปีที่ 8 ฉบับที่ 12

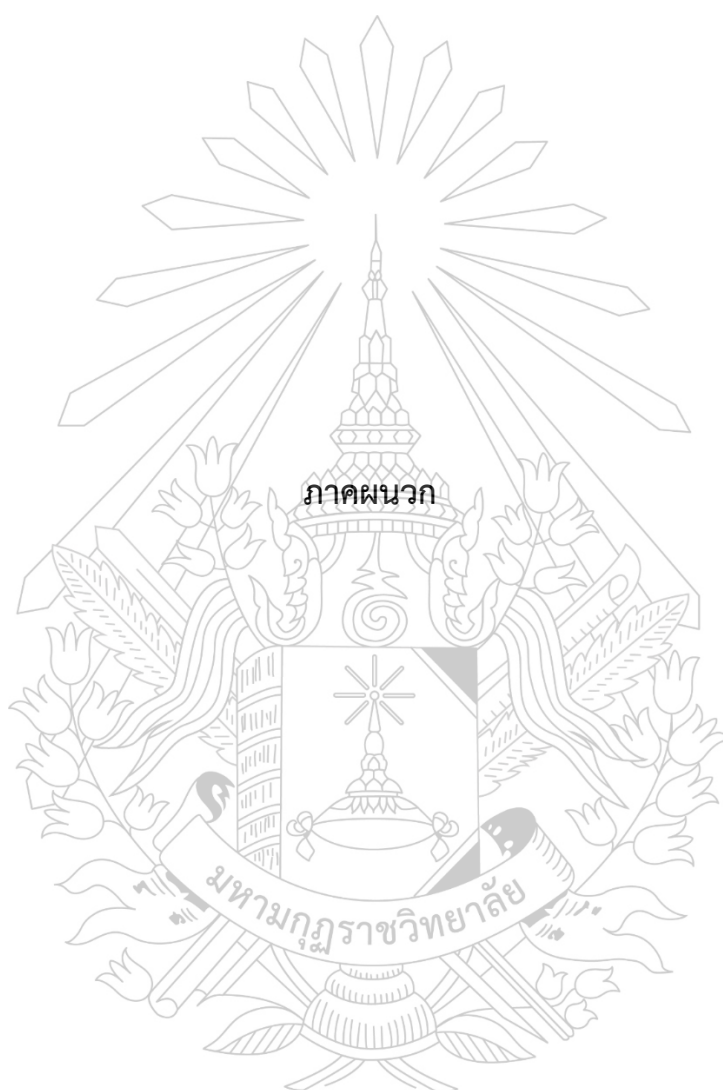
- เพชร คล่องแคล่ว, ทักษกร แสงทองดี, สุพจน์ บุญวิเศษ. 2566. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
ของประชาชนผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี. วารสารการบริหาร
จัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น ปีที่ 5 ฉบับที่ 1. เดือนมกราคม 2566. หน้า 273
- พงษ์ดนัย ประภัทธิ, กรรณิกา กุกุดเรือ. 2562. จิตสำนึกการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมใน
การท่องเที่ยวโดยชุมชน ของบ้านจำโป จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วารสารศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (2019):กรกฎาคม-ธันวาคม 2562. หน้า 228
- พงษ์พันธ์ นารีน้อย, กัญญาณัฐ เสี่ยงใหญ่ และจริยาภรณ์ เจริญชีพ. 2566. รูปแบบการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม. วารสารรัชต์ภาคย์. ปีที่ 17. ฉบับที่ 52 พฤษภาคม
- มิถุนายน 2566 - TCI กลุ่มที่ 1 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปี 2564-2567
- พงศกร สวัสดิ์จันทร์, พชร สันหัต. 2564. บทบาทหน้าที่ของตำรวจจราจรในการจัดการความ
ปลอดภัยและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในเขตกรุงเทพมหานคร ยุคไทยแลนด์
4.0. วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย. ปีที่ 17. ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2564).
- มาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารเมืองพัทยา พ.ศ. 2542
<http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2559/E/125/8.PDF>
- เมืองพัทยา. เกี่ยวกับพัทยา. เก็บถาวร 2012-05-29 ที่ เวย์แบ็กแมชชีน
ยุทธศาสตร์ เพื่อยกระดับความปลอดภัยทางน้ำ พัทยา โมเดล (Pattaya model). (2559).
เข้าถึงได้จาก
http://www.md.go.th/pataya/index.php/component/k2/item/416?rss_id=590
- ศราวุธ ทองหมั่น, พรชัย ศักดิ์ศิริโสภณ และนิมิต ชื่นสัน. (2566). การจัดการความปลอดภัยสำหรับ
นักท่องเที่ยวในประเทศไทย. วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์. ปีที่ 8. ฉบับที่ 5
(กันยายน - ตุลาคม 2566)
- วันทิกา หิรัญเทศ. (2554). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อการให้บริการของตำรวจ
ท่องเที่ยว ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร. 2554. หน้า 26-28. วิทยาลัยราชพฤกษ์.

สนิทดเดช จินตนา, อารีวรรณ หัสติน. 2563. ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการ
ท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ. วารสารศิลปศาสตร์ มทร.
ธัญบุรี ปีที่1 ฉบับที่ 2(กรกฎาคม-ธันวาคม2563). หน้า ที่ 35

สุวรรณ แก้วนะ วัชรินทร์ ชาญศิลป์ และเกียรติศักดิ์ สุขเหลือง. (2564). การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำ
ตามหลักสัปปริสธรรมของผู้บริหารเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ. วารสาร มจร
สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม -กันยายน

สุทธิศักดิ์ พิริยะภิญโญ และภมร ชันชะหัดถ์. 2568. ประสิทธิภาพของนโยบายการป้องกันและ
ปราบปรามอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 กรุงเทพมหานคร.
Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (1), January-February
2025. หน้า ที่ 426

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) ผศ.ดร.สมพงษ์ พิพัฒน์เอกสกุล
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
- 2) รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- 3) พระมหาอรุณ ปญฺญารุโน, ผศ.ดร.
ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- 4) ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์
ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- 5) พระครูสุตสารบัณฑิต, ดร.
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัยวิทยาเขตหนองคาย

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๗๘๙

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนสายนครชัยศรี

ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๓๐

โทร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ผศ.ดร.สมพงษ์ พิพัฒน์เอกสกุล อาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ด้วย นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๒ หลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัย
ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี (Principled safety management Sappuristham
7 of Pattaya City, Chonburi Province)” มีความประสงค์ขอร้องให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) ดังกล่าว ให้แก่นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงาน
วิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

(พระมหาสุริยากร ชินพุทธิสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ

โทร. ๐๙-๗๑๗๕-๒๕๖๖

ส.พ. ๒๕
(ผศ. ดร.สมพงษ์ พิพัฒน์เอกสกุล)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถ.ศาลายา-นครชัยศรี

ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๓๑๐

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๗๘๙

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ด้วย นายกฤตติคุณ พิทักษ์ภูเบศ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๑๑๐๓๒๐๑๒ หลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัย
ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี (Principled safety management Sappuristham
7 of Pattaya City, Chonburi Province)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) ดังกล่าว ให้แก่นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงาน
วิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร พิมพ์กิจสิริ พศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นายกฤตติคุณ พิทักษ์ภูเบศ

โทร. ๐๙-๗๑๗๕-๒๕๖๖

(รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๕๖

ที่ อว ๓๙๐๘/ว๐๓๘๙

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เรียน พระมหาอรุณ ปณฺญารุโณ, ผศ.ดร.

ด้วย นายภฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ/เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๑๓๒๐๑๒ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี (Principled safety management Sappuristham 7 of Pattaya City, Chonburi Province)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาในการเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

๓๑/๖๖๓๓๓๓
๓๓/๓๓๓

(พระมหาสรไกร ชื่นพุทธสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดังกล่าว

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๓๑๕๖

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๓๘๙

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ผศ.ดร.กัญจรา วิจิตรวีรารักษ์

ด้วย นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๒ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี (Principled safety management Sappuristham 7 of Pattaya-City, Chonburi Province)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลสารเขียนวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมหาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป จึงกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

(พระมหาสุรเกียรติ์ ชินพทีธิ์, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัย

(ผศ.ดร.กัญจรา วิจิตรวีรารักษ์)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถ.ศาลา-นครชัยศรี

ต.ศาลา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๗๘๙

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เรียน พระครูสุตสารบัณฑิต, ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ด้วย นายคฤติคุณ พิทักษ์ภูเบศ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๒ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักปรัชญาธรรม ๗ ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี (Principled safety management Sappuristham 7 of Pattaya City, Chonburi Province)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลสำหรับวิทยานิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ จึงเรียนมาอย่างท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) ดังกล่าว ให้แก่นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(พระมหาสุรโกธ ฐิตะปัญโญ มค.)

๙ คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นายคฤติคุณ พิทักษ์ภูเบศ

โทร. ๐๙-๗๑๗๕-๒๕๖๖

(นายสุรโกธ ฐิตะปัญโญ มค.)

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลทางการวิจัย และการศึกษาเพื่อประกอบการศึกษา ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในด้านของการวิเคราะห์ การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ดังนั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูล ดังกล่าวมาวิเคราะห์ในเชิงสถิติต่อไป และผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามชุดที่ 1 ซึ่งมีข้อความเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การปฏิบัติทางการปกครอง 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา 2) ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ 3) ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และ 4) ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอตามหลักธรรม “สัปปุริสธรรม 7” ประกอบด้วย ธัมมัญญตา รู้จักเหตุ คือ รู้หลักความจริง รู้หลักการ รู้หลักเกณฑ์ รู้กฎแห่งธรรมตา รู้กฎเกณฑ์แห่งเหตุผล รู้จักวิเคราะห์สาเหตุของสถานการณ์ และรู้หลักการที่จะทำให้เกิดผล, อุตตัญญตา รู้จักผล คือ รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์ รู้จักผลที่จะเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการกระทำหรือเป็นไปตามหลัก, อุตตัญญตา ความรู้จักตน คือ รู้ว่าตัวเรานั้นว่า มีสถานภาพเป็นอะไร ฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ ความสามารถ ความถนัด และคุณธรรม, มัตตัญญตา รู้จักประมาณ คือ ความพอดี เช่น ภิกษุรู้จักประมาณในการรับ และบริโภค ปัจจัยสี่ ศฤกษ์รู้จักประมาณในการใช้จ่ายโภคทรัพย์, กาลัญญตา ความรู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการประกอบกิจ กระทำหน้าที่การงาน, ปริสัญญตา รู้จักชุมชนสังคม คือ รู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม และสุดท้ายบุคคลปโรปริยัญญตา ความรู้จักบุคคล คือ รู้จักความแตกต่างแห่งบุคคลว่า มีอริยาศัย มีความสามารถ มีคุณธรรม เป็นต้น

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความจริงของท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() 18 - 27 ปี

() 28 - 37 ปี

() 38 - 47 ปี

() 48 - 57 ปี

() 58 ปี ขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

() นิสิต / นักศึกษา

() พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง

() รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย

() อาชีพแม่บ้าน / พ่อบ้าน

5. รายได้ต่อเดือน

() ต่ำกว่า 15,000 บาท

() 15,001 - 20,000 บาท

() 20,001 - 25,000 บาท

() 25,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งการปฏิบัติงานออกเป็น 4 ด้าน คือ

ข้อที่	ประเด็นความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
		พึงพอใจมากที่สุด	พึงพอใจมาก	พึงพอใจปานกลาง	พึงพอใจน้อย	พึงพอใจน้อยที่สุด
1. ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา						
1	การให้คำแนะนำเรื่องความปลอดภัย แก่ประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว ทำได้เป็นอย่างดี					
2	เจ้าหน้าที่เข้มงวดกวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข และสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นอย่างดี					
3	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาสุภาพเรียบร้อย					
4	เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างเต็มความสามารถ					
5	มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการให้บริการ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยตลอด 24 ชั่วโมง					
2. ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ						
1	การจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจออกตรวจตราตามท้องที่ ชุมชน และแหล่งบันเทิงต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ					
2	เจ้าหน้าที่ไปถึงที่เกิดเหตุอย่างรวดเร็ว สามารถระงับเหตุ และแก้ปัญหาด้วยกิริยาและวาจาอันเป็นมิตร					

ข้อที่	ประเด็นความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
		พึงพอใจมากที่สุด	พึงพอใจมาก	พึงพอใจปานกลาง	พึงพอใจน้อย	พึงพอใจน้อยที่สุด
3	เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันตนเองเพื่อลดช่องทางการกระทำผิดของคนร้าย ตลอดจนมีการณรงค์ และป้องกันปราบปรามยาเสพติด					
4	เจ้าหน้าที่ตั้งจุดตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะต้องสงสัย มีจุดตรวจที่ชัดเจน และสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชน					
5	มีการตรวจค้น และจับกุมแหล่งอบายมุขอย่างจริงจังต่อเนื่อง มีการกวาดล้างการเปิด-ปิด สถานบริการต่างๆ ในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ					
3. ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร						
1	มีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกในการจราจรในพื้นที่ที่มีปัญหา และจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนด้านวินัยจราจร					
2	การจัดการเส้นทางการจราจร ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน					
3	มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการปฏิบัติงานในช่วงโมงเร่งด่วน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขการจราจร					
4	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วยความเสมอภาคเท่าเทียม ตรงไปตรงมา ไม่เลือกปฏิบัติไม่เอื้อประโยชน์ และไม่รับผลประโยชน์					
5	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชนผู้ไร้รถใช้ถนนด้วยกริยาวาจาที่สุภาพ เรียบร้อย					
4. ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ						
1	มีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และนักท่องเที่ยว ตามจุดต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม					
2	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชน และนักท่องเที่ยวด้วยกริยาวาจาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย					
3	มีการจัดการด้านความปลอดภัยให้แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม					
4	มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการปฏิบัติงานในแต่ละครั้ง และให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน					
5	ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น เครื่อง Walk Through Metal Detector เพื่อตรวจค้นอาวุธต่าง ๆ จัดรถโมบายเคลื่อนที่ (รถล้อวงจรปิดเคลื่อนที่) ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล จึงรู้สึกถึงความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

2. ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ

ข้อเสนอแนะ

3. ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร

ข้อเสนอแนะ

4. ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ

ข้อเสนอแนะ

*** ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ ***

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

2. แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยแบ่งเป็น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ
นักศึกษาปริญญาโท พิเศษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ :

ตำแหน่ง :

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ :

เวลา :

ตอนที่ 2 ข้อมูลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

หลักธรรม “สัปปุริสธรรม 7” ประกอบด้วย ฉัมนัญญาตา รู้จักเหตุ คือ รู้หลักความจริง รู้หลักการ รู้หลักเกณฑ์ รู้กฎแห่งธรรมตา รู้กฎเกณฑ์แห่งเหตุผล รู้จักวิเคราะห์สาเหตุของสถานการณ์ และรู้หลักการที่จะทำให้เกิดผล, อตถัญญาตา รู้จักผล คือ รู้ความหมาย รู้ความมุ่งหมาย รู้ประโยชน์ที่ประสงค์ รู้จักผลที่จะเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการกระทำหรือความเป็นไปตามหลัก, อตถัญญาตา ความรู้จักตน คือ รู้ว่าตัวเรานั้นมีสถานภาพเป็นอะไร ฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ ความสามารถ ความถนัด และคุณธรรม, มัตตัญญาตา รู้จักประมาณ คือ ความพอดี เช่น ภิกษุรู้จักประมาณในการรับ และบริโภคปัจจัยสี่ คฤหัสถ์รู้จักประมาณในการใช้จ่ายโภคทรัพย์, กาลัญญาตา ความรู้จักกาล คือ รู้กาลเวลาอันเหมาะสม และระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการประกอบกิจ กระทำหน้าที่การงาน, ปริสัญญาตา รู้จักชุมชน สังคม คือ รู้จักกลุ่มบุคคล รู้จักหมู่คณะ รู้จักชุมชน และรู้จักที่ประชุม และสุดท้ายบุคคลปโรปรัญญาตา ความรู้จักบุคคล คือ รู้จักความแตกต่างแห่งบุคคลว่า มีอหิชาศัย มีความสามารถ มีคุณธรรม เป็นต้น

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี 4 ด้าน ประกอบด้วย

1) การจัดการความปลอดภัยด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยาควรปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

2) การจัดการความปลอดภัยด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยาควรปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

3) การจัดการความปลอดภัยด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยาควรปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

4) การจัดการความปลอดภัยด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยาควรปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

ภาคผนวก ค
ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์เป็นรายชื่อ (IOC) ของแบบสอบถาม
เรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
	1	2	3	4	5	รวม	ค่า IOC	แปลผล
1. ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อย ของเมืองพัทยา								
1) การให้คำแนะนำเรื่องความปลอดภัย แก่ประชาชนในพื้นที่ และ นักท่องเที่ยว ทำได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2) เจ้าหน้าที่เข้มงวดกวดขัน ในการ ตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข และสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3) เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยิ้ม แย้มแจ่มใส พุดจาสุภาพเรียบร้อย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4) เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการ ให้บริการ เพื่อประโยชน์แก่ ประชาชน และนักท่องเที่ยวอย่าง เต็มความสามารถ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5) มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการให้บริการ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยตลอด 24 ชั่วโมง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ								
1) การจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจออกตรวจ ตราตามท้องที่ ชุมชน และแหล่ง บันเทิงต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2) เจ้าหน้าที่ไปถึงที่เกิดเหตุอย่าง รวดเร็ว สามารถระงับเหตุ และ แก้ปัญหาด้วยกริยาและวาจาอันเป็น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3) เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ ป้องกันตนเองเพื่อลดช่องทางการ กระทำผิดของคนร้าย ตลอดจนมีการ รณรงค์และป้องกันปราบปรามยา เสพติด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปและแปลผล		
	1	2	3	4	5	รวม	ค่า IOC	แปลผล
1) มีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าไปอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และนักท่องเที่ยว ตามจุดต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2) เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประชาชน และนักท่องเที่ยวด้วยกริยาวาจาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3) มีการจัดการด้านความปลอดภัยให้แก่ประชาชน และนักท่องเที่ยว อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4) มีเจ้าหน้าที่เพียงพอในการปฏิบัติงานในแต่ละครั้ง และให้คำแนะนำที่ดีแก่ประชาชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5) ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น เครื่อง Walk Through Metal Detector เพื่อตรวจค้นอาวุธต่าง ๆ, จัดรถโมบายเคลื่อนที่ (รถกล้องวงจรปิดเคลื่อนที่) ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล จึงรู้สึกถึงความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ผลการหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา
(CVI: Content Validity Index)

เรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัตยา จังหวัดชลบุรี

ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่				
	1	2	3	4	5
1) การจัดการความปลอดภัยด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัตยา ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัตยาควรปฏิบัติอย่างไร	4	4	4	4	4
2) การจัดการความปลอดภัยด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัตยาควรปฏิบัติอย่างไร	4	4	4	4	4
3) การจัดการความปลอดภัยด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัตยาควรปฏิบัติอย่างไร	4	4	4	4	4
4) การจัดการความปลอดภัยด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัตยาที่ได้รับการร้องขอตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัตยาควรปฏิบัติอย่างไร	4	4	4	4	4
CVI = 4/4 = 1.00					

จำนวนข้อคำถามที่ได้รับความเห็น
CVI = $\frac{\text{คะแนนระดับ 3 หรือ 4}}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$

ภาคผนวก ง
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

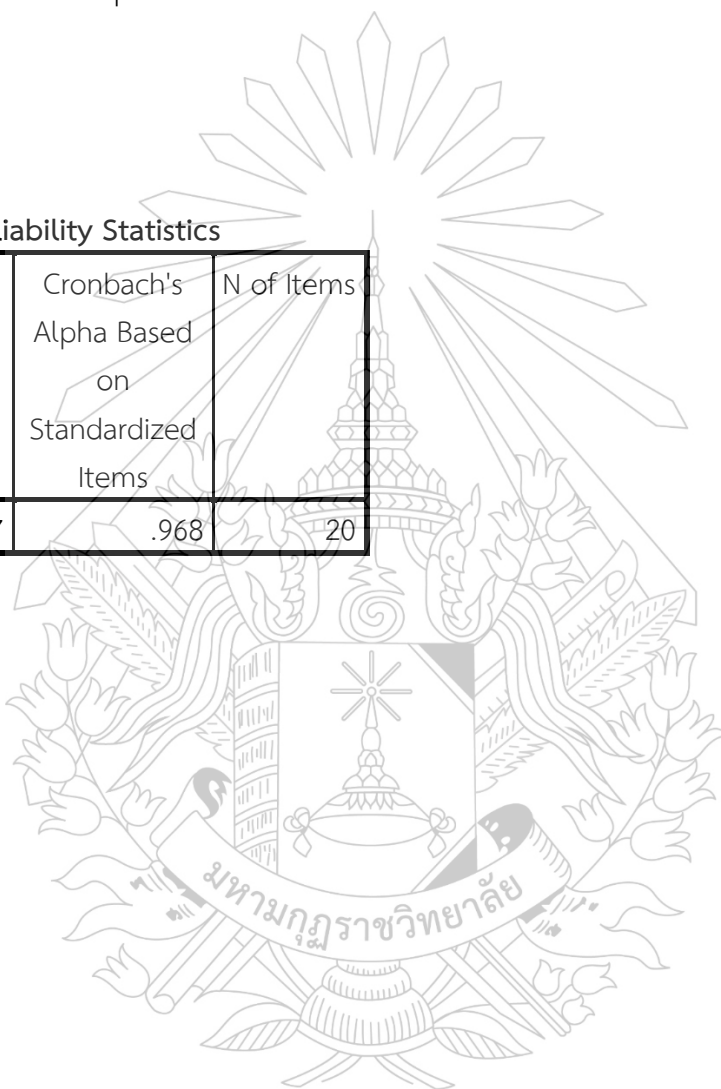
Case Processing Summary

	N	%
Valid	30	100.0
Cases Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.967	.968	20

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	80.2667	104.478	.799	.	.965
A2	80.5667	102.737	.770	.	.965
A3	80.2667	104.340	.732	.	.966
A4	80.4000	104.524	.745	.	.966
A5	80.6333	100.861	.833	.	.965
B1	80.4333	102.185	.875	.	.964
B2	80.4667	103.637	.775	.	.965
B3	80.5000	101.155	.850	.	.964
B4	80.5333	103.499	.697	.	.966
B5	80.5333	103.568	.605	.	.968
C1	80.5333	102.740	.751	.	.966
C2	80.5333	100.464	.858	.	.964
C3	80.7000	98.976	.853	.	.965
C4	80.6000	102.938	.776	.	.965
C5	80.4333	103.564	.765	.	.966
D1	80.4667	105.568	.775	.	.966
D2	80.4000	105.834	.636	.	.967
D3	80.4000	103.834	.803	.	.965
D4	80.6667	103.747	.703	.	.966
D5	80.6000	105.007	.677	.	.966

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

ที่ อว ๗๙๐๘/๐๘๒๙

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนวิภาวดีรังสิต

ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๓๐

โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๖ โทรสาร ๐๒-๔๔๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out)

เจริญพร นางสาวสุชาดา ชูกุลิน กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท eco & travel จำกัด

ด้วย นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๒ หลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปบุริธรรม ๗ ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี (Principled
safety management Sappuristham 7 of Pattaya City, Chonburi Province)” มีความประสงค์ ขอ
อนุญาตเพื่อเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out) สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนงานวิทยานิพนธ์ จำนวน ๓๐
ตัวอย่าง ระหว่างวันที่ ๑-๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ดังนั้น ทางหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่านเพื่อขอ
อนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out) ดังกล่าว ให้นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานวิทยานิพนธ์
ต่อไป

จึงเจริญพรเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จักขอบคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ

โทร. ๐๙-๗๑๙๕-๒๕๖๖

ด้วยความอนุเคราะห์

น.ส. สุชาดา ชูกุลิน

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7

ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

2. แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยแบ่งเป็น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ

นักศึกษาระดับปริญญาโท พิเศษ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตอนที่ ๑ ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ :

นาย ประเมศวร์ งามพิเชษฐ์

ตำแหน่ง :

นายกเมืองพัทยา

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ :

11 มิถุนายน 2568

เวลา :

10.00 น.

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7

ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

2. แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยแบ่งเป็น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ
นักศึกษาระดับปริญญาโท พิเศษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ :

พ.ศ.๓๓

ธีรวิมล

สัจจทรัพย์

ตำแหน่ง :

ผอ. ส่วนปกครอง วิชาการแผนก สำนักปลัด เมืองพัทยา

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ :

๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

เวลา :

13.00 น.

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7

ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

2. แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยแบ่งเป็น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณ ในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ

นักศึกษาระดับปริญญาโท พิเศษ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ :

นาย กมล กศช พูลวิจิตร

ตำแหน่ง :

พ.อ. ส่วนป้องกันภัยพิบัติ

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ :

7 สิงหาคม 25๕๘

เวลา :

14,00 น.

Pha mmmmm

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

2. แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยแบ่งเป็น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ

นักศึกษาปริญญาโท พิเศษ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ :

นายอรรถพร วัฒนวิทย์

ตำแหน่ง :

นายกสมาคมส่งเสริมเมืองพัทยา

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ :

2 มิถุนายน 2562

เวลา :

15.00 น.

050706

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7

ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

2. แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยแบ่งเป็น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ
นักศึกษาปริญญาโท พิเศษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ :

นาย กิตติชัย เจริญอยู่กรรณ

ตำแหน่ง :

เจ้าหน้าที่ประสานงานศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสถาน วัฒนธรรมเมืองพัทยา

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ :

4 มิถุนายน 2563

เวลา :

09.00 น.

สัทธิชัย

ภาคผนวก ฉ
ภาพประกอบการสัมภาษณ์

ภาพประกอบการสัมภาษณ์

นายประเมศวร์ งามพิเชษฐ์
นายกเมืองพัทยา

พ.ต.ต.จิรวุฒิ สุนทรทรัพย์
ผอ.ส่วนปกครอง รักษาการหัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา

นายคมกฤษ พลวิเชียร
ผอ.ส่วนป้องกันภัยพิบัติ

นางอรรณ สุxonันต์วงศ์
นายกสมาคมชุมชนเมืองพัทยา

นายศักดิ์ไชย เจริญอยู่คงรอด
ผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพัทยา และ
เลขานุการมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถานเมืองพัทยา

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ

นายกฤตคุณ พิทักษ์ภูเบศ

วัน เดือน ปี เกิด

17 สิงหาคม 2527

สถานที่เกิด

14 หมู่ 18 ตำบลพราน อำเภอนาหมื่น จังหวัดศรีสะเกษ

ประวัติการศึกษา

พ. ศ. 2538 : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนบ้านพรานประชานุเคราะห์

อำเภอนาหมื่น จังหวัดศรีสะเกษ

พ. ศ. 2544

: ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหมื่นวิทยาสรรค์

อำเภอนาหมื่น จังหวัดศรีสะเกษ

พ. ศ. 2566

: ชั้นปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ที่อยู่ปัจจุบัน

ผลงานตีพิมพ์

รางวัลที่ได้รับ

